

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียน
ชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์

อายุ ภูโน

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

พ.ศ. 2557

**Development of Academic Achievement to Malay Language by Using Jigsaw
Technique for Students is Mutawasit Level**

AYOB KUNO

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirements for the Master of Education
Field in Teaching in Islamic Education
Graduate School
Yala Rajabhat University**

2014

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ (ภาษาไทย)	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายู ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิค แบบจิ๊กซอว์
ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ (ภาษาอังกฤษ)	Development of Academic Achievement to Malay Language by Using Jigsaw Technique for Students is Mutawasit Level
ชื่อผู้ทำการค้นคว้าอิสระ	นายอายุ ภูโน
สาขาวิชา	การสอนอิสลามศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกสรี ลัดเล็ย)

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธาน

(ดร.มูหัมมัดตอลาล แกมะ)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระร่วม

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรรัตน์ ยามาเรียง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกสรี ลัดเล็ย)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุไรรัตน์ ยามาเรียง)

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อนุมัติให้นับการค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอิสลาม
ศึกษา

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกสรี ลัดเล็ย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

“ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา”

บทคัดย่อ

ชื่อการค้นอิสระ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์

ชื่อผู้ทำการค้นคว้าอิสระ นายอายุ ภูโน

ชื่อปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การสอนอิสลามศึกษา

ปีการศึกษา 2556

คณะกรรมการที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ

1. ดร.มุฮัมหมัดดอลาล แกมะ	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษรี ลัดเลีย	กรรมการ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังของผู้เรียนที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ จากแผนการจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 25 คน

ผลการค้นคว้าอิสระพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.8/85.3 นั่นคือผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิกซอว์ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนด้วยการใช้เทคนิคจิกซอว์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิกซอว์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

Abstract

Independent study Title	Development of Academic Achievement to Malay Language by using Jigsaw Technique for Students is Mutawasit Level
Researcher	Ayob Kuno
Degree Sought	Master of Education
Major	Teaching in Islamic Education
Academic year	2013

Independent study Advisors

1. Dr. Muhammadtolal Keama	Chairperson
2. Asst. Prof. Kessaree Ladlea	Committee

This research aim to 1) develop the lesson plan of islamic studies for group learning Malay language by using jigsaw technique for students is Mutawasit level 2) develop the student achievement of islamic for group learning Malay language by using jigsaw technique for students is Mutawasit level 3) observe the students satisfaction in learning about the value of for group learning Malay language by using jigsaw technique for students is Mutawasit level.

The sample of this study is the student Tedsaban 4 (Bansaitong) school, Sungaikolok District, Narathiwat Province. Term 1 Academic year 2011 . The result of amount 25 person.

1). the lesson plan of islamic studies for Students in the group learning Malay language by using jigsaw technique for students is Mutawasit level that the reseacher created is efficiency criteria equal to 82.0/85.2 that is the student is more knowledgeable after taking the program.

2). The academic achievement students from research group using jigsaw puzzle higher than that of before taking the course, significantly at .01.

3). The students' satisfaction for the course is higher level after taking the course at high level of 4.54.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายแห่ง ซึ่งไม่อาจนำมากล่าวได้ทั้งหมด ผู้มีพระคุณท่านแรก คือ ดร.มุฮัมหมัดตอลาล แกมะ ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งโดยได้เอาใจใส่ติดตามอีกทั้งตรวจสอบแก่การค้นคว้าอิสระเพื่อให้สมบูรณ์ที่สุด และให้กำลังใจแก่ผู้ค้นคว้าอิสระตลอด ท่านที่สอง คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกสรี ลัดเลีย ผู้ซึ่งเป็นที่ปรึกษาอีกท่านหนึ่งที่สละเวลาให้คำปรึกษาและช่วยเหลือข้อเสนอแนะและให้ข้อคิดแง่มุมต่างๆ

ขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ดร.อาฮามัดกาแม แวมูซอ ดร.วันอับลกอเคร์ แวมุสตอฟา และนายสุไลมาน อาแว ที่ช่วยตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ และสถาบันการศึกษาที่ให้ความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ

ขอบคุณนางรสสุคนธ์ กอและ ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาล ๔ (บ้านทรายทอง) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บข้อมูลจากผู้เรียน โดยได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่ง

อายุ ๓๖ ปี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าอิสระ	5
ความสำคัญของการค้นคว้าอิสระ.....	5
ขอบเขตการค้นคว้าอิสระ.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ...	7
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้	14
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ.....	20
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้	37
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล	44
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
กรอบแนวคิดการค้นคว้าอิสระ.....	64
สมมติฐานการค้นคว้าอิสระ	64
บทที่ 3 วิธีดำเนินการค้นคว้า	65
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	65
เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ.....	65
1. ลักษณะเครื่องมือ.....	65
2. วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	66

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
1. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	69
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
แผนปฏิบัติการคั่นคว่ำอิสระ	70
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	78
สรุปผลการคั่นคว่ำอิสระ	78
อภิปรายผล	78
ข้อเสนอแนะ	81
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	88
ภาคผนวก ก ค่า IOC ในการคั่นคว่ำอิสระ	89
ภาคผนวก ข คู่มือการใช้ผลการจัดการเรียนการสอน	109
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้	128
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จริง	190
ภาคผนวก จ ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก	200
ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามความพึงพอใจ	204
ภาคผนวก ช ประกาศนียบัตรการนำเสนอบทความวิชาการ	208
ประวัติผู้ทำการคั่นคว่ำอิสระ	212

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	68
2 กิจกรรมที่ปฏิบัติในการค้นคว้าอิสระ	70
3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละการพัฒนา แผนการจัดการเรียนการสอน อิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์	73
4 แสดงผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนจากการจัดการเรียนการสอน ในสาระการเรียนรู้ภาษา โดยใช้เทคนิค จิกซอว์	74
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมาย ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในสาระการเรียนรู้ภาษา โดยใช้เทคนิคจิกซอว์	76

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ลำดับชั้นความต้องการตามแนวคิดของ Maslow	53
2 ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ	55
3 กรอบแนวคิดของการค้นคว้าอิสระ	64

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นสังคมไทยหรือสังคมโลกต้องมุ่งเน้นให้เกิดทั้งด้านความรู้และคุณธรรม เพราะหากเราสร้างคนให้เป็นคนเก่งเพียงอย่างเดียวแต่ไร้ซึ่งคุณธรรม ก็อาจส่งผลร้ายต่อประเทศชาติได้อย่างมหันต์ อิสลามเป็นศาสนาที่มุ่งหวังให้ทุกคนอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้อย่างสันติ การศึกษาด้านศาสนาจึงเป็นสิ่งสำคัญและถือเป็นหน้าที่ของผู้นับถือศาสนาอิสลามทุกคนจะต้องเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และความต้องการของชุมชนมาเป็นเวลายาวนานกว่า 30 ปี โดยปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษาในระบบโรงเรียน 2 มิติ คือ มิติแรก เป็นการเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต กำหนดให้ผู้เรียนที่นับถือศาสนาอิสลามได้เรียนรู้อิสลามศึกษา ในสาระที่หนึ่ง ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นมาตรฐานผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความรู้และเข้าใจหลักการศรัทธา หลักปฏิบัติ และหลักคุณธรรม จริยธรรม เพื่อยึดถือเป็นระบบแห่งชีวิต สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง ส่วนมิติที่สอง เป็นการเรียนรู้อิสลามศึกษาแบบเข้ม โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำหลักสูตรอิสลามศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งได้มีการลงนามประกาศใช้หลักสูตรไปเรียบร้อยแล้ว เป็นการจัดการศึกษาด้านศาสนาอิสลามให้กับผู้เรียนควบคู่ไปพร้อมกับการเรียนวิชาสามัญในโรงเรียนของรัฐทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีความพร้อมและเป็นที่ต้องการของชุมชน เมื่อผู้เรียนจบหลักสูตรจะได้รับวุฒิการศึกษาทั้งด้านวิชาสามัญและศาสนา คือ จบระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จะได้รับวุฒิอิสลามศึกษาตอนต้น (อิตติดาอียะฮฺ) จบระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะได้รับวุฒิอิสลามศึกษาตอนกลาง (มุตตะวัชชีญะฮฺ) และจบระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะได้รับวุฒิอิสลามศึกษาตอนปลาย (ชานาอียะฮฺ) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

การก้าวสู่ประชาคมอาเซียนหรือ ASEAN Community ในปี พ.ศ.2558 เป็นโอกาสในหลายๆ ด้านที่แต่ละประเทศสมาชิกจะได้พัฒนา เพราะห้าจังหวัดในดินแดนปลายสุดด้ามขวาน คือ

ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สงขลา และสตูลนั้น มีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และที่สำคัญคือใช้ภาษามลายูในการสื่อสาร ขณะที่หลายประเทศในอาเซียนใช้ภาษามลายูกลางเป็นภาษาทางการและภาษาทำงาน ไม่ว่าจะเป็นมาเลเซีย อินโดนีเซีย บรูไน สิงคโปร์จัดเป็นภาษาทางการ 1 ใน 4 ภาษาและติมอร์ตะวันออก

ภาษามลายูหรือภาษามาเลย์เป็นภาษาราชการของประเทศมาเลเซีย, บรูไนดารุสซาลาม, อินโดนีเซีย (เรียกกันในเรื่องภาษาอินโดนีเซีย) และสิงคโปร์ เป็นภาษากลางในติมอร์ตะวันออก (working Language) และยังปรากฏในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ภาคใต้ของฟิลิปปินส์ บางแห่งในกัมพูชา เวียดนาม ศรีลังกาและแอฟริกาใต้ จากสถิติจะพบว่ามีผู้ที่ใช้ภาษานี้ประมาณ 300 ล้านคน รองจากภาษาจีน อังกฤษ และฮินดี) การศึกษาภาษามาเลย์จึงเป็นการเข้าใจวิถีชีวิตของคนอีก 300 ล้านคน เนื่องจากภาษามลายูมีไวยากรณ์ที่ไม่ซับซ้อน จึงเป็นเรื่องง่ายที่จะศึกษาเพื่อที่สนทนา(บินยมิน, 2547: 2) ในการใช้ภาษาโดยทั่วไป ถือว่าเหมือนกัน หรือสื่อสารเข้าใจกันได้กับภาษาอินโดนีเซีย อันเป็นภาษาราชการของประเทศอินโดนีเซีย แต่ใช้ชื่อแตกต่างกันด้วยเหตุผลทางการเมือง อย่างไรก็ตาม เมื่ออยู่ในพื้นที่ต่างกัน การใช้ภาษา รสนิยมทางภาษา จึงแตกต่างกันไป แต่ไม่มากนัก มาตรฐานอย่างเป็นทางการของภาษามลายูนั้น มีการตกลงร่วมกันระหว่างอินโดนีเซีย มาเลเซีย และบรูไน ว่าใช้บาฮาซารียา (Bahasa Riau) เป็นมาตรฐาน อันเป็นภาษาของหมู่เกาะรีเยาซึ่งถือว่าเป็นต้นกำเนิดของภาษามลายูมาช้านาน

ดังนั้นจากสภาพปัจจุบันพบว่าวิชาภาษามลายู เป็นวิชาที่นักเรียนไม่ให้ความสำคัญ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านแต่มีผลการเรียนที่อยู่ในระดับพอใช้ถึงปานกลาง นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการเรียนวิชาภาษามลายู เนื่องจากเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนส่วนใหญ่ถือว่าเป็นอยู่แล้ว แต่พอเรียนเป็นวิชาการกลายเป็นวิชาที่ยากทำให้ไม่พยายามที่จะทำความเข้าใจ ไม่ซักถามข้อสงสัย ในฐานะที่ผู้ค้นคว้าอิสระและเป็นผู้สอนรายวิชาภาษามลายู จึงได้นำรูปแบบวิธีการสอนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ เพื่อเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมของนักเรียนที่ขาดความสนใจ เพื่อช่วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษามลายู และสร้างความสนใจของนักเรียนโดยกำหนดให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์ ที่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ และกำหนดสื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแผนการสอน

ดังนั้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยน

ความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกันและมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

การเรียนรู้แบบร่วมมือถือว่าเป็นการเรียนรู้ที่แพร่หลายและมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนของนักเรียน การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน เป็นการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน ซึ่งจะต้องอาศัยหลักพึ่งพากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน มีทักษะทางสังคม มีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มและต้องมีผลสัมฤทธิ์ที่สามารถตรวจสอบได้ (ทิสนา แคมมณี, 2547 : 265)

สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิกซอว์นั้นเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือแบบหนึ่งที่มีการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนใช้แนวความคิดเชื่อมโยงความรู้โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเดียวกัน ผู้สอนจะแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่จะให้เรียนรู้ออกเป็นหัวข้อย่อยเท่ากับจำนวนสมาชิกแต่ละกลุ่มและมอบหมายให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มศึกษาค้นคว้าคนละหัวข้อ ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะเรื่องที่ตนได้รับมอบหมายให้ศึกษาจากกลุ่มสมาชิกต่างกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อเดียวกันก็จะทำการศึกษาค้นคว้าร่วมกัน จากนั้นผู้เรียนแต่ละคนจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตนเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ อธิบายความรู้เนื้อหาสาระที่ตนศึกษาให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟัง เพื่อให้เพื่อนสมาชิกทั้งกลุ่มได้รู้เนื้อหาสาระทุกหัวข้อย่อย และเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระทั้งเรื่อง การสอนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์นั้นเป็นการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ จะเห็นได้จากงานวิจัยต่างๆ ดังนี้

นรินทร์ กระพี้แดง (2542 : 63–82) ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนรู้ร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ ที่มีต่อทักษะการทำงานร่วมกันและสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบประชาธิปไตย ในรายวิชา ส 402 สังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น พบว่าการสอนโดยการเรียนรู้ร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ มีทักษะการทำงานร่วมกันสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรุณี บุญยืน (2547 : 27–51) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ เรื่อง ชุมชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ สาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าตูมประชาเสริมวิทย์ อำเภوتاตูม จังหวัดสุรินทร์ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.58/83.50 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ คิดเป็นร้อยละ 77 โดยสรุปว่า แผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนอย่างมีระบบ มีการวิเคราะห์

หลักสูตร สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีกิจกรรมเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน มีสื่อการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง แล้ว ยังทำให้นักเรียนเกิดความก้าวหน้าทางด้านการเรียนรู้เพิ่มขึ้นด้วย จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบจิกซอว์นั้นสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีด้วย

จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนอิสลามศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ศาสนา ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนนั้นจะพบทั้งในตัวครูผู้สอนและในตัวนักเรียน จะเห็นว่าครูผู้สอนใช้การจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย เนื่องจากครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอนที่ดีเพราะต้องรับผิดชอบสอนหลายวิชาที่มีภาระงานพิเศษอื่นๆมาก ครูไม่มีโอกาสได้พัฒนารูปแบบวิธีสอนแบบใหม่ๆขาดเทคนิคการสอนที่จะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนการจัดการกระบวนการเรียนการสอนไม่สนองตอบกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน มุ่งเน้นการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง ยังไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้จากสภาพจริงหรือจากการปฏิบัติจริง ส่วนในตัวนักเรียนนั้นนักเรียนขาดความกระตือรือร้น และขาดความสนใจในการเรียนไม่เข้าใจรายละเอียดของเนื้อหาวิชา ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนและทำให้ความรู้ที่ได้มานั้นไม่คงทน ไม่สามารถปฏิบัติได้ และยังทำให้นักเรียนขาดคุณลักษณะที่สำคัญคือไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าตัดสินใจด้วยตัวเอง ไม่รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะเพราะต่างคนต่างไม่มีการสนใจในการเรียน นักเรียนที่มีอยู่กันเป็นกลุ่มแล้วก็ไม่สามารถที่จะปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับเพื่อนกลุ่มอื่นๆ ได้และนักเรียนไม่รู้จักการแสวงหาความคิดด้วยตนเอง

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆที่จะใช้ในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายูเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ มีความสุข และเกิดการปฏิบัติจริงจึงเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนแบบจิกซอว์มีความเหมาะสมเพราะเป็นกิจกรรมที่ใช้กับวิชาที่มีเนื้อหามาก และมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น วิชาภาษามลายู เป็นต้น และเป็นกิจกรรมที่เป็นวิธีจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม หรือทักษะทางสังคมในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มของนักเรียนแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มดังนั้นความสำเร็จ หรือ ความล้มเหลวที่เกิดขึ้น สมาชิกในกลุ่มนั้นจะต้องรับผิดชอบร่วมกันสมาชิกจะมีการพูดคุย และช่วยเหลือซึ่งกันและกันรวมทั้งฝึกนักเรียนให้ค้นคว้าด้วยตนเอง และพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมในปัจจุบันต้องการ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้กิจกรรมการเรียนแบบจิกซอว์ เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพ เรียนอย่างมีความสุขและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การค้นคว้าอิสระ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ค้นคว้าอิสระได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังของผู้เรียนที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ จากแผนการจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์

ความสำคัญของการค้นคว้าอิสระ

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู ของนักเรียนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป
3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์

ขอบเขตการค้นคว้าอิสระ

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส จำนวน 41 คน
 - 1.2 กลุ่มประชากรตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) อำเภอสุไหงโก-ลก จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง เฉพาะห้องที่ผู้ศึกษาเป็นครูประจำชั้น
 - 1.3 ขอบเขตด้านเนื้อหาวิชาภาษามลายู เรื่องการใช้คำ การออกเสียง โครงสร้างประโยค ความต่างของไวยากรณ์
2. ขอบเขตด้านตัวแปร
 - 2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่
 - 2.1.1 การสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์

2.1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.1.2.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายูโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์

2.1.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนจากแผนการจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายูโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์

2.1.2.3 ความพึงพอใจในการเรียนการสอนจากแผนการจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการพัฒนา โดยพิจารณาจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายูโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ วิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษา ตอนกลาง

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนที่นักเรียนทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดระหว่างเรียนวิชาภาษามลายู

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนที่นักเรียนที่ทำคะแนนการทดสอบหลังเรียนวิชาภาษามลายูโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์

วิชาภาษามลายู หมายถึง วิชาที่สอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและใช้ภาษามลายูในการสื่อสาร ได้อย่างถูกต้องสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงและใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) จำนวน 25 คน

เทคนิคแบบจิกซอว์ หมายถึง กิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาที่กำหนดให้ สมาชิกแต่ละคนจะถูกกำหนดโดยกลุ่ม ให้ศึกษาเนื้อหาคนละตอนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะไปทำงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาที่เหมือนกัน หลังจากที่ทุกคนศึกษาเนื้อหานั้นจนเข้าใจแล้ว จึงกลับเข้ากลุ่มเดิม แล้วเล่าเรื่องที่ตนศึกษาให้สมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มฟัง โดยเรียงตามลำดับเรื่องราว เสร็จแล้วให้สมาชิกในกลุ่มคนใดคนหนึ่งสรุปเนื้อหาของสมาชิกทุกคนเข้าด้วยกัน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ผู้ค้นคว้าอิสระได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดการค้นคว้าอิสระ

สมมติฐานในการค้นคว้าอิสระ

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งพัฒนามาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรบางประเด็น ทั้งในส่วนของเอกสารหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ และผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร เช่น ปัญหาความสับสนของผู้ปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มากเกินไปทำให้เกิดปัญหาหลักสูตรแน่น การวัดประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐาน ส่งผลต่อปัญหาการจัดทำเอกสารหลัก, นำทางการศึกษา และการเทียบโอนผลการเรียน รวมถึง

ปัญหาคุณภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก แม้พบว่าหลักสูตรดังกล่าวมีจุดดีหลายประการก็ตาม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่ปรับให้มีความเหมาะสมและชัดเจนมากขึ้น ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การเรียนการสอนในแต่ละระดับนอกจากนั้น ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อม และจุดเน้นและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาคือ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม

รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดย คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรค ต่าง ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มา ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่ เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไป ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการ อยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความ ขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยี ด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย

8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

หลักสูตรอิสลามศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการได้เริ่มจัดการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนของรัฐ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ซึ่งได้พัฒนาหลักสูตรอิสลามศึกษามาเป็นระยะเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับใช้ในโรงเรียนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนนับถือศาสนาอิสลามประมาณร้อยละ 50 โดยจัดอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา และจัดเป็นรายวิชาในหมวดสังคมศึกษา ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา ในสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนให้มีความรู้ ประสิทธิภาพการปฏิบัติ และทักษะเกี่ยวกับจริยธรรม คุณธรรม ที่ว่าด้วยหลักศรัทธา หลักปฏิบัติ และหลักคุณธรรม ตามคำสอนของศาสนาอิสลาม มีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถประมวลความรู้ แนวคิด และปฏิบัติตนตามหลักธรรมคำสอน เพื่อปลูกฝังให้เป็นคนดี มีศรัทธา มีความยำเกรงต่อพระผู้เป็นเจ้า บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมที่หลากหลายทางวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข หลักสูตรดังกล่าวแม้ได้เปิดโอกาสให้จัดการเรียนรู้อิสลามศึกษาให้แก่ผู้เรียน แต่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากผู้ปกครองเห็นว่าสถานศึกษาจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษายังไม่มีความสัมพันธ์พอเพราะส่วนใหญ่จัดเวลาเรียนอิสลามศึกษาประมาณ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์เท่านั้น อีกทั้งเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาในแต่ละระดับแล้ว ยังไม่ได้รับวุฒิการศึกษาด้านศาสนาที่นำไปใช้เป็นหลักฐานในการศึกษาต่อด้านศาสนาหรือประกอบอาชีพได้

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และนโยบายรัฐบาลที่สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับวัฒนธรรมและความต้องการของชุมชนที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานได้เรียนรู้วิชาสามัญควบคู่วิชาศาสนาอิสลาม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดทำหลักสูตรอิสลามศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้สถานศึกษานำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งคำนึงถึงความพร้อมด้านทรัพยากร

แหล่งการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชนและความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในแต่ละท้องถิ่นเป็นสำคัญ โดยมีได้บังคับให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องนำไปดำเนินการแต่ประการใด

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรอิสลามศึกษา จะต้องจัดบูรณาการกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตั้งแต่วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สามารถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตัวชี้วัดในบางสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมถึงการวัดและประเมินผลที่อาจใช้ร่วมกันในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน

หลักสูตรอิสลามศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ยึดวิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และพลโลก

ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการเรียนต่อ ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ หลักสูตรอิสลามศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่มีศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์ สืบหาสาระสุวะตะอาลา มีบุคลิกภาพตามแบบอย่างนบีมุฮัมมัด คืออัลลิลลอฮุอะลยิอะฮ์อัลลัม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกที่ดี เพื่อพัฒนาตนเอง ครอบครัว และสังคม ก่อให้เกิดสันติสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:1)

หลักสูตรอิสลามศึกษา กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระ

- อัล-กุรอาน
- อัล-หะดีษ
- อัล-อะกีดะฮ์ (หลักศรัทธา)
- อัล-ฟิเกฮ์ (ศาสนบัญญัติ)
- อัล-ตารีค (ศาสนาประวัติ)
- อัล-อักลาค (จริยธรรม)
- ภาษาอาหรับ
- ภาษามลายู/ภาษาอาหรับเสริม

ในแต่ละสาระได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้น มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการ

ขับเคลื่อนและประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและกรประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

สาระภาษามลายู

มาตรฐาน ข1 รู้และเข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีทักษะและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์

ระดับชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.1	1. อ่าน เขียน จับใจความสำคัญ และสรุปเนื้อหาจากข้อความ บทสนทนา คำศัพท์	ข้อความและบทสนทนาเกี่ยวกับผลไม้พื้นเมือง
	2. สนทนาโต้ตอบและบอกความหมาย	วันสำคัญต่างๆ
	3. แสดงความคิดเห็น เห็นประโยชน์และเลือกใช้ภาษาจากการฟัง พูด และอ่านในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	ยาเสพติด
	4. อ่านและเขียนตามรูปแบบต่างๆ ที่กำหนด	การเขียนข้อความตามรูปแบบที่กำหนด
	5. มีมารยาทในการฟัง พูด อ่าน และเขียน	การบรรยายภาพ
ม.1		จดหมาย
		หลักการเดิม men
		เครื่องหมายต่างๆ (tanda baca)
		koma noktah
		tanda soal
		titik bertindih
		tanda koma bertindih
		มารยาทในการฟัง พูด อ่าน และเขียน

ระดับชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.2	1. อ่าน เขียนเรียงความ และย่อความ	การเขียนสื่อความตามรูปแบบที่กำหนด
	2. สนทนา ได้ตอบ และบอกความหมาย ของ กลุ่มคำ สุภาษิต	เรียงความ ย่อความ
	3. แสดงความคิดเห็น เห็นประโยชน์ และ เลือกใช้ภาษาจากการฟัง พูด อ่าน ใน สถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	กลุ่มความ kata ganti diri kata sendi nama kata hubung kata seru สุภาษิต
ม.3	1. อ่าน เขียนเรื่องสั้นที่กำหนด	เรื่องสั้นเกี่ยวกับครอบครัว โรงเรียน
	2. สนทนาได้ตอบและบอกความหมายของ คำพังเพย คำสมาส และคำสนธิ	หลักการเดิม (Imbuhan Pen) awalan (pen_, ter_, ber_, ke_)
	3. แสดงความคิดเห็น เห็นประโยชน์ และ เลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่าง เหมาะสม	apitan (di_kan, di_i) sisipan (_el_, _er_, _me_) คำสมาส คำสนธิ (Simpulan Bahasa)
	4. มีมารยาทในการฟัง พูด อ่าน และเขียน	คำพังเพย (perumpamaan) มารยาทในการฟัง พูด อ่าน และเขียน

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอร์ว ที่เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องนำหลักจิตวิทยาและหลักการสอนมาเป็นพื้นฐานในการจัดทำซึ่งการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอร์ว นี้ ผู้ค้นคว้าอิสระได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาเป็นข้อคิดในการจัดทำ ดังนี้

ธอร์นไคค์ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553 : 61) ได้อธิบายว่ากฎของการเรียนรู้นั้นมี 3 ข้อ คือ 1. กฎแห่งความพร้อม หมายถึง สภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางร่างกายและจิตใจ 2. กฎแห่งการฝึกหัด หมายถึง การสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัด กระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและถาวร และ 3. กฎแห่งผลที่ได้รับ หมายถึง ผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่น่าพึงพอใจผู้เรียนย่อม

อยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ ผู้เรียนย่อมไม่อยากจะเรียนหรือเกิดการเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ได้

เบนจามิน บลูม (ชาตรี ตำราญ, 2545 : 26) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อสติปัญญาของเด็กมากและสติปัญญาเด็กนั้นมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล บลูม ได้อ้างถึง ฮาล์ฟ ไทเลอร์ ที่กล่าวถึงประสบการณ์เรียนรู้ว่า การเรียนรู้เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเงื่อนไขภายนอกตามสภาพแวดล้อม เพราะฉะนั้นการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนเป็นผู้กระทำเองมิใช่ครูเป็นผู้กระทำ

กิด้า รานี ลอล และเบอร์นาร์ด เอ็ม ลอล (ชาตรี ตำราญ, 2545 : 26) กล่าวว่า เด็กทุกคนมีวิธีการเรียน การอ่านที่ไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นขั้นตอนที่ครูควรทำ คือ ค้นหาวิธีที่เด็กแต่ละคนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด เพราะการเรียนรู้เป็นกระบวนการเฉพาะของแต่ละบุคคล

จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อนักเรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวรและสิ่งที่สำคัญ คือ การให้แรงจูงใจเมื่อนักเรียนนั้นเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่เขาได้กระทำ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์นั้นเป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้

ความหมายของการเรียนรู้

การเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด คนสามารถเรียนรู้ได้จากการได้ยิน การสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี เด็กจะเรียนรู้ด้วยการเรียนในห้อง การซักถาม แต่การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอ ผู้สอนจะเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ที่จะให้เกิดขึ้นเป็นรูปแบบใดก็ได้ บรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดีควรมีส่วนประกอบ 3 ประการ คือ (1) เป็นบรรยากาศที่มีทางเลือกหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกตามความสนใจ (2) เป็นสภาพแวดล้อมที่มีความแตกต่างกันเช่น มีกลุ่มคนที่มีความถนัด ความสามารถและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน (3) เป็นบรรยากาศที่มีความเป็นมิตร เป็นกันเอง บรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่น (ทิสนา เขมมณี, 2551 : 97-98) สิ่งเหล่านี้ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างเงื่อนไข และสถานการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกรูปแบบการสอน รวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน

นุชลี อุปภัย (2548 : 168) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง การทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือศักยภาพในตนเอง โดยต้องให้การฝึกฝนหรือมีการจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมให้กับผู้เรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553 : 32) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรมเดิมไปเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร เป็นผลที่ได้จากประสบการณ์ โดยไม่ใช่ผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ เป็นการเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้ ความรู้สึกและทักษะ

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2553 : 185) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือจากการฝึกหัด รวมทั้งการเปลี่ยนปริมาณความรู้ของผู้เรียน

สรุปได้ว่าการเรียนรู้ คือ การที่ได้รับประสบการณ์ จนเกิดการพัฒนาเป็นความรู้ ทักษะ แนวคิด จนเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นพฤติกรรมใหม่

องค์ประกอบของการเรียนรู้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553 : 33-36) ได้กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ จะประกอบด้วย 3 ประการ คือ

1. ผู้เรียน ผู้เรียนมีคุณลักษณะทางบุคลิกภาพ เพศ ความสนใจ ความถนัด ความพร้อม เป็นต้น ที่แตกต่างกันในตัวของผู้เรียนแต่ละคน สิ่งเหล่านี้จัดเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ เราอาจแยกได้ดังนี้

ก) วุฒิภาวะและความพร้อม คือ ความเจริญเติบโตของเด็กตามธรรมชาติทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ส่วนความพร้อม คือ สภาพความเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม รวมทั้งความสนใจและความรู้พื้นฐาน

ข) ความสามารถ คือ เซาว์ปัญญา

ค) ความสนใจ คือ เป็นตัวกระตุ้นอย่างสำคัญที่จะทำให้เกิดกิจกรรมความสนใจ ช่วยให้การเรียนรู้นั้นมีจุดหมายที่แน่นอน

ง) ประสบการณ์ของผู้เรียน คือ ความรู้ในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด คือ ความรู้เดิมที่มีอยู่จะช่วยเสริมให้เกิดการเรียนรู้ใหม่

จ) ความบกพร่องทางร่างกาย คือ อวัยวะที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ หากเสียไปอาจทำให้เกิดการเรียนรู้ชะงัก

2. บทเรียน บทเรียนนั้นมีความแตกต่างกันไปตามเนื้อหาวิชาและกิจกรรมที่จัดขึ้น ซึ่งได้แก่

ก) ชนิดของบทเรียน

ข) ความยาวของบทเรียน

ค) ความยากง่ายของบทเรียน

ง) ความหมายของบทเรียน

3. วิธีเรียน การเรียนอย่างไรจึงจะได้ผลนั้นขึ้นอยู่กับวิธีเรียนของผู้เรียนและการถ่ายทอดการสอนของครู ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ได้แก่

ก) ทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ

ข) กระบวนการเรียนรู้อื่นๆ

ค) การเสริมแรง

ง) การถ่ายโยงการเรียนรู้

จ) การฝึกหัด

4. การนำทฤษฎีการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอน

นรา สมประสงค์ และ โกศล มีคุณ (2538 : 148-149) ได้กล่าวถึงบทบาทของทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีต่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

ก. ด้านการวางแผนการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้มีบทบาทในการกำหนดเงื่อนไขที่จะวางแผนการจัดสภาพการเรียนรู้ให้กับเด็กนักเรียนทั้งก่อนและหลังการจัดสภาพการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นเป้าหมายของการเรียนรู้ สิ่งที่จะต้องมาก่อนและหลังการเรียนรู้และสิ่ง que เด็กสามารถเรียนรู้ได้ต่อไป

ข. ด้านการจัดการเรียนรู้ เป็นการช่วยให้ครูได้รู้ว่าจะสนใจเด็กและต่อเนื่องได้อย่างไร จะดึงดูดความสนใจและความพยายามของเด็กให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นคำถามที่ไม่มีคำตอบในเนื้อหาการสอนของครูแต่เป็นสิ่งที่ครูต้องทราบและทำความเข้าใจเพื่อที่ครูสามารถดำเนินการสอนและเข้าใจถึงความเป็นจริงของนักเรียน เพื่อที่ครูสามารถจัดระบบการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ค. ด้านการสอน เป็นการ จัดสภาพการเรียนรู้ ในกระบวนการสอนนั้นจะต้องกระตุ้นให้เด็กเกิด ความสนใจในเนื้อหาที่สอนเพื่อเชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่เด็กมีอยู่ก่อนแล้วกับสิ่งที่จะสอนใหม่ ช่วยให้เด็กจำเนื้อหาที่จะสอนได้ดีขึ้น

ง. ด้านการเป็นกรอบและทิศทางในการทำวิจัยการเรียนการสอน การที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นจะต้องอาศัยข้อมูลจากการวิจัยในห้องเรียน และในการทำวิจัยในห้องเรียนนั้นจำเป็นต้องมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและค้นคว้า

ทฤษฎีการเรียนรู้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอนเพราะครูจำเป็นต้องมีการวางแผนและจัดระบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นก่อนและหลังการเรียนรู้เพื่อที่นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนแบบร่วมมือมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหลายทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีด้านสติปัญญา (cognitive Theory)

ทฤษฎีด้านสติปัญญาที่สำคัญมี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา และ ทฤษฎีการขยายความคิด (Slavin, 1995 : 17-18) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Developmental Theory) จากผลการวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ แสดงให้เห็นข้อเท็จจริงอย่างเด่นชัดประการหนึ่งว่า แต่ละขั้นตอนในการพัฒนาของเด็กมีลักษณะเฉพาะของตนเองพัฒนาการด้านโครงสร้างการรับรู้ความคิดและความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งรอบๆตัว เป็นลักษณะเฉพาะซึ่งแตกต่างกันในแต่ละวัย ทฤษฎีพัฒนาการด้านสติปัญญาที่สำคัญและนำมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย คือ ทฤษฎีพัฒนาการด้านสติปัญญาของ piaget และทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Bruner โดยเงื่อนไขพื้นฐานของทฤษฎีพัฒนาการของ piaget คือ การปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในวัยเดียวกันเป็นสิ่งแวดล้อม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บทสนทนาที่ต้องการได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Vygotsky (Vygotsky 1978, quoted in Slavin, 1995 : 17) ที่เชื่อว่าการที่ผู้เรียนร่วมมือกันเรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียน เพราะเด็กในวัยเดียวกันมีพฤติกรรมที่คล้ายกัน มีระดับพัฒนาการที่ใกล้เคียงกัน สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้กว้างขวางกว่าการเรียนเป็นรายบุคคล piaget กล่าวถึงความรู้ด้านภาษา คุณค่า กฎเกณฑ์ ศีลธรรม และระบบสัญลักษณ์ เช่นการอ่านและคณิตศาสตร์ ผู้เรียนสามารถเรียนจากการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคล ตัวอย่างเช่นการเรียนรู้เรื่องการอนุรักษ์ (Conservation) มีงานวิจัยหลายเรื่องพบว่า เมื่อให้เรียนที่เข้าใจ และไม่เข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ที่มีอายุใกล้เคียงมาเรียนร่วมกัน ผู้เรียนที่ไม่เข้าใจเรื่องการอนุรักษ์สามารถพัฒนาความเข้าใจได้ดี เป็นที่ยอมรับว่าการมีปฏิสัมพันธ์ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทฤษฎีการขยายความคิด (Cognitive Elaboration Theory) ทฤษฎีแตกต่างไปจากทฤษฎีพัฒนาการ ทั้งนี้เพราะทฤษฎีพัฒนาการเน้น การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม แต่ทฤษฎีการขยายความคิดเป็นเรื่อง การนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ ซึ่งในการวิจัยทางจิตวิทยาพบว่า ถ้าบุคคลนำความรู้ที่บรรจุในหน่วยความจำมาใช้โดยสรุป รวบรวมความรู้ที่มีอยู่เพื่อการสื่อสารหรือเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหา ผู้เรียนประสานโครงสร้างความรู้ให้มีระบบระเบียบ ทำให้เกิดการขยายความคิด จัดระบบความคิดของตนเองให้ดีขึ้น ตัวอย่างเช่น การเขียนสรุปข้อบรรยายดีกว่าการจดบันทึกธรรมดา เพราะว่าการสรุปผู้เรียนจะรวบรวมความรู้และคัดเลือกสิ่งสำคัญใน

บทเรียนมาคิดพิจารณา ทำให้เกิดการสรุปผู้เรียนจะรวบรวมความรู้และคัดเลือกสิ่งสำคัญในบทเรียนมาคิดพิจารณา ทำให้เกิดการขยายโครงสร้างของความรู้มากยิ่งขึ้น (Slavin, 1995 : 17-18)

2. ทฤษฎีสานาม (Field theory)

สนามเป็นทฤษฎีของ Kurt Lewin ซึ่งเน้นเรื่องแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เป้าหมายหรือเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนทำพฤติกรรมอย่างมีเป้าหมายและมีทิศทาง อารีย์ พันธุ์ฉิม (2545 : 257 -258) อ้างถึงใน วณิช สุธารัตน์, 2544 : 150 – 153) ได้อธิบายว่าแนวคิดทฤษฎีสานามได้รับอิทธิพลมาจากหลักฟิสิกส์โดยอธิบายหลักการเรียนรู้ของบุคคลด้วยส่วนประกอบที่สำคัญสองส่วนคือ ทิศทางและรูปแบบของพฤติกรรมกับสิ่งที่เรียกว่าโลกส่วนบุคคลของแต่ละคนหรืออวกาศชีวิต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ทิศทางและรูปแบบของพฤติกรรม (Vector and Field of Force) นักจิตวิทยาทฤษฎีสานามอธิบายว่า บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะของแรงซึ่งพลัง และมีทิศทางที่แน่นอนสิ่งใดที่อยู่ในความสนใจหรือความต้องการพฤติกรรมนั้นจะมีผลผลักดันมากสิ่งใดที่ไม่อยู่ในความสนใจหรือไม่ต้องการก็จะไม่มีพลังผลักดันให้เกิดพฤติกรรม สำหรับรูปแบบของพฤติกรรมสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายลักษณะแต่สามารถกำหนดได้ว่าได้อิทธิพลมาจากพลังผลักดันอะไรและมีทิศทางไปทางด้านใด

2. โลกส่วนตัวของบุคคลหรืออวกาศชีวิต (Life Space) ตามหลักของทฤษฎีสานามมนุษย์แต่ละคนจะต้องสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้องในรูปแบบที่ไม่เหมือนกันปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันนี้เองทำให้บุคคลมีโลกส่วนตัวหรือโลกทางความคิด ที่แตกต่างกัน เหตุนี้เองจึงทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันในเรื่องประสิทธิภาพของการเรียนรู้ ลักษณะของบุคลิกภาพ ความต้องการ เป้าหมายในชีวิต ธรรมชาติ การมองโลก มองชีวิต ลักษณะของจิตใจและความคิดต่างๆ เป็นต้น

สรุปได้ว่าทฤษฎีสานามของ Levin พยายามอธิบายพลังต่างๆที่เกิดขึ้นภายในสภาวะจิตใจของบุคคล มิให้เกิดแรงขับที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมบรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญมิใช่ส่วนย่อยๆเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้นสามารถนำไปสอนได้ดังนี้

1. การตั้งเป้าหมาย ครูผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสร้างเป้าหมายของตนเองขึ้นมาอย่างชัดเจนเมื่อมีเป้าหมายชัดเจนแล้ว ครูจะต้องหาวิธีการให้นักเรียนกำหนดยุทธวิธีหรือพฤติกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการให้ได้จริงๆ โดยครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือ ชี้แนะ ให้กำลังใจเพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

2. การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น เมื่อครูพบว่านักเรียนมีโลกส่วนตัวแตกต่างกันสิ่ง ที่ครูจะต้องทำก็คือ การสร้างประสบการณ์สำหรับเด็กๆทุกคน โดยให้ความสำคัญในเรื่องของ สภาพแวดล้อมของทางโรงเรียน ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องแนะแนว รวมทั้งการจัดกิจกรรมส่งเสริม พัฒนาสติปัญญาหลายรูปแบบ เพื่อให้เด็กมีจิตใจที่เปิดกว้างมาสารมอมองโลกเข้าใจชีวิตที่ถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถเปลี่ยนแปลงโลกทางความคิดของตนได้ทั้งสอดคล้องกับสภาพของ ความเป็นจริงทั้งหลายได้

3. แรงจูงใจ ครูจะต้องสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นแก่เด็กรวมทั้งการเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ ขณะเดียวกันครูควรฝึกให้เด็กมีความภาคภูมิใจในตัวเองเมื่อทำงานสำเร็จ ตามเป้าหมาย สร้างความคิดให้เด็กทุกคนมีความเชื่อมั่นว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีความเก่ง ความสามารถเป็นคนมีประโยชน์ต่อกลุ่มและสังคม และหาวิธีการที่ให้นักเรียนได้เรียนร่วมกันและ ทำงานร่วมกันด้วยความรัก ความเมตตา เอื้ออาทรต่อกัน

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ

ความหมายการเรียนแบบร่วมมือ

วันเพ็ญ จันท์เจริญ (2542 : 115) ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึง การ ร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งทุกคนยอมรับจุดมุ่งหมายร่วมกัน และเมื่อพัฒนา สำเร็จแล้วส่งผลให้ผู้ร่วมงานเกิดความพอใจ

วันเพ็ญ วรรณโกมล (2544 : 71-72) กล่าวว่า วิธีสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5-6 คนโดยผู้เรียนแต่ละคนมี ความสามารถในระดับต่างกัน คือ สูง ปานกลาง ต่ำ มีอัตราส่วน 1 : 4 : 1 โดยกำหนดบทบาทของ กลุ่มและหมุนเวียนบทบาทหน้าที่กัน โดยผู้เรียนร่วมกันศึกษาค้นคว้าประเด็นต่างๆที่ครูกำหนดให้ อภิปราย สรุปผลงานในกลุ่ม และนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 121) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือทำงานกลุ่มด้วยความ ตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มตน

โดยสรุปแล้วการเรียนแบบร่วมมือคือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มี ความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คนช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม โดยทุกคน ยอมรับและเต็มใจทำงานในส่วนที่รับผิดชอบ

องค์ประกอบการสอนแบบร่วมมือ

ทิสนา แวมมณี (2551 : 197-198) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนโดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องมีองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) ผู้เรียนต้องมีความตระหนักว่าความสำเร็จของกลุ่มขึ้นกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม
2. ปรัชญาหรืออย่างใกล้ชิด (Face-to-face Interaction) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้จะต้องมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
4. การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small-Group Skills) การเรียนแบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญหลายประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสารเหล่านี้เป็นต้น
5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) คือ จะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น มีการประเมินการทำงานกลุ่มเป็นระยะ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553 : 44-46) ได้กล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือไม่ได้หมายถึงการจัดการผู้เรียนมาทำงานเป็นกลุ่มเท่านั้น แต่สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องรับผิดชอบในหน้าที่เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม โดยได้สรุปองค์ประกอบการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจะทำให้เกิดกิจกรรมทางปัญญา เกิดรูปแบบทางสังคม มีการตอบสนองด้วยคำพูด
2. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน ซึ่งครูจะต้องประเมินว่าสมาชิกของกลุ่มมีการช่วยเหลืองานของกลุ่มมากน้อยเท่าใด
3. ทักษะการทำงานกลุ่มหรือทักษะทางสังคม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและร่วมมือกัน
4. ความสัมพันธ์ในทางบวก ผู้เรียนต้องเกิดความรู้สึกว่าความสำเร็จของแต่ละคนขึ้นอยู่กับความสำเร็จของกลุ่ม
5. กระบวนการกลุ่ม เกิดขึ้นเมื่อสมาชิกในกลุ่มอภิปรายอภิปรายถึงประสิทธิภาพของความสำเร็จในการทำงาน

ศุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 134-135) การจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. การมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มมีการทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการแข่งขัน มีการใช้วัสดุอุปกรณ์และข้อมูลต่างๆ ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน รวมทั้งได้รับผลประโยชน์หรือรางวัลโดยเท่าเทียมกัน

2. การปฏิบัติสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Promotion Interaction) เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟัง และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน

3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นกิจกรรมที่ตรวจสอบหรือทดสอบให้มั่นใจว่าสมาชิกมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ เพียงใดโดยสามารถที่จะทดสอบเป็นรายบุคคล เช่น การสังเกต การทำงาน การสุ่มถามปากเปล่า เป็นต้น

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and small Group Skills) ในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้เพื่อให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ ผู้เรียนควรจะได้รับฝึกฝนทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเป็นผู้นำ ทักษะการตัดสินใจ การแก้ปัญหา และทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอน ซึ่งสมาชิกแต่ละคนจะต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน มีการวางแผน ดำเนินงานตามแผน ประเมินผลงานและปรับปรุงงานร่วมกัน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสมาชิกทุกคนจะต้องมีความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอย่างจริงจังในการดำเนินกิจกรรม จึงจะทำให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้

จากแนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศาสนาเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะ ดังนี้

1. จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่ปฏิสัมพันธ์กันเพื่อผู้เรียนจะได้รับความรู้ทุกคน
3. จะต้องมีการประเมินการทำงานกลุ่มและการให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่ทำงานได้ดี

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Johnson, Johnson and Johnson (1990 : 55-59 อ้างถึงใน ขวัญหทัย สมัครคุณ, 2545 : 31) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก ลักษณะที่สำคัญนี้มาจากหลักการที่ว่า ทุกคนทำเพื่อเป้าหมายเดียวกันของกลุ่มและผลงานของแต่ละคนก็เป็นผลงานของกลุ่ม สมาชิกต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน กลุ่มจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับทุกคน ถ้ากลุ่มประสบผลสำเร็จทุกคนย่อมประสบผลสำเร็จด้วย ถ้ากลุ่มล้มเหลวทุกคนก็ถือว่าล้มเหลวด้วย ทุกคนในกลุ่มจะต้องแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนสามารถเรียนรู้บทเรียนนั้น การที่จะแน่ใจว่าเพื่อนสมาชิกจะเรียนรู้บทเรียน ทุกคนต้องช่วยเหลือกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกัน สมาชิกแต่ละคนต้องยอมรับว่าผลงานของคนอื่นมีความสำคัญต่อตนเองและต่อกลุ่ม และผลงานของตนเองมีความสำคัญต่อคนอื่นและต่อกลุ่มด้วย

2. การปฏิสัมพันธ์โดยตรงของสมาชิกลักษณะสำคัญนี้มาจากหลักการที่ว่าผลงานที่ดีมาจากการใช้ความสามารถ การสร้างสรรค์ของบุคคลหลายคน เพราะลำพังบุคคลเพียงคนเดียวไม่สามารถทำงานทุกอย่างสำเร็จ ต้องอาศัยการช่วยเหลือจากบุคคลอื่นทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการเรียนรู้แบบร่วมมือต้องเปิดโอกาสให้ให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน มีการติดต่อปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด การอธิบายให้เพื่อนได้เกิดการเรียนรู้ การรับฟังเหตุผลของสมาชิกในกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์โดยตรงของผู้เรียนจะก่อให้เกิดผลดังนี้

2.1. ทำให้เกิดกระบวนการคิด ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจในการหาคำตอบ การอธิบายการแก้ปัญหา การอภิปรายถึงธรรมชาติของมโนทัศน์ของสิ่งที่เรียน การให้ความรู้แก่เพื่อนเป็นการพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน

2.2. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับอิทธิพลทางสังคมที่หลากหลายยิ่งขึ้น มีการช่วยเหลือสนับสนุนกัน ทำให้ผู้เรียนรู้เหตุผลของกันและกัน ได้รูปแบบการทำงานทางสังคมร่วมกัน

2.3. การตอบสนองทางวาจาและท่าทางของเพื่อนสมาชิกทำให้ได้รู้ถึงการทำงานของตน ซึ่งเป็นการได้รับข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญ

2.4. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีจะช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนซึ่งกันและกัน เพราะผู้เรียนคอยให้กำลังใจกันและกันในการทำงาน

2.5. ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักเพื่อนสมาชิกได้ดียิ่งขึ้นในการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์โดยตรงของสมาชิกให้ได้ผล ขนาดของกลุ่มต้องไม่ใหญ่นัก (2-6 คน) เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นรับฟัง ติดต่อสื่อสารกันอย่างทั่วถึง

3. การรับผิดชอบและการตอบสนองรายบุคคล ลักษณะสำคัญนี้มาจากหลักการที่ว่าสิ่งที่ผู้เรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองในวันข้างหน้า ผู้เรียนต้องรับผิดชอบในผลการเรียนของตนเองและของเพื่อนสมาชิก ทุกคนในกลุ่มจะรู้ว่าใครต้องการความช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องใด มีการกระตุ้นกันให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์การตรวจสอบการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลทำได้ดังนี้

3.1 ประเมินผลงานของสมาชิกแต่ละคนซึ่งรวมเป็นผลงานกลุ่ม

3.2 ให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งของกลุ่มและรายบุคคล

3.3 ให้สมาชิกทุกคนรายงานหรือมีโอกาสดูแสดงความคิดเห็นโดยทั่วถึง

3.4 มีการตรวจสอบผลการเรียนเป็นรายบุคคลหลังจบบทเรียน

ในการตรวจสอบความรับผิดชอบรายบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าครูไม่ตรวจสอบความสามารถเป็นรายบุคคลแล้ว อาจทำให้ผู้เรียนบางคนไม่ได้เกิดการเรียนรู้ ผลงานที่ออกมาเป็นผลงานของสมาชิกคนอื่นในกลุ่ม

4. ทักษะทางมนุษยสัมพันธ์และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ลักษณะสำคัญนี้มาจากหลักการที่ว่าการทำงานร่วมกันจะเสริมสร้างความสามารถได้ดีกว่าการทำงานคนเดียว คนเราไม่เกิดมาเพื่อเรียนรู้โดยทันทีทันใดที่จะปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะทางมนุษยสัมพันธ์และการทำงานเป็นกลุ่มไม่ได้เกิดขึ้นง่ายๆ ตามต้องการ บุคคลต้องเรียนรู้ต้องได้รับการสนองทักษะทางสังคมเพื่อให้เกิดคุณภาพสูงในการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนควรต้องปฏิบัติดังนี้

4.1 เรียนรู้ข้อเท็จจริง ลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล

4.2 มีการสื่อสารกันอย่างถูกต้องและเปิดเผย

4.3 ยอมรับสนับสนุนซึ่งกันและกัน

4.4 แก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น

ทักษะทางมนุษยสัมพันธ์และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม จะทำให้การทำงานร่วมกันเกิดผลดีลดความกดดันและความตึงเครียดในการทำงานทำงาน ทำให้สามารถทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การให้นักเรียนที่ขาดทักษะการทำงานกลุ่มทำงานร่วมกัน ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จ

5. กระบวนการกลุ่ม กระบวนการกลุ่มเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกกลุ่มอภิปรายถึงการทำอะไรจะทำให้ การทำงานบรรลุเป้าหมาย โดยจุดมุ่งหมายของกระบวนการกลุ่มคือ การเน้นกระบวนการหน้าที่ บทบาทที่ชัดเจนของสมาชิกจะทำให้การทำงานนั้นได้ผลดีตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ กลุ่มต้องอธิบายการกระทำของสมาชิกเพื่อให้สมาชิกได้ทราบว่สิ่งใดที่เป็นประโยชน์ต่อความสำเร็จในการทำงานของกลุ่ม และตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมใดควรดำเนินต่อไปดังนี้

- 5.1 ทำให้สมาชิกเรียนรู้กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานร่วมกัน
- 5.2 ทำให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะการทำงานแบบร่วมมือ
- 5.3 ช่วยให้สมาชิกได้รับข้อมูลย้อนกลับจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของตน
- 5.4 ช่วยให้มั่นใจว่าผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด
- 5.5 นำไปสู่หนทางแห่งความสำเร็จของกลุ่มและเสริมแรงพฤติกรรมที่ดีของ

สมาชิก

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือนั้น ได้แก่ความสัมพันธ์ ทางบวก การพึ่งพากัน การมีสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ความรับผิดชอบในหน้าที่ ทักษะทางสังคม และกระบวนการกลุ่มที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นของผู้เรียน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ Johnson, Johnson and Johnson (1993 : 101-102) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือ สรุปได้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ในขั้นนี้ครูเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำถึงบทบาทของผู้เรียน มีการแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ แจกวัสดุประสงค์ของการเรียนในแต่ละบท แต่ละคาบ และฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับทำกิจกรรมกลุ่ม
2. ขั้นสอน ครูจะแนะรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยการนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูล และมอบหมายงานให้เรียนทำ และผู้เรียนจะได้รับงานเป็นชุด เพื่อใช้ฝึกความรับผิดชอบในเรื่องการแบ่งปันให้กับสมาชิกภายในกลุ่ม
3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนแต่ละคนจะมีบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรมกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมาย และจะช่วยเหลือกัน ทำให้เกิดการเสริมแรงและการสนับสนุนกัน
4. ขั้นตรวจผลงานและทดสอบ เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือไม่ ผลการปฏิบัติเป็นเช่นไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบรายบุคคล
5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้าผู้เรียนยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่ม หากจุดเด่นและสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิสนา เขมมณี (2551 : 103-105) ในการเรียนแบบร่วมมือนั้นโดยทั่วไปการวางแผนบทเรียน และการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือมีประเด็น ดังนี้

1. ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ครูควรกำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียน ทางด้านความรู้และทักษะกระบวนการต่างๆ และกำหนดขนาดของกลุ่ม กลุ่มควรมีขนาดเล็ก ประมาณ 3-6 คน กลุ่มขนาด 4 คนจะเป็นขนาดที่เหมาะสมที่สุด มีการกำหนดองค์ประกอบของกลุ่ม คือ การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มซึ่งทำโดยการสุ่ม หรือการเลือกให้เหมาะกับวัตถุประสงค์และกำหนด บทบาทของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและมีส่วนร่วม ในการทำงานอย่างทั่วถึง ครูควรมอบหมายบทบาท จัดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในอยู่ในลักษณะ พึ่งพาอาศัย เช่น บทบาทผู้นำกลุ่ม ผู้สังเกตการณ์ เลขานุการ ผู้เสนอผลงาน ผู้ตรวจสอบผลงาน และ สิ่งที่สำคัญที่จะต้องมีการวางแผน คือ การจัดสถานที่ที่เหมาะสมในการทำงานและมีปฏิสัมพันธ์ กันและจัดสาระ วัสดุ หรืองานที่จะให้ผู้เรียนทำ วิเคราะห์สาระ/งาน/หรือวัสดุที่จะให้ผู้เรียน ได้ เรียนรู้

2. ด้านการสอน ครูผู้สอนควรเริ่มการสอนโดยการอธิบายหรือชี้แจงเกี่ยวกับกับงาน กลุ่ม อธิบายเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการเรียน อธิบายเกณฑ์การประเมินงาน อธิบายถึงความสำคัญ และวิธีการของการพึ่งพาและเกื้อกูลกันรวมถึงวิธีการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม อธิบายถึง ความสำคัญและวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับ จะช่วยให้ผู้ เรียนรู้ความคาดหวังและพยายามจะแสดงพฤติกรรมนั้น

3. ด้านการควบคุมและกำกับและการช่วยเหลือกลุ่ม สิ่งที่ครูผู้สอนควรทำเมื่อมีการ เรียนแบบกลุ่ม คือ ครูผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนมีการดูแลสมาชิกกลุ่มปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิด สังเกตการณ์ทำงานร่วมกันของกลุ่ม มีการตรวจสอบว่าสมาชิกมีความเข้าใจในงานหรือบทบาทที่ ได้รับมอบหมาย ช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม

4. ด้านการวัดประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ สิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนจะ คำหนึ่ง คือ การวัดและประเมินผล โดยประเมินผลการเรียนรู้ ครูประเมินผลการเรียนรู้ทั้งด้าน ความสามารถในการปฏิบัติโดยใช้วิธีที่หลากหลาย หลังจากนั้นควรวิเคราะห์กระบวนการทำงาน และกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ครูควรจัดเวลาให้กลุ่มวิเคราะห์การทำงานและพฤติกรรมของ สมาชิก เพื่อปรับปรุงส่วนบกพร่องของกลุ่ม

สำนักงานโครงการศึกษาพิเศษ (2541 : 61-62) เสนอขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเป็น เครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ร่วมกัน ในการดำเนินการสอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม เป็นขั้นที่ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ประมาณ 2-4 คนโดยละ นักเรียนในกลุ่มให้แตกต่างกันในด้านสติปัญญาและความถนัด และภูมิหลัง ครูแจ้ง วัตถุประสงค์ ของการเรียน

2. ขั้นสอน เป็นขั้นที่ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้แต่ละกลุ่ม

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ร่วมกันหรือนักเรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยแต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ตามที่ตนได้รับมอบหมายในกลุ่ม

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ เป็นการตรวจสอบการทำงานของกลุ่มว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและผลงานรายบุคคล บางกรณีอาจต้องซ่อมเสริมก่อนการทดสอบ

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ขั้นนี้ครูอาจต้องให้ความรู้ที่จำเป็นเพิ่มเติมแล้วจึงร่วมกันประเมินผลการทำงานเป็นกลุ่มในขั้นนี้ควรมีการเสริมแรงหรือให้กำลังใจต่อกลุ่ม

ศักดิ์ชัย นิรัฐทวี และไพเราะ พุ่มม้น (2542 : 43) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ว่าจะใช้เทคนิคใดก็ตาม ควรทำตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูแนะนำทักษะการเรียนรู้ร่วมกัน จัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย 2-6 คน แนะนำบทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน วัตถุประสงค์การเรียนรู้ และฝึกทักษะพื้นฐานสำหรับทำกิจกรรมกลุ่มขั้นสอน ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหาและแหล่งการเรียนรู้ อธิบายขั้นตอนการทำงาน

2. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนร่วมทำกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

3. ตรวจสอบผลงานและทดสอบ เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคลโดยตรวจสอบว่าสมาชิกกลุ่มปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการหรือยัง

4. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานของกลุ่มโดยครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ครูอาจเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่ชัดเจนรวมถึงการประเมินผลการทำงานกลุ่มเพื่อพิจารณาจุดเด่นจุดด้อยเพื่อการปรับปรุง

ในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบร่วมมือนั้นไม่จำเป็นที่จะเป็นการสอนรูปแบบใดสิ่งสำคัญนักเรียนเกิดการเรียนรู้จากรูปแบบที่ครูสอนนั้นหรือไม่ ซึ่งการสอนในรูปแบบร่วมมือนี้ครูผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสอนตามขั้นตอนตั้งแต่ขั้นเตรียมจนถึงขั้นวัดและประเมินผล

รูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งแต่ละวิธีล้วนเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เทคนิคเหล่านี้มีลักษณะการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละเทคนิคได้ออกแบบมาให้เหมาะสมและมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน สำหรับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการใช้การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมพันธ์ (JIGSOW)

บทบาทของครูในการจัดการเรียนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ในการจัดการเรียนแบบร่วมมือนั้น พฤติกรรมของครูต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยทั่วไป มีขั้นตอนดังนี้ สุวิมล เขียวแก้ว (2546 : 85-86) ได้กล่าวไว้คือ

1. แนะนำจุดประสงค์ จัดกลุ่มผู้เรียน บอกจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ให้ข้อมูล ให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนซึ่งอาจทำได้โดยการอธิบายหรือเตรียมเอกสารไว้ให้ผู้เรียนอ่านและทำความเข้าใจ
3. จัดระบบ จัดระบบการทำงานในกลุ่ม เน้นการใช้ความพยายามร่วมกัน
4. ช่วยเหลือกลุ่ม ให้คำแนะนำ คำปรึกษาเมื่อกลุ่มประสบปัญหาในการทำงาน
5. ชื่นชมความสำเร็จ ให้คำชมเชยต่อความพยายามและความสำเร็จในการทำงาน ทั้งในภาพรวมของกลุ่มและตัวบุคคล

พรรณศรี เก้าธรรมสาร (2546 : 51) กล่าวถึงบทบาทครูในการเรียนแบบร่วมมือว่าครูควรสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนของผู้เรียนดังต่อไปนี้

1. ให้งานที่ท้าทายความสามารถมากกว่าการแข่งขัน
2. ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกและตัดสินใจ
3. นับถือความคิดและความรู้สึกของผู้เรียน
4. ให้คุณค่าในความคิดของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นความคิดที่จำกัดเพียงใด
5. ให้กำลังใจในการแสดงออกซึ่งในความคิดของตนเองในหลายรูปแบบ
6. ยอมรับผู้เรียนผิดพลาดได้
7. เผยแพร่ข้อเขียนหรือผลงานของนักเรียนในรูปแบบของหนังสือพิมพ์ จดหมาย ข่าวของห้อง
8. กระตุ้นและส่งเสริมความคิดของผู้เรียนโดยใช้ข้อมูลต่างๆ เช่น หนังสือ วารสาร ข่าว หรือสื่อการสอน เช่น รูปภาพ

นลินี ทิหอคำ (2546 : 56) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ของเนื้อหา วิชา
2. กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือ
3. กำหนดขนาดของกลุ่ม
4. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มต่างๆ
5. จัดห้องเรียนที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์
6. เตรียมบทเรียนและสื่อการสอน
7. กำหนดบทบาทต่างๆของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม

8. อธิบายงานของผู้เรียนที่ต้องทำ บอกสิ่งที่คาดหวังจากกลุ่มให้ชัดเจนและกำหนดเวลา ที่จะให้เสร็จ

9. ครูเสนอเนื้อหาด้วยวิธีสอนที่เหมาะสม

10. กำหนดให้ผู้เรียนพึงพาอาศัยในทางบวก กล่าวคือ ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับ ความสำเร็จของตน

11. ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องนั้นอย่างแท้จริง

12. ช่วยให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มกับกลุ่ม

13. อธิบายเกณฑ์แห่งความสำเร็จ

14. อธิบายพฤติกรรมที่ครูต้องการให้ผู้เรียนแสดงออก

15. ควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียน

16. ช่วยผู้เรียนเมื่อเขาต้องการขณะที่เขากำลังทำงาน

ดังนั้นบทบาทที่สำคัญของครูในการเรียนแบบร่วมมือนั้น ครูจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายของการ สอนในด้านวิชาการและอื่นๆไว้ด้วย ซึ่งจุดมุ่งหมายส่วนหลังนี้ครูมักจะละเลยจุดมุ่งหมายหลักนี้จะ เป็นลักษณะของการทำงานร่วมกันว่าต้องมีลักษณะอย่างไร ซึ่งอาจเป็นทักษะการทำงานกลุ่มหรือ การเข้าสังคม นอกจากนี้ที่ครูตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนให้ชัดเจนแล้วครูควรจะต้องเอาใจใส่ในเรื่อง ของการจัดกลุ่มด้วย เพราะการจัดกลุ่มนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนแบบร่วมมือ เช่น

1. ลักษณะของกลุ่ม ควรจะจัดกลุ่มลักษณะใด กลุ่มอาจเป็นลักษณะเดียวกัน (Homogeneous) หรือลักษณะคละกัน (Heterogeneous)

2. การจัดวางกลุ่มจะวางอย่างไร

3. สมาชิกของกลุ่มใครจะเป็นผู้เลือกให้ ครูเลือกหรือผู้เรียนเลือกเอง แต่โดยทั่วไปจาก การวิจัยพบว่าการเรียนรู้ที่ดีครูควรจะเป็นผู้เลือกให้และแบ่งกลุ่มผู้เรียน ควรมีขนาดกลุ่มและ 3-5 คน เพราะถ้าคนในกลุ่มมากไปจะทำให้การมีส่วนร่วมของผู้เรียนบางคนน้อยไป แต่ถ้าคนในกลุ่ม น้อยไปก็จะได้ความคิดไม่หลากหลาย (ปาสตัน กงตาล, 2545 : 21)

4. ระยะเวลาที่กลุ่มอยู่ด้วยกัน ควรยาวนานแค่ไหนการเรียนรู้จึงประสพผลดี ครูจะต้อง พิจารณาตามความเหมาะสม

5. การเตรียมเอกสารหรืออุปกรณ์สำหรับผู้เรียน ครูจะต้องพิจารณาว่าควรมีจุดเดียว สำหรับของการกลุ่ม เพื่อใช้ร่วมกันหรือจัดแบ่งเป็นหลายส่วนหลายชุดแยกตามสมาชิกกลุ่ม

บทบาทผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือ

การให้คะแนนในการเรียนแบบร่วมมือนั้น Johnson, Johnson and Johnson (1993 : 7-19) ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

1. คะแนนเดี่ยวยกคะแนนโบนัสถ้าสมาชิกทุกคนทำได้ถึงเกณฑ์ (Individual Score Plus bonus points based on all members reaching criterion) สมาชิกกลุ่มศึกษาบทเรียนร่วมกันและแน่ใจว่าทุกคนได้ความรู้ในสิ่งที่เรียน จากนั้นทดสอบรายบุคคล ถ้าสมาชิกกลุ่มได้คะแนนมากกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ก็จะได้คะแนนพิเศษด้วย
2. คะแนนเดี่ยวยกกับคะแนนโบนัสตามคนที่ได้คะแนนต่ำสุด (Individual score plus Bonus points based on all members reaching criterion) สมาชิกกลุ่มเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการสอบ เมื่อทำการทดสอบสมาชิกจะได้รับคะแนนโบนัสเพิ่มขึ้นจากคะแนนสอบของคนที่ได้ต่ำสุด
3. คะแนนเดี่ยวยกกับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม (Individual score plus group average) สมาชิกกลุ่มเตรียมพร้อมสำหรับการสอบ เมื่อสอบก็จะได้รับคะแนนของตนเองและจะได้คะแนนเพิ่มขึ้นจากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
4. คะแนนเดี่ยวยกคะแนนโบนัสจากคะแนนปรับปรุง (Individual score plus bonus on Improvement score) สมาชิกกลุ่มเตรียมพร้อมสำหรับการสอบ แล้วทำการสอบเป็นรายบุคคล และได้รับคะแนนเป็นของตนเองและจะได้คะแนนเพิ่มขึ้น เมื่อสมาชิกกลุ่มสามารถทำคะแนนได้ดีกว่าการสอบในครั้งก่อน ซึ่งถือเป็นคะแนนปรับปรุง
5. คะแนนของสมาชิกกลุ่มทุกคนรวมกัน (Totaling member's individual score) สมาชิกในกลุ่มจะได้รับคะแนนจากคะแนนของทุกคนในกลุ่มรวมกัน
6. ค่าเฉลี่ยของคะแนนของสมาชิกกลุ่ม (Averaging of member's individual score) คะแนนของสมาชิกกลุ่มทุกคนรวมกันแล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกกลุ่ม ถือเป็นคะแนนของกลุ่ม
7. คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงานเพียงชิ้นเดียว (Group score on a single product) งานของกลุ่มเป็นงานเพียงชิ้นเดียว เช่น รายงาน เรียงความ เมื่อมีการประเมินงานทุกคนในกลุ่มจะได้รับคะแนนเหมือนกัน
8. การสุ่มงานของสมาชิกในกลุ่มมาเป็นคะแนน (Randomly Selecting One member s paper to score) สมาชิกทุกคนทำงานของตนเอง และตรวจสอบจนแน่ใจว่าถูกต้องสมบูรณ์ครูจะสุ่มงานของคนใดคนหนึ่งมาตรวจและสมาชิกคนในกลุ่มจะได้รับคะแนนเช่นเดียวกัน
9. การสุ่มจากการทดสอบของสมาชิกกลุ่ม (Randomly Selecting One member s paper to score)

10. สมาชิกทุกคนได้รับคะแนนตามคนที่ได้คะแนนต่ำสุด (All members receive lowest Member score) สมาชิกกลุ่มเตรียมพร้อมสำหรับการสอบแล้วทำการสอบเป็นรายบุคคล สมาชิกกลุ่มที่จะได้คะแนนตามคนที่ได้รับคะแนนที่ต่ำที่สุดในกลุ่ม

11. คะแนนเฉลี่ยบวกคะแนนทักษะความร่วมมือ (Average of academic scores plus collaborative skills performance score) ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ทำการสอบแล้วนำคะแนนจากการสอบมาเฉลี่ยนำไปบวกกับคะแนนทักษะความร่วมมือ

12. คะแนนสอบและรางวัลที่ไม่เกี่ยวข้องกับคะแนนสอบ (Dual academic and Nonacademic remands) สมาชิกกลุ่มเตรียมพร้อมสำหรับการสอบแล้วต่างคนต่างสอบ และจะได้รับคะแนนเดี่ยวแล้วมาพิจารณาคะแนนเฉลี่ย (2543 : 151) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการเรียนแบบร่วมมือดังนี้

1) ครูบอกจุดประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือให้ผู้เรียนเข้าใจ ซึ่งรวมถึงวิธีการเรียนการที่ทุกคนปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียน ผลการดำเนินงาน การให้คะแนนในลักษณะของกลุ่ม รางวัล และผลที่จะได้รับเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จในการเรียน

2) กำหนดขนาดของกลุ่ม วิธีการแบ่งกลุ่มผู้เรียน สถานที่สำหรับเรียนซึ่งอาจจะใช้ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องหรือกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งแผนงานสำหรับการเรียน ใบงาน เอกสารเสริมความรู้ หรือข้อมูลต่างๆสำหรับผู้เรียน

3) ครูให้ความรู้อธิบายแนวทางในการค้นหาความรู้เพิ่มเติมงานที่จะต้องทำหรือศึกษากำหนดเป้าหมายของงาน เกณฑ์ในการพิจารณางานในระดับดีมาก ดี หรือพอใช้ รวมทั้งพฤติกรรมของผู้เรียนในการทำงานกลุ่ม และการมีส่วนร่วมในการทำงาน

4) ในระหว่างที่ผู้เรียนทำงานกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายนั้น ผู้สอนจะต้องเอาใจใส่ติดตามพฤติกรรมของผู้เรียน ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงาน และพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนมาร่วมโดยตลอด

5) ครูสรุปบทเรียน โดยการถามคำถามเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานที่ได้ทำไป หรือถามคำถามเพื่อทดสอบความรู้ของผู้เรียน

6) ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนในด้านเนื้อหาวิชาการ การแสดงความคิดเห็นรวมทั้งทักษะและการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม

สรุปลักษณะของการให้คะแนนของการเรียนแบบร่วมมือนั้นจะเห็นได้ว่ามีรูปแบบ และกิจกรรมด้วยหลายวิธีด้วยกัน ดังนั้นในการนำมาใช้เราจะต้องพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับรูปแบบ และกิจกรรมด้วย

ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือมีประโยชน์และความสำคัญต่อนักเรียน ทั้งทางด้านสังคมและวิชาการ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวและรวบรวมไว้ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2551 : 101) ได้กล่าวถึงประโยชน์การเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ดังนี้

1. มีความพยายามจะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้นักเรียนมุ่งเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น การเรียนรู้มีความคงทน มีแรงจูงใจ และใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมากขึ้น การเรียนแบบร่วมมือส่งผลให้นักเรียนเป็นคนที่มีน้ำใจนักกีฬา มีความสนใจรอบข้าง มีมิตรสัมพันธ์ที่ดี รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม

3. มีสุขภาพจิตดีขึ้น การเรียนแบบร่วมมือทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตัวเอง มีการพัฒนาทักษะทางสังคม รู้จักการแก้ไขปัญหาเมื่อเผชิญกับปัญหาต่างๆ

จันทรา ดันติพงสานุรักษ์ (2543 : 45) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์ต่อนักเรียน ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกคนร่วมมือในการทำงานของทุกกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2. ส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มแสดงความคิดเห็นลงมือทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เด็กเก่งได้มีโอกาสช่วยเหลือและแสดงน้ำใจ ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อน

4. ทำให้รู้จักรับฟังแสดงความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิดเห็นนำข้อมูลมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสม เป็นการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจร่วมกัน

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ผู้เรียนปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน มีความเข้าใจกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นกลุ่ม ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ศักดิ์ชัย นิรัฐทวี และไพเราะ พุ่มม้น (2542 : 43) กล่าวว่า การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะในด้าน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ไขปัญหา การตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ใหม่ การยอมรับซึ่งกันและกัน และการสื่อความหมาย สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขพร้อมๆ กับการพัฒนาความดีงาม ความรู้ และความสามารถไปด้วยกัน

สุมนทนา พรหมบุญ และอรวรรณ (2546 : 28-29) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. การเรียนแบบร่วมมือ ช่วยเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริง เพราะลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ โอกาสให้ผู้เรียนได้รับฝึกหัดต่อการเรียนรู้ของตนเองได้ลงมือปฏิบัติทำกิจกรรมกลุ่ม ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ การเป็นผู้นำผู้ตาม และสิ่งสำคัญเป็นการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียนมากที่สุด

2. การเรียนแบบร่วมมือ ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ช่วยให้ฝึกฝนความเป็นประชาธิปไตย ฝึกการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ต่อครู สถานศึกษาและสังคม

3. การเรียนแบบร่วมมือ ช่วยลดปัญหาทางวินัยในการเรียน เพราะผู้เรียนทุกคนได้ฝึกฝนจนเกิดวินัยในตนเอง ได้รับการยอมรับจากครู เพื่อน มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ทำให้เกิดการยอมรับตนเอง เกิดความสุขในการอยู่ร่วมกับเพื่อนๆ ปัญหาทางวินัยจึงลดน้อยลงหมดไปในที่สุด

4. การเรียนแบบร่วมมือ ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งชั้นสูงขึ้น การช่วยเหลือในกลุ่มเพื่อนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น

Arends : (1994 : 407-408 อ้างถึงใน ขวัญหทัย สมัครคุณ, 2546 : 53) กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน คนที่เข้าใจสามารถช่วยเหลือคนที่ยังไม่เข้าใจในการเรียนเรื่องนั้นได้ คนที่อธิบายให้เพื่อนฟังก็จะเข้าใจเรื่องที่ตนเองอธิบายได้ดีมากยิ่งขึ้น และคนที่ได้รับการช่วยเหลือก็จะเข้าใจในสิ่งที่เพื่อนอธิบายได้ง่ายขึ้น เพราะเป็นการใช้ภาษาที่เป็นของผู้เรียนเองผู้เรียนจะต้องกล้าพูด กล้าซักถามเพื่อน และสนใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น เพราะถือว่ามีส่วนร่วมในความสำเร็จของกลุ่ม

2. ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Improved Race Relations) การที่บุคคลได้ทำงานร่วมกันจะทำให้คนนั้นมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพราะบุคคลได้เรียนรู้การยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เข้าใจและเห็นใจบุคคลในกลุ่ม และเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จก็จะรู้สึกยินดีร่วมกัน ส่งผลให้การแบ่งแยกน้อยลงไป และมีความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่นมากขึ้นเมื่อออกไปอยู่ในสังคม

3. ด้านการฝึกทักษะในการแก้ปัญหา (Combative Problem- Solving Skills) ทักษะด้านนี้นับว่ามีความสำคัญที่สุดที่เป็นผลการเรียนแบบร่วมมือ เพราะผู้เรียนได้เรียนรู้การแก้ปัญหาร่วมกัน เป็นทักษะที่ผู้เรียนนำไปใช้เมื่อออกไปทำงานในสังคมกลุ่มใหญ่ที่มีต้องการอาศัยซึ่งกันและกัน ซึ่งถือว่าเป็นการติดต่อสื่อสารที่มีความสำคัญมากกว่าสิ่งใดทั้งหมด

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 119-120)กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ มีดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกคนร่วมมือในทางทำงานกลุ่มทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออกแสดงความคิดเห็นลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักใช้เวลา ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งน้ำใจของสมาชิกด้วยกัน
4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ร่วมกันคิดระดมความคิดเห็นเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยคิดวิเคราะห์และตัดสินใจ
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน มนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกันและกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
Stahl (1994 : 205-207 อ้างถึงใน ขวัญหทัย สมศิริคุณ, 2546 : 54) กล่าวถึงประโยชน์การเรียนแบบร่วมมือ มีดังนี้

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจะสูงขึ้น
2. ผู้เรียนจะมีความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลมากขึ้น
3. ผู้เรียนจะมีทักษะในการทำงานมากขึ้น และมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มมากขึ้น ขอมรับบุคคลมากขึ้น
4. มีการคำนึงถึงความร่วมมือกัน เนื่องจากผลงานของกลุ่มจะมีผลต่อสมาชิกในกลุ่ม
5. ผู้เรียนมีความนับถือตนเองมากขึ้น
6. มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
7. มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน
8. มีการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของตนเองกับผู้อื่นมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD นั้น นอกจากการเอาผู้เรียนเข้ามาทำงานเป็นกลุ่มย่อย แต่เป้าหมายสูงสุดคือ ต้องทำให้ผู้เรียนเชื่อว่าเขาสามารถจะประสบความสำเร็จไปพร้อมๆ กัน โดยการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมแรงร่วมใจต่อกัน และยังจะช่วยให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะนิสัยที่ดี นอกจากนั้นยังทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดีในการเรียนอีกด้วย

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ จิกซอว์

รูปเป็นการสอนที่อาศัยแนวคิด จิกซอว์ ผู้เสนอวิธีการนี้คนแรก คือ Aronson et.al (1978, pp. 22-25) ต่อมา มีการปรับและเพิ่มเติมขั้นตอนให้มากขึ้น แต่วิธีการหลัก ยังคงเดิม การสอนแบบนี้ นักเรียนแต่ละคนจะได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมด โดยการศึกษาเรื่องนั้นๆ จากเอกสารหรือกิจกรรมที่ครูจัดให้ ในตอนที่ศึกษาหัวข้อย่อยนั้น นักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง จิกซอว์ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

1. การเตรียมสื่อการเรียนการสอน (Preparation Of Materials) ครูสร้างใบงานให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนของกลุ่ม และสร้างแบบทดสอบย่อยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ แต่ถ้ามีหนังสือเรียนอยู่แล้วยิ่งทำให้ง่ายขึ้นได้ โดยแบ่งเนื้อหาในแต่ละหัวข้อเรื่องที่จะสอนเพื่อทำใบงานสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ใบงานควรบอกให้นักเรียนต้องทำอะไร เช่น ให้อ่านหนังสือหน้าอะไร อ่านหัวข้ออะไร จากหนังสือหน้าไหนถึงหน้าไหน หรือให้ดูวีดิทัศน์ หรือให้ลงมือปฏิบัติการทดลอง พร้อมกับมีคำถามให้ตอบตอนท้ายของกิจกรรมที่ทำด้วย

2. การจัดสมาชิกของกลุ่มและของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Teams And Expert Groups) ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ (Home Groups) แต่ละกลุ่มจะมีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องตามใบงานที่ครูสร้างขึ้น ครูแจกใบงานให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในกลุ่ม และให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนศึกษาใบงานของตนก่อนที่จะแยกไปตามกลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) เพื่อทำงานตามใบงานนั้นๆ เมื่อนักเรียนพร้อมที่จะทำกิจกรรม ครูแยกกลุ่มนักเรียนใหม่ตามใบงาน กิจกรรมในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มอาจแตกต่างกัน ครูพยายามกระตุ้นให้นักเรียนศึกษาหัวข้อตามใบงานที่แตกต่างกัน ดังนั้นใบงานที่ครูสร้างขึ้นจึงมีความสำคัญมาก เพราะในใบงานจะนำเสนอด้วยกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในแต่ละกลุ่มอาจจะลงมือปฏิบัติการทดลองศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับมอบหมาย

3. การรายงานและการทดสอบย่อย (Reports And Quizzes) เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จแล้ว ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนก็จะกลับไปยังกลุ่มเดิมของตัวเอง (Home Group) แล้วสอนเรื่องที่ตัวเองทำให้กับสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่ม ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้วิธีการต่างๆ ในการนำเสนอสิ่งที่สอน นักเรียนอาจใช้วิธีการสาธิต อ่านรายงาน ใช้คอมพิวเตอร์ รูปถ่าย ไดอะแกรม แผนภูมิหรือภาพวาดในการนำเสนอความคิดเห็น ครูกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มได้มีการอภิปรายและซักถามปัญหาต่างๆ โดยที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้แต่ละเรื่องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนำเสนอ

เมื่อผู้เชี่ยวชาญได้รายงานผลงานกับกลุ่มของตัวเองแล้ว ควรมีการอภิปรายร่วมกันทั้งห้องเรียนอีกครั้งหนึ่ง หรือมีการถามคำถามและตอบคำถามในหัวข้อเรื่องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้ศึกษา หลังจากนั้นครูก็ทำการทดสอบย่อย เกณฑ์การประเมินการให้คะแนนเหมือนกับวิธีการของการเรียนแบบร่วมมือของรูปแบบ STAD

วิธีการของ จิกซอร์ จะดีกว่า STAD ตรงที่ว่าเป็นการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น และนักเรียนยังรับผิดชอบกับการสอนสมาชิกคนอื่นๆ ของกลุ่มอีกด้วย นักเรียนไม่ว่าจะมีความสามารถมากน้อยแค่ไหนจะต้องรับผิดชอบเหมือนกัน ถึงแม้ว่าความลึกความกว้างหรือคุณภาพของรายงานจะแตกต่างกันก็ตาม

ขั้นตอนการสอนแบบ จิกซอร์ มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม ถ้ากลุ่มขนาด 3 คน ให้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถต่างกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ Home Groups จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 3 หรือ 4 คนก็ได้ จากนั้นแจกเอกสารหรืออุปกรณ์การสอนให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้ กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วนๆ ตามหัวข้อย่อย ดังนี้ ในแต่ละกลุ่ม

นักเรียนคนที่ 1 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 1

นักเรียนคนที่ 2 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 2

นักเรียนคนที่ 3 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 3

ขั้นที่ 3 เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups)

นักเรียนจะแยกย้ายจากกลุ่มพื้นฐาน (Home Group) ไปจับกลุ่มใหม่เพื่อทำการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มด้วยกัน กลุ่มละ 3 หรือ 4 คน แล้วแต่จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ครูกำหนด ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกจะอ่านเอกสาร สรุปเนื้อหาสาระ จัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอ เพื่อเตรียมทุกคนให้พร้อมที่จะไปสอนหัวข้อนั้น ที่กลุ่มเดิมของตนเอง

ขั้นที่ 4 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิมของตน แล้วผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละหัวข้อ มีการซักถามข้อสงสัย ตอบปัญหา ทบทวนให้เข้าใจชัดเจน

ขั้นที่ 5 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดทุกหัวข้อ แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด จะได้รับรางวัล หรือการชมเชย การสอนแบบ จิกซอว์ เป็นการสอนที่อาจนำไปใช้ในการทบทวนเนื้อหาที่มีหลายๆ หัวข้อ หรือใช้กับบทเรียนที่เนื้อหาแบ่งแยกเป็นส่วนๆ ได้ และเป็นเนื้อหาที่นักเรียนศึกษาจากเอกสารและสื่อการสอนได้

สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบ จิกซอว์

1. ครูและนักเรียนทบทวนเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนแล้วครูจัดกลุ่มนักเรียนเป็น Home Group

กลุ่ม A กลุ่ม B กลุ่ม C กลุ่ม D

1) ค.ญ. ก 1) 1)..... 1).....

2) ค.ญ. ข 2) 2)..... 2).....

3) ค.ญ. ค 3) 3)..... 3).....

4) ค.ญ. ง 4) 4)..... 4).....

2. ครูแจกใบงานให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 4 แบบฝึก ซึ่งแต่ละใบงานเป็นหัวข้อย่อยๆ ไม่เหมือนกันอาจจะเป็น 4 ระดับก็ได้ (ง่าย-ยาก) สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเลือกคนละ 1 ใบงาน โดยแต่ละคนในกลุ่มจะได้ใบงานไม่เหมือนกัน เช่น นักเรียนกลุ่ม A จะแบ่งหน้าที่กันดังนี้

นักเรียน A1 อ่านและทำใบงานที่ 1

นักเรียน A2 อ่านและทำใบงานที่ 2

นักเรียน A3 อ่านและทำใบงานที่ 3

นักเรียน A4 อ่านและทำใบงานที่ 4

3. นักเรียนที่ได้ใบงานชุดเดียวกันจากแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงาน ซักถามและทำกิจกรรมในใบงาน เรียกกลุ่มนี้ว่า Expert Groups โดยแต่ละคนในกลุ่มแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น

นักเรียนคนที่ 1 อ่านคำแนะนำ คำสั่งหรือโจทย์ในแบบฝึก

นักเรียนคนที่ 2 จดบันทึกข้อมูลสำคัญ แยกแยะสิ่งที่ต้องทำตามลำดับ

นักเรียนคนที่ 3 หาคำตอบ

นักเรียนคนที่ 4 สรุปทบทวน และตรวจสอบคำตอบ

เมื่อนักเรียนทำแต่ละข้อหรือแต่ละส่วนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันจนเสร็จใบงานทั้งหมด

4. นักเรียนแต่ละคนใน Expert Groups กลับมายังกลุ่มเดิม (Home Groups) ของตน ผลัดกันอธิบายให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟัง เริ่มจากแบบฝึกที่ 1, 2, 3, 4 (ง่าย ยาก)

5. ครูทำการทดสอบนักเรียนทุกคนในห้องเป็นรายบุคคลแล้ว นำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมเป็น “คะแนนกลุ่ม” กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลหรือติดประกาศไว้ในบอร์ด

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

วิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 44-45) ได้อธิบายเกี่ยวกับวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนสำคัญของการนำหลักสูตรสถานศึกษาเข้าสู่ชั้นเรียน การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ต้องครอบคลุมขั้นตอนการออกแบบ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ หลักฐานการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ แนวคิดที่สามารถนำไปเป็นแนวทางการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ คือ การออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Back-ward design) โดยในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ควรมีการกำหนดความเข้าใจที่คงทน (Enduring Understanding) ซึ่งเป็นความรู้ ความเข้าใจที่ฝังแน่นติดอยู่ในตัวผู้เรียนอันเกิดจากการเรียนรู้ที่ผ่านกิจกรรมตามหน่วยการเรียนรู้นั้นๆ ติดตัวผู้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. องค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ ควรมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้
2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
3. สาระสำคัญ
4. สาระการเรียนรู้
 - ก. สาระการเรียนรู้แกนกลาง
 - ข. สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น (ถ้ามี)
5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์
7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

8. การวัดผลประเมินผล

9. กิจกรรมการเรียนรู้

10. เวลาเรียน/จำนวนชั่วโมง

3. การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ การจัดทำหน่วยการเรียนรู้มีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

1. สร้างความรู้ความเข้าใจ

2. ควรทำความเข้าใจกับหลักสูตร จุดเน้นคุณภาพผู้เรียน สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น (ถ้ามี) กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบ และองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้

3. ควรรู้ว่าในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จะจัดการเรียนรู้นั้นประกอบด้วย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์

4. ควรรู้วิธีการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ โดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

หน่วยการเรียนรู้สามารถออกแบบได้ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เริ่มจากการวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

วิธีที่ 2 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เริ่มจากการกำหนดประเด็น/หัวเรื่องจาก สภาพปัญหาหรือสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ

5. วางแผนและจัดทำหน่วยการเรียนรู้โดยครูผู้สอนต้องนำตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้มาพิจารณาว่าในแต่ละตัวชี้วัด เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนควรรู้อะไร และทำอะไรได้ ควบคู่กับการวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 213) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การใช้สื่อการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

บุญชม ศรีสะอาด (2537 : 43) กล่าวว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการกำหนดว่า จะสอนใคร เนื้อหาใด สอนเมื่อใด สอนอย่างไร และเพื่อให้ เกิดอะไรซึ่งเมื่อถึงเวลาดังกล่าวจะดำเนินการสอนตามที่วางแผนไว้ ครูจึงต้องคิดวางแผนและเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างละเอียดรอบคอบเหมาะสมเพื่อให้ สามารถดำเนินการสอนตามที่ใด กำหนดไว้ได้อย่างดี

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 1) แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) คือ ผลการเตรียมการอย่างรอบคอบของครูผู้สอนในการแปลงหลักสูตรสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้ให้

กับครูผู้เรียนแผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนจะอย่างไร ความสำคัญ มีความรู้ ความเข้าใจรวมทั้งเห็นภาพรวมและขั้นตอนของการดำเนินการที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ นิเทศ หรือบริหารจัดการการเรียนรู้ใดอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุผล ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

แผนการจัดการเรียนรู้นั้นเปรียบเสมือนแผนเพื่อให้ผู้สอนสามารถสอนได้อย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอนโดยเป็นแนวทางให้สามารถสอนโดยบรรลุวัตถุประสงค์ได้

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2551 : 86) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ ได้แก่

1. เรื่องและเวลาที่ใช้สอน
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้
3. สาระสำคัญ
4. เนื้อหา (สาระ)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)
6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน)
7. การวัดและประเมินผล

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 213-214) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ คือส่วนนำ : รายวิชา/กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนเวลาที่สอน

1. จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. สาระการเรียนรู้
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้
4. การวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้
5. แหล่งการเรียนรู้
6. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 79) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างน้อยต้องมีดังต่อไปนี้

1. มาตรฐาน

2. ตัวชี้วัด
3. สารสำคัญ
4. สารการเรียนรู้
5. ร่องรอยหลักฐาน (ภาระงาน/ชิ้นงาน)
6. ทักษะการคิด
7. กิจกรรมการเรียนรู้
8. สื่อ/อุปกรณ์
9. การวัดและประเมินผล

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องมีองค์ประกอบหลักหรือองค์ประกอบสำคัญ เพื่อความสมบูรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้และเพื่อง่ายต่อการจัดการเรียนการสอนแต่ องค์ประกอบจะมีหัวข้อมากน้อยนั้นขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าสมบูรณ์และเนื้อหาครบถ้วนหรือไม่

ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 216) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีลักษณะการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง
2. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบ คิด แก้ไข หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จด้วยตนเอง
3. เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
4. เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนได้ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้
5. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวัสดุอุปกรณ์ แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 80) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีหัวข้อและส่วนประกอบต่างๆ ละเอียดชัดเจนและครอบคลุมศาสตร์การสอน โดยสามารถตอบคำถามต่างๆ ต่อไปนี้
 - 1.1 สอนอะไร (หน่วย ชื่อเรื่อง สารสำคัญ)
 - 1.2 เพื่ออะไร (ใช้มาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง ฯ)

- 1.3 สารอะไร (เนื้อหา)
- 1.4 ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นวิธีการคิด)
- 1.5 ใช้เครื่องมืออะไร (วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้)
- 1.6 ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จ (การวัดผลและประเมินผล)
2. แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
3. ส่วนประกอบต่างๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยง
 - 3.1 เป้าหมายครอบคลุมสาระการเรียนรู้
 - 3.2 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและเนื้อหาสาระ
 - 3.3 วัสดุ อุปกรณ์ สื่อสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้
 - 3.4 การวัดและประเมินผลสะท้อนตัวชี้วัดและมาตรฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้นจะต้องเป็นแผนที่ครอบคลุมสามารถวัดได้ว่านักเรียนนั้นมีความรู้ความเข้าใจกี่เปอร์เซ็นต์จากเนื้อหาและกิจกรรมที่ครูผู้สอนทำการสอนดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดว่าครูผู้สอนจะสอนเรื่องอะไร สอนอะไร มีเนื้อหาอะไร ครูใช้วิธีใดวัดแล้วทราบได้อย่างไรว่านักเรียนประสบความสำเร็จ

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2551 : 93-99) ได้เสนอขั้นตอน การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรดำเนินการอย่างน้อย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควร
 1. ศึกษาเรื่องและสาระที่จะสอนในชั่วโมงนั้นให้เข้าใจ
 2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
 3. เขียนสาระเป็นข้อๆ พร้อมอธิบายสั้นๆ
 4. เขียนสาระสำคัญ
 5. ออกแบบการสอน และเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอน
 6. ระบุสื่อ และแหล่งเรียนรู้
2. ขั้นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรเขียนแผนให้ครบแต่ละองค์ประกอบ
3. ขั้นหลังการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรทดลองทำกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนทำ ก่อนนำแผนไปจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อตรวจสอบวิธีทำกิจกรรม เพื่อมีบางกิจกรรมที่ต้องปรับปรุง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 218) ได้เสนอ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น
2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น
4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยเลือกสื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นควรมีลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยมีครูผู้สอนให้คำแนะนำ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบด้วยตัวเอง โดยจะต้องเป็นการเรียนรู้มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้ สามารถนำกระบวนการไปใช้ได้จริง ซึ่งผู้สอนจะต้องใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ต่างๆที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยครูสามารถส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวัสดุอุปกรณ์แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้

แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นการกำหนดขั้นตอนและรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งนั้นๆว่าจะจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลอะไรกับผู้เรียน ด้วยวิธีการใดอย่างเป็นระบบ แผนการจัดการเรียนรู้จึงเปรียบเสมือนความสำเร็จที่ผู้สอนคาดหวังไว้ (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 : 79)

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว สามารถหาประสิทธิภาพของสื่อในขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ คือ การกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 ซึ่งจะกล่าวรายละเอียด ดังนี้

ชวลิต ชูกำแหง (2553 : 131-132) ได้อธิบายเกี่ยวกับ E_1 และ E_2 ดังนี้

E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ ในกิจกรรมที่กำหนด โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้ โดยมั่วไปคำนวณจากแบบทดสอบย่อยหรือคะแนนจากพฤติกรรมกรเรียน และคะแนนจากพฤติกรรมเข้ากลุ่ม (ไม่ใช่คะแนนทำแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน สื่อประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน

N แทน จำนวนผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในการจัดการเรียนรู้นาน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจกำหนดเกณฑ์ไว้ต่ำกว่าพัฒนาความรู้ เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า เช่น 75/75 เป็นต้น

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล

ความหมายของการวัดและการประเมินผล

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550 : 3) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับบุคคล สิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างมีกฎเกณฑ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แทนปริมาณ หรือคุณภาพของคุณลักษณะที่จะวัด

ภัทรา นิคมานนท์ (2541 : 1) กล่าวว่า การวัดผล เป็นการรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคที่เรียกว่าเครื่องมือวัดผล เพื่อศึกษาค้นคว้า หรือตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคลที่ต้องการศึกษา

วาสนา ประवालพฤษย์ (2544 : 15) กล่าวว่า การวัดผล คือ กระบวนการที่จะกำหนดปริมาณของสิ่งที่ต้องการวัดออกมาเป็นจำนวนหรือตัวเลข ซึ่งใช้แทนอธิบายคุณลักษณะที่กำลังวัด โดยจะอธิบายลักษณะของบุคคลให้อยู่ในรูปของระดับของลักษณะนั้นแบบต่อเนื่อง

สมนึก ภัททิยธนี (2446 : 1) คือ กระบวนการหาปริมาณ หรือจำนวนของสิ่งต่างๆ โดยใช้เครื่องมือ อย่างใดอย่างหนึ่งมาวัด ผลจากการวัดมักออกมาเป็นตัวเลข หรือสัญลักษณ์หรือข้อมูล การวัดคือ กระบวนการเชิงปริมาณในการกำหนดค่าเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดยอาศัยกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550 : 5) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพของผลที่ได้จากการวัดโดยเปรียบเทียบกับผลการวัดอื่นๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้

วาสนา ประवालพฤษย์ (2544 : 15) กล่าวว่า การประเมินผล คือ การลงสรุป ตีราคาของพฤติกรรมของผู้เรียนในแง่ปริมาณ โดยใช้การตัดสินใจ และการตีราคาพฤติกรรมของผู้เรียนในแง่คุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐานด้วยวิธีอื่นๆที่ไม่ใช่การวัดด้วยเครื่องมือวัดเชิงปริมาณ และใช้การตัดสินเชิงคุณภาพ

ภัทรา นิคมานนท์ (2541 : 1) กล่าวว่า การประเมินผล คือ เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการวัดมาพิจารณาเพื่อหาข้อสรุปตัดสิน

สมนึก ภัททิยธนี (2446 : 3) กล่าวว่า การประเมินผล คือ การตัดสิน หรือวินิจฉัยสิ่งต่างๆที่ได้จากการวัดผลโดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง

การประเมินคือ การตัดสินคุณค่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีหลักเกณฑ์ที่เกิดจากสังเกต จากประสบการณ์และจากการฝึกฝนของผู้ประเมิน

องค์ประกอบของการวัดและประเมินผล

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550 : 3-5) กล่าวว่า องค์ประกอบของการวัด ประกอบด้วย 3 ประการดังนี้

1. ปัญหาหรือสิ่งที่จะวัด
2. เครื่องมือวัดหรือเทคนิคในการรวบรวมข้อมูล
3. ข้อมูลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ

ในการวัดและประเมินผลนั้น เป็นการวัดและประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งมี 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย แต่จะขอกล่าวถึงพฤติกรรมที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกี่ยวข้องกับงานค้นคว้า คือ ความรู้ (พุทธิพิสัย)

เครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย

เครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นการวัดความสามารถด้านสติปัญญา ได้แก่ ความสามารถด้านความรู้ – ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า โดยส่วนใหญ่แล้วเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย คือ แบบทดสอบรายละเอียดของแบบทดสอบดังนี้

ความหมายและประเภทของแบบทดสอบ

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2550 : 61) กล่าวว่าแบบทดสอบคือชุดของคำถามหรือกลุ่มงานที่สร้างขึ้นเพื่อจะชักนำให้ผู้ถูกทดสอบแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาให้ผู้สอบได้วัด

วิราพร พงศ์อาจารย์ (2542 : 53) กล่าวว่า แบบทดสอบ คือ ชุดของข้อคำถามหรืองานที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำ เพื่อใช้เป็นสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้ผู้ทดสอบแสดงพฤติกรรมตอบสนอง

ศิริชัย กาญจนวาสี (2540 : 89) กล่าวว่า แบบทดสอบ คือ ชุดของคำถามที่ใช้เป็นสิ่งเร้าเพื่อให้ผู้ตอบทำการตอบสนอง สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมซึ่งเป็นตัวแทนมวลของคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ของสิ่งที่มุ่งวัดข้อมูล

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543 : 85) กล่าวว่าแบบทดสอบคือ ชุดของข้อคำถามหรือ ข้อปัญหา ที่ออกแบบสร้างขึ้นอย่างมีระบบและกระบวนการ เพื่อค้นหาตัวอย่างของพฤติกรรมของผู้ที่สอบ ภายใต้งื่อนไขเฉพาะอย่าง

แบบทดสอบคือ ชุดคำถามที่สร้างขึ้นที่ออกแบบเพื่อทดสอบแสดงพฤติกรรมออกมาให้ผู้สอบสังเกตและวัดได้ ประเภทของแบบทดสอบ ได้มีการแบ่งประเภทไว้ ดังนี้

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2550 : 61- 63) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบ 6 ประเภท คือ

1. แบ่งตามสมรรถภาพที่จะวัด
2. แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการสร้าง
3. แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยชน์
4. แบ่งตามเวลาที่กำหนดให้
5. แบ่งตามลักษณะการตอบ
6. แบ่งตามลักษณะโอกาสในการใช้

สมนึก ภัททิยชนี (2446 : 63 - 67) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบ 7 ประเภท คือ

1. แบ่งตามสมรรถภาพที่จะวัด
2. แบ่งตามลักษณะการตอบ
3. แบ่งตามเวลาที่กำหนดให้ตอบ
4. แบ่งตามจำนวนผู้เข้าสอบ
5. แบ่งตามสิ่งเร้าของการถาม
6. แบ่งตามลักษณะของการใช้ประโยชน์
7. แบ่งตามเนื้อหาของข้อสอบในฉบับ

ในการสร้างแบบทดสอบนี้ผู้ค้นคว้าอิสระ ได้เลือกเกณฑ์การแบ่งที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยประเภทเดียว คือ แบ่งตามสมรรถภาพที่จะวัด ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดความสามารถด้านสมองโดยการแบ่งตามสมรรถภาพที่จะวัด นั้น เป็นประเภทแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดสมรรถภาพด้านสมอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน ที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยทั่วไป ที่ได้มีการหาคุณภาพมาแล้วมีมาตรฐานในการดำเนินการสอบและมาตรฐานในการแปลความหมายของคะแนนเป็นที่น่าสนใจคือ

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550 : 97-98) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีขั้นตอนในการดำเนินการ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เป็นการสร้างแบบทดสอบควรเริ่มต้นจากการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ต้องการวัด
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนมุ่งหวังจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและสร้างข้อสอบ
3. กำหนดชนิดของข้อสอบ เมื่อศึกษาหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วหลังจากนั้นต้องพิจารณาเลือกใช้ชนิดของข้อสอบว่าจะเป็นแบบใด โดยต้องเลือกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และความเหมาะสมของวัยผู้เรียน
4. เขียนข้อสอบ หลังจากได้กำหนดชนิดของข้อสอบแล้วผู้ออกแบบทดสอบลงมือเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่กำหนดไว้
5. ตรวจสอบข้อสอบ เพื่อให้ที่เขียนไว้ มีความถูกต้องตามหลักวิชา มีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ ผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาทบทวนตรวจสอบข้อสอบอีกครั้งก่อนที่จะจัดพิมพ์

6. ทดสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นวิธีการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ก่อนนำไปใช้จริง โดยนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ทดสอบกับกลุ่มที่คล้ายคลึงกันกับกลุ่มที่ต้องการทดสอบจริง โดยสภาพการปฏิบัติจริงของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนมักไม่ค่อยมีการทดลองสอบ ส่วนใหญ่นำแบบทดสอบไปทดสอบแล้วจึงวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงข้อสอบและนำไปใช้ในครั้งต่อไป

อำนาจ เลิศขันธ์ (2542 : 191) ได้สรุปถึงการสร้างข้อสอบว่า ข้อสอบที่จะสร้างขึ้น มาเพื่อวัดความรู้-ความจำนั้นมีหลักการตรงที่ว่าจะต้องเป็นสิ่งที่ครูได้สอนโดยวิธีใดก็ตามเมื่อนักเรียน ได้รับการเรียนรู้ตามวิธีการที่ครูได้สอนไปแล้ว นักเรียนที่มีความสามารถในการแสดงออกได้ด้วยการระลึกนึกตอบรายละเอียดข้อมูลข่าวสาร วิธีการ หลักการ โครงสร้าง ทฤษฎี ตามที่ครูได้ทำการ สอนไปแล้ว นักเรียนผู้นั้นถือว่ามีความสามารถทางด้านสติปัญญาสูงเฉพาะในส่วน of ความรู้- ความจำ เพราะฉะนั้นถ้าครูไม่เคยสอนก็ห้ามนำมาออกข้อสอบ

การสร้างข้อสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์นั้นข้อสอบที่ครูผู้สอนสอบนั้นต้องเป็นข้อสอบที่ ครูผู้สอนเคยสอนนักเรียนแล้วและเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ที่ครอบคลุมทั้งด้านความจำความเข้าใจ การนำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินผล

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นวิธีการหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถทางความฉลาดทาง เชาว์ปัญญาของบุคคล เด็กที่มีความฉลาดทางเชาว์ปัญหาค่อนข้างสูงแล้วย่อมมีผลการเรียนที่ดีด้วย เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีสาเหตุจากการทดสอบบุคคลในด้านความรู้ ทักษะ และศักยภาพ ของสมองด้านต่างๆ แต่ในบางครั้งเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น อาจมีสาเหตุจาก สิ่งแวดล้อมต่างๆที่อยู่รอบตัวเด็กซึ่งเป็นอุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้ เช่น ความวิตกกังวลในเรื่อง ความยากจน ความเบื่อหน่าย หรือเครียดจากทางบ้าน ขาดการเอาใจใส่จากผู้ปกครองซึ่งเนื่องจาก ผู้ปกครองแยกทางกัน ขาดความรับผิดชอบในการเรียนเนื่องจากทางบ้านตามใจมาก เป็นต้น

เขาวดี วิบูลย์ศรี (2546 : 28) กล่าวโดยสรุปแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ ใช้วัดความรู้เชิงวิชาการ เน้นการวัดความสามารถจากการเรียนรู้ในอดีตหรือในสภาพปัจจุบัน

ดวงใจ ผัดวง (2546 : 7) ให้ความหมาย "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน" ว่าหมายถึงผลของการ เรียนการสอน ได้แก่ความรู้ ทักษะ และความสามารถในด้านต่างๆที่นักเรียนได้รับจากการอบรมสั่ง สอนของครู

วิรัช วรรณรัตน์ (2546 : 49) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของผู้สอบจากการเรียนรู้ โดยต้องการทราบว่าผู้สอบมีความรู้ะไรบ้างมากน้อยเพียงใดเมื่อผ่านการเรียนไปแล้ว

อัมเรศ เนตาสีทธิ (2545 : 19) ให้ความหมายของคำว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” ว่าเป็นความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่างๆของสมองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย ความรู้ทักษะ สมรรถภาพสมองด้านต่างๆ

ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสามารถของผู้เรียน ที่เกิดจากผลของความรู้อ ความจำ ความเข้าใจ และทักษะต่างๆในเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนรู้มาแล้ว และสามารถวัดได้

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะอยู่ในเกณฑ์ที่ดีได้ จำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบหลายอย่างประกอบ เช่น ความพร้อมของผู้เรียน ครูผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่างๆที่อยู่รอบตัว ดังเช่น Klausmier (อ้างถึงในอัมเรศ เนตาสีทธิ, 2545 : 22) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมด้านสมอง ความพร้อมด้านสติปัญญา ความพร้อมด้านร่างกาย และความพร้อมด้านทักษะของร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ ได้แก่ ความสนใจ ความเข้าใจของตนเอง
2. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะร่างกาย และคุณลักษณะทางจิตใจ สุขภาพ
3. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการสอนทั้งหลาย ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความคิด
4. คุณลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ โครงสร้าง เจตคติ ความสามัคคี และการเป็นผู้นำ
5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนอง เครื่องมือ และอุปกรณ์
6. แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ บ้าน สิ่งแวดล้อม อิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรม

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ประกอบด้วยลักษณะตัวของตัวเอง ได้แก่ สติปัญญา ทักษะ ทักษะ สุขภาพ และองค์ประกอบทางด้านสังคมสิ่งแวดล้อมมีปฏิสัมพันธ์กับตัวเด็กตลอดจนไปถึงประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2544 : 291-292) กล่าวว่าเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Tests) หมายถึงแบบทดสอบที่วัดปริมาณความรู้ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับด้านวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาในอดีต ว่ารับรู้ได้มากน้อยเพียงใด แบบทดสอบประเภทนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher made Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเฉพาะคราวเพื่อใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์ และความสามารถทางวิชาการของผู้เรียนที่ได้เรียนในห้องเรียนว่ามีความรู้มากแค่ไหน บทพร้อมที่ตรงไหนจะได้ซ่อมเสริม หรือวัดความพร้อมที่จะขึ้นบทเรียนใหม่ ใช้กันทั่วไปในสถาบันการศึกษา แบบทดสอบประเภทนี้สอบเสร็จก็ทิ้งไป จะสอบใหม่ก็สร้างขึ้นใหม่ หรือนำเอาของเก่ามาเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีวิธีการอะไรเป็นหลักในการปรับปรุง ไม่มีการวิเคราะห์ว่าข้อสอบนั้นดีหรือไม่ดีหรือไม่ดีแต่ประการใด

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นทดสอบที่สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาหรือจากครูสอนวิชานั้นและมีกระบวนการ หรือวิธีการที่ซับซ้อนมากกว่าแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง เมื่อสร้างเสร็จก็มีการทดลองสอบ แล้วนำผลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการสถิติหลายครั้งหลายหน เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพดี มีความเป็นมาตรฐานซึ่งแบบทดสอบมาตรฐานนี้จะเป็นมาตรฐานอยู่ 2 ประการ คือ

2.1 มาตรฐานในการดำเนินการสอบ หมายความว่า แบบทดสอบนี้ไม่ว่าจะนำไปใช้ที่ไหนเมื่อไรก็ตาม คำชี้แจง คำบรรยาย การดำเนินการสอบจะเหมือนกันทุกครั้งที่ไป จะไม่มีการควบคุมตัวแปรต่างๆ ที่ทำให้คะแนนคลาดเคลื่อน เช่น ผู้คุมสอบ การจัดชั้น การจัดชั้นเรียน การใช้คำสั่ง เป็นต้น กระบวนการประเภทนี้ จึงต้องมีคำชี้แจงในการใช้ข้อสอบอยู่ด้วย

2.2 มาตรฐานในการแปลความหมายของคะแนน หมายความว่าสอบที่ไหน เมื่อไร ก็ตามก็ต้องแปลคะแนนได้เหมือนกัน ฉะนั้นข้อสอบประเภทนี้จึงต้องมีเกณฑ์ปกติ สำหรับเปรียบเทียบให้เป็นมาตรฐานเดียวกันได้

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนวิชาสังคมศึกษา และเป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะวัดว่า การเรียนการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาในแต่ละระดับชั้น ผู้เรียนได้รับความรู้ในเนื้อหาวิชาขนาดน้อยเพียงใด และเป็นหลักฐานว่าการจัดการเรียนรู้ในระดับนั้นได้บรรลุถึงจุดหมายที่วางไว้หรือไม่

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

การสอนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์นั้นจำเป็นที่จะต้องทราบถึงความพึงพอใจของผู้ใช้ว่ามีความพึงพอใจในการใช้เทคนิคนั้นหรือไม่ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจประกอบด้วย

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นผลของการแสดงออกด้านเจตคติรูปหนึ่ง เป็นความรู้สึกทางบวกของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่มนุษย์ได้รับมากหรือน้อยก็ได้ มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายท่าน ดังนี้

กาญจนา อรุณสุขรุจิ (2546 : 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

ทวีพงษ์ หินคำ (2541 : 8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถลดความตึงเครียดและตอบสนองตามความต้องการของบุคคลได้ ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

ธนิยา ปัญญาแก้ว (2541 : 12) ได้ให้ความหมายว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจจะเกี่ยวข้องกับลักษณะของงาน ปัจจัยเหล่านี้นำไปสู่ความพอใจในงานที่ทำ ได้แก่ ความสำเร็จ การยกย่อง ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า เมื่อปัจจัยเหล่านี้อยู่ต่ำกว่า จะทำให้เกิดความไม่พอใจงานที่ทำ ถ้าหากว่างานให้ความก้าวหน้า ความท้าทาย ความรับผิดชอบ ความสำเร็จและการยกย่องแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว พวกเขาจะพอใจและมีแรงจูงใจในการทำงานเป็นอย่างมาก

สาโรช ไสยสมบัติ (2534 : 15) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปัจจัยประกันสำคัญหนึ่งที่ช่วยให้งานประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นงานเกี่ยวกับการให้บริการ ดังนั้นผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานต้องดำเนินการให้ผู้มาใช้บริการเกิดความพอใจด้วย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2546 : 24) กล่าวว่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคคลเป็นทัศนคติความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ เป็นความเป็นการแตกต่างระหว่างรางวัลของแรงงานที่ได้รับ และจำนวนรางวัลที่เขาเชื่อว่าเขาจะได้รับ บุคคลที่เกิดความพึงพอใจจะมีผลผลิตมากกว่าบุคคลที่ไม่พึงพอใจ และยังเกี่ยวข้องกับการขาดงาน หรือการลาออกจากงานด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจะสะท้อนถึงทัศนคติมากกว่าพฤติกรรม

ศุภศิริ โสมาเกต (2544 : 49) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจในการรวมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

ประสาธ อิศรปริดา (2546 : 300) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง พลังที่เกิดจากพลังจิตที่มีผลไปสู่เป้าหมายที่ต้องการและสิ่งที่ต้องการมาตอบสนอง

ธีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2545 : 36) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนว่าเป็น ความรู้สึกพอใจต่อการปฏิบัติของนักศึกษาในระหว่างการเรียนการสอน การปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอน และสภาพบรรยากาศโดยทั่วไปของการเรียนการสอน

อัมพา รักบิดา (2549 : 55) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง ความรู้สึกที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้หรือความชอบของผู้เรียนเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมและได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

Applewhite (1965 : 6 อ้างถึงใน คชาภุช เหลี่ยมไธสง, 2546 : 65) กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงาน ซึ่งรวมถึงความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพด้วย การมีความสุขร่วมกับการทำงานกับคนอื่นที่เข้ากันได้ มีทัศนคติที่ดีต่องานด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึก หรือเจตคติที่ดีเกิดขึ้นไปในทิศทางที่เป็นบวก อันเกิดการสัมผัสการเรียนรู้ ทำให้เกิดการยอมรับ และได้รับการตอบสนองที่ดีให้เกิดความสุขมีความสบายใจ ซึ่งมีผลทั้งทางด้านร่างกายซึ่งเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเกิดปฏิบัติกิจกรรม และได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย รวมทั้งได้รับผลตอบตามความต้องการของผู้เรียน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

Gibson และ คณะ (1997 : 128) ได้แบ่งทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

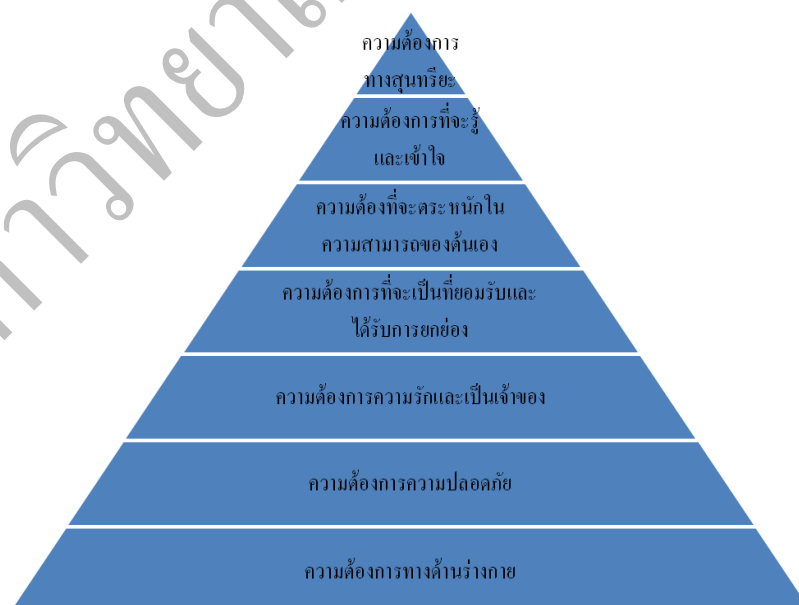
1. กลุ่มทฤษฎีที่เน้นเนื้อหาของแรงจูงใจ (Content Theory of Motivation) เป็นกลุ่มทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นความต้องการทางร่างกายหรือความต้องการทางจิตใจ โดยนักทฤษฎีในกลุ่มนี้เชื่อว่า ความต้องการเหล่านี้จะเป็นพลังผลักดันให้มนุษย์เกิดพฤติกรรม หรือกล่าวได้ว่าพฤติกรรมเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อเขาได้รับความพึงพอใจตามความต้องการ ซึ่งมนุษย์แต่ละคนก็จะมีคามแตกต่างกันในเรื่องความต้องการ ค่านิยม ทัศนคติ ตลอดจนความเชื่อและความไม่แน่นอนของความต้องการของมนุษย์

2. กลุ่มทฤษฎีที่เน้นกระบวนการของการจูงใจ (Process Theory of Motivation) ทฤษฎีกลุ่มนี้จะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์ในการที่มนุษย์ทำอะไรที่จะได้มาในสิ่งที่ต้องการ นักทฤษฎีนี้เชื่อว่ามนุษย์จะต้องตัดสินใจผ่านทางกระบวนการความคิดในการแสดงพฤติกรรมออกมา และทฤษฎีที่กล่าวถึงปัจจัยต่างๆ ทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานซึ่งประกอบด้วย ทฤษฎีลำดับความต้องการของ Maslow ทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg ซึ่งผู้ค้นคว้าอิสระได้นำมาเป็นทฤษฎีกรอบแนวความคิดในการวิจัยนี้

ทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow (อ้างถึงใน พรณิ ช. เจนจิต, 2545 : 262-272) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีลำดับความต้องการของ Maslow โดยมองเห็นว่ามนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตัวเองทั้งสิ้น ความต้องการของมนุษย์พัฒนาไปตามลำดับขั้น โดยที่มนุษย์มีความต้องการในขั้นสูงๆ ถ้าความต้องการในขั้นต้นๆ ได้รับการตอบสนองเสียก่อน นอกจากนี้ Maslow มองเห็นว่าโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เกิดมาดีและพร้อมจะทำสิ่งดี ถ้าความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ และมองว่าความดีที่อยู่ในตัวมนุษย์เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด การเรียนรู้หรือการแสดงพฤติกรรมเกิดจากแรงผลักดันภายในตัวบุคคล

ลำดับขั้นความต้องการตามแนวคิดของ Maslow

Maslow ได้จัดลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์โดยเรียงจากความต้องการขั้นต่ำสุดขึ้นไปหาความต้องการขั้นสูงสุดไว้ 7 ขั้น ซึ่งปรากฏในแผนภาพ ลำดับความต้องการตามแนวคิดของ Maslow

ภาพที่ 1 ลำดับขั้นความต้องการตามแนวคิดของ Maslow

ที่มา : พรณิ ช. เจนจิต (2545 : 264)

Maslow (1970 : 80-91 อ้างถึงใน พรณี ช. เจริญจิต, 2545 : 264-274) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของการเกิดความต้องการไว้ดังนี้

1. เมื่อความต้องการในขั้นหนึ่งได้รับการตอบสนอง มนุษย์ก็จะมีความต้องการในขั้นต่อไป ซึ่งความต้องการที่ได้รับการตอบสนองนั้นไม่จำเป็นต้องได้รับ 100 เปอร์เซ็นต์เต็มเสียก่อนจึงจะมีความต้องการในขั้นถัดไปได้ ความต้องการของมนุษย์จะได้รับการตอบสนองเพียงบางส่วนและมีบางส่วนจะไม่ได้รับการตอบสนอง

2. เมื่อความต้องการหนึ่งได้รับการตอบสนองก็จะมีความต้องการอื่นเกิดมาอีก ความต้องการอื่นที่เกิดขึ้นค่อยเป็นค่อยไป มิใช่เกิดอย่างทันที

3. Maslow เสนอความต้องการไว้ 7 ขั้น แต่เวลากล่าวโดยทั่วๆ ไปจะกล่าวเพียง 5 ขั้นเท่านั้น คือ กล่าวถึงขั้นที่ 5 "การตระหนักในความสามารถของตนเอง" ทั้งนี้เพราะถ้ามนุษย์พัฒนาขึ้นมาขั้นนี้ก็จะมีความต้องการหรือพัฒนาขึ้นไปสู่ขั้นที่ 6 และ 7 ได้เอง เพราะทั้งสองขั้นสุดท้ายเป็นคุณสมบัติของขั้นที่ 5

Maslow (1970 : 80-91 อ้างถึงใน พรณี ช. เจริญจิต, 2545 : 264-274) ได้แบ่งความต้องการทั้ง 7 ขั้น ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ความต้องการขั้นที่ 1-4 เรียกว่าความต้องการขั้นต่ำ"หรือความต้องการเนื่องจากการขาดหรือไม่มีซึ่งต้องการการตอบสนองจากปัจจัยภายนอก

กลุ่มที่ 2 ความต้องการขั้นที่ 5-7 เรียกว่า"ความต้องการขั้นสูง"หรือความต้องการพัฒนาเป็นความต้องการเนื่องมาจากการแสวงหา มิใช่เนื่องมาจากการขาดหรือการไม่มี ถ้าความต้องการขั้นต่ำไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ มนุษย์จะพัฒนาขึ้นมาถึงความต้องการขั้นที่ 5 ซึ่งเป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตรงตามสภาพ เป็นความต้องการของผู้ที่จะพัฒนาขึ้นไปสู่ความเป็นคนที่ตนเองมีอยู่ได้อย่างเต็มสมบูรณ์ จะเป็นผู้ที่คำนึงถึงปัญหามากกว่าตัวบุคคล จะเป็นผู้ที่คำนึงถึงบุคคลอื่น ทั้งนี้เพราะตนเองได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นต่ำอย่างเต็มที่แล้วทั้งเป็นผู้ที่มองเห็นศักดิ์ศรี และคุณค่าในตนเอง ตลอดจนมีความนับถือในตนเอง

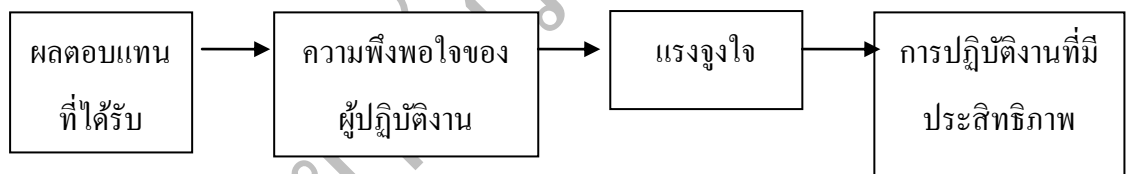
นอกจากนี้ Herzberg ยังได้กล่าวไว้ในทฤษฎีสองปัจจัย ว่าสิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พอใจในการทำงานมักเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งเรียกว่าปัจจัยต่ำจน (Hygiene or maintenance factors) อันได้แก่ นโยบาย การบริหารองค์การ การนิเทศงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน เงินเดือน ความมั่นคงในงาน ชีวิตส่วนตัว และสภาพงาน (อ้างถึงใน วิโรจน์ สารัตนะ, 2548 : 274)

สิ่งที่ให้เกิดความพึงพอใจ (Satisfaction) มักเกี่ยวข้องกับตัวงานที่ทำ เรียกว่าปัจจัยจูงใจ (Motivational factor) ประกอบด้วย ความสำเร็จ การได้รับการยอมรับ ความก้าวหน้าในตำแหน่ง ลักษณะงาน โอกาสความก้าวหน้าส่วนบุคคลและความรับผิดชอบ

ตามแนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจข้างต้นอาจจะสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับการตอบสนอง ย่อมเกี่ยวกับภูมิหลังของทุกคน และประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาทั้งในอดีตและปัจจุบัน

การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือต้องการปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนในปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงการทำที่ให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน มีแนวความคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ (อัมพวา รักบิดา, 2549, 59) คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติ เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน จนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้การตอบสนอง ดังภาพประกอบ ดังนี้

ภาพที่ 2 ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

ที่มา : อัมพวา รักบิดา (2549 : 59)

จากแนวคิดผู้การนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นสำคัญ ผู้เรียนมีส่วนร่วมเลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในบริบทของสถานการณ์จริงได้ มีโอกาสกำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผนในการทำกิจกรรม เลือกวิธีการแสวงหาความรู้ และสามารถหาคำตอบได้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การที่จะบรรลุผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ได้ ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุผลต่อการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานซึ่งจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม และตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนอง

ในรูปร่างหรือผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับคือความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จะถูกกำหนดด้วยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้ และความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

ดังนั้นความพึงพอใจ จึงเป็นผลของการแสดงด้านเจตคติรูปหนึ่ง เป็นความรู้สึกทางบวกของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับมากหรือน้อย เป็นผลมาจากความสำเร็จจากการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน สังเกตได้จากสายตา คำพูด การแสดงออก การวัดความพึงพอใจจึงทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม

จากแนวความคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผลตอบแทนหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่างๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้ประสบความสำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับความยกย่องจากคนอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอก เป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้ เช่น การได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้สอนพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพึงพอใจตามแนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับการตอบสนองย่อมเกี่ยวข้องกับภูมิหลังของทุกคน และประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาทั้งอดีตและในปัจจุบัน

Scott (1970 : 24 อ้างถึงใน สุกศิริ โสมาเกต, 2544 : 49) เสนอแนวคิดในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานจะให้ผลเชิงปฏิบัติมีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีความสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานมีความหมายกับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
3. สิ่งสำคัญที่ทำให้ได้ผลในการสร้างแรงจูงใจภายในเป้าหมายของงานต้องมีคือ คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย ผู้ปฏิบัติได้ทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง และงานนั้นต้องทำให้สำเร็จ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นผลรวมของความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ และพฤติกรรมที่บุคคลมีต่องานและองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ความพึงพอใจในแง่ของการจูงใจขณะนี้เชื่อว่า การมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจูงใจจะช่วยให้เราเข้าใจความรู้สึกของคนได้มากขึ้นเพราะการที่คนๆ หนึ่งมาทำงานเนื่องมาจากมีบางสิ่งบางอย่างที่สนองความต้องการของเขา และเมื่อเขาได้รับสิ่งที่เขาต้องการมากเท่าใด เขาก็ยังมีความสุขและพึงพอใจในงานมากขึ้นเท่านั้น

ความรู้สึกที่ดีต่องาน ก็หมายความว่าคนมีความสุขหรือความพึงพอใจในงานที่ทำ ความเข้าใจหรือความคิดเกี่ยวกับงานรวมกับความรู้สึกที่ดีต่องาน ย่อมนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ดีมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อรุณี บุญยืน (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์เรื่องชุมชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ สาระสังคัมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.58/83.50 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์มีค่าเท่ากับ 0.7742 แสดงว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังจากเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ คิดเป็นร้อยละ 77 โดยสรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนอย่างมีระบบ มีการวิเคราะห์หลักสูตร สาระการเรียนรู้ ผล การเรียนรู้ที่คาดหวัง มีกิจกรรมเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน มีสื่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้ว ยังทำให้นักเรียนเกิดความก้าวหน้าทางด้านการเรียนรู้เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าก็สามารถนำไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อังค์สุมล เชื้อชัย (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือต่อแบบจิกซอว์ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ เรื่อง เพศศึกษา ของนักเรียนหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยฉัตร ขาวแก้ว (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยผลของการเรียนร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ที่มีต่อทักษะการทำงานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา ส 306 ประเทศของเรา 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ลัดดาวัลย์ คงพลปาน (2547 : 65-66) ได้วิจัยการสร้างแผนการเรียนรู้ด้วยการเรียนแบบร่วมมือ สาระการเรียนรู้ 2: หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนแบบร่วมมือมีประสิทธิภาพ 88.30 / 91.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนแบบร่วมมือโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีข้อที่มีความคิดเห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ย สูงสุด

ปฐมพงษ์ บานฤทัย (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Jigsaw) เรื่อง การเมืองการปกครองสมัยอยุธยา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องการเมืองการปกครองสมัยอยุธยา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 93.25/91.42 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องการเมืองการปกครองสมัยอยุธยา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.8884 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ 88.84

3. นักเรียนมีเจตคติด้านความรักชาติ ความภูมิใจต่อชาติและการเมืองการปกครองสมัยอยุธยา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

วิเวก บุตรโท (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบจิกซอว์ เรื่อง พุทธประวัติและสาวก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบจิกซอว์ เรื่อง พุทธประวัติและสาวก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87/74/81.79 แสดงว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบจิกซอว์ เรื่องพุทธประวัติและสาวก เท่ากับ 0.6388 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 63.88

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบจิกซอว์ เรื่อง พุทธประวัติและสาวก โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

นรินทร์ กระพี้แดง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ ที่มีต่อทักษะการทำ งานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบอบประชาธิปไตย ในรายวิชาส 402 สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์กับการสอนตามปกติ และ (2) เปรียบเทียบทักษะการทำ งานร่วมกันของนักเรียน ที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์กับการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 118 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 59 คน และกลุ่มควบคุม 59 คน กลุ่มทดลองสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ กลุ่มควบคุมสอนโดยการสอนตามปกติ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 12 คาบ คาบละ 50 นาที แบบแผนการวิจัยเป็นแบบการศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมวัดก่อนและหลังการทดลอง (Pretest - Posttest Design with Nonequivalent Group) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ แผนการสอนตามปกติแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และแบบประเมินทักษะการทำงานร่วมกัน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่การทดสอบค่าที (t - test) ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์มีทักษะการทำงานร่วมกันสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณรงค์ สังข์มรินทร์ (2549 : 48-55) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าผลการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ในระดับมาก

รุ่งทิพา วิชาสถิติ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หน้าที่ประชาชนไทย การคิด อย่างมีวิจารณญาณ และความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กับการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ (1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา และแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ เรื่องหน้าที่ประชาชนไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบ (3) เปรียบเทียบผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องหน้าที่ประชาชนไทย การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความฉลาดทาง อารมณ์ ระหว่างการ

จัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา และการจัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสกลนครพัฒนาศึกษา อำเภอเมืองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกลนคร เขต1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 ห้องเรียน คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 40 คน เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตาม แนวทฤษฎีพหุปัญญา และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 42 คน เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบจิ๊กซอว์ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา และแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ รูป แบบละ 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา และแผนการจัดการเรียนรู้แบบ Jigsaw เรื่อง หน้าที่ประชาชนไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.08/79.56 และ 80.24/78.21 ตามลำดับ
2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา และการจัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ เรื่อง หน้าที่ประชาชนไทย มีค่าเท่ากับ 0.6379 และ 0.6111 ตามลำดับ
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่จัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความฉลาดทางอารมณ์หลังเรียน ไม่แตกต่างกัน

สุวคนธ์ ทองแมน (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคม อำเภอโรงทาบสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสุริยราช เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบขกกลุ่ม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 10 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ ผลการศึกษาพบว่า ผลการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 33.88 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.36/83.44 และมีดัชนีมีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6716 นั่นคือผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.16 หลังจากเรียนตามแผนการ

จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิกซอว์และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิกซอว์อยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Tanner. (2002 : 3016-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อกำหนดว่าการให้การสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีความรับผิดชอบเป็นรายบุคคลเมื่อเทียบกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ไม่มี ความรับผิดชอบเป็นรายบุคคลนั้น มีผลต่อการปฏิบัติการเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการยอมรับของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนที่พัฒนาการตามปกติหรือไม่ โดยใช้วิธีการศึกษาที่ดัดแปลงวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแบบ STAD ของ Slavin ศึกษา กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนในห้องเรียนที่รวมนักเรียนทุกประเภท เครื่องมือที่ใช้เพื่อให้ได้ผลการวัดการปฏิบัติและการยอมรับทางสังคมใช้วัดก่อนการศึกษา หลังการศึกษา และ หนึ่งสัปดาห์หลังการศึกษา ให้ผู้สังเกตรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาปรากฏว่า ไม่มีข้อค้นพบที่มีนัยสำคัญสำหรับกลุ่มนักเรียนในด้านการปฏิบัติการเรียนรู้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง นักเรียนผู้ร่วมวิจัยทุกคนมักปฏิบัติอย่างเดียวกันไม่ว่าวิธีสอนจะเป็นแบบใด โดยภาพรวม ไม่ว่าการให้การสอน หรือสถานภาพของนักเรียนร่วมวิจัยไม่ปรากฏว่ามีผลปฏิสัมพันธ์ที่ได้ประสพการณ์ระหว่างนักเรียน แต่พบว่า มีผลอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับการยอมรับที่นักเรียนที่มีพัฒนาการตามปกติได้ประสพการณ์ทันทีหลังเรียนแต่เฉพาะนักเรียนที่มีพัฒนาการตามปกติที่เข้าร่วมในการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีความรับผิดชอบเป็นรายบุคคลเท่านั้น นอกจากนั้น การให้การสอนจะไม่ส่งผลกระทบต่อ การยอมรับที่ได้ประสพการณ์มาโดยนักเรียนผู้เข้าร่วมวิจัยเอง

Ross. (2005 : 2887-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อสอบสวนหาประสิทธิผลของการเรียนแบบร่วมมือและวิธีการอภิปรายคำบรรยายเกี่ยวกับการสอนสังคมศึกษาแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน และเป็นชาวคอเคเซียนที่ล้วนมีสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจต่ำ ดำเนินการศึกษาโดยใช้รูปแบบกึ่งการทดลอง แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบอภิปรายคำบรรยาย และกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประชากรกลุ่มตัวอย่างควบคุมและกลุ่มทดลองประกอบด้วยนักเรียน 4 กลุ่ม ซึ่งได้นิยามว่าเป็น ชั้นเรียนที่ไม่มี ความบกพร่องในโรงเรียน 2 โรงเรียนต่างกัน การศึกษาได้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ของนักเรียนและการรับรู้ของครู ในขณะที่กำลังควบคุมตัวแปรอิสระ วิธีการสอนนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาแบบเจาะจง อาศัยประชากรเป้าหมายที่เข้าถึงได้ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การศึกษาครั้งนี้เกี่ยวกับเชื้อชาติและสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ โรงเรียนรัฐบาลทั้งสองโรงเรียนนี้มีขนาดประชากรและจำนวนครูที่ศึกษาเทียบเคียงกันได้ใกล้เคียงกัน แต่ละโรงเรียนสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจต่ำเช่นกัน ผู้

ร่วมวิจัยคือ นักเรียนได้ลงทะเบียนเรียนวิชาสังคมศึกษาปกติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อายุ 12-14 ปี ตามข้อเท็จจริงที่ว่า มากกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนได้รับอาหารกลางวัน โดยไม่คิดมูลค่าหรือลดมูลค่า กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้วิธีการอภิปรายคำบรรยาย

กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งสองกลุ่มได้รับการสอนในระหว่างเวลาในชั้นเรียนตามปกติเป็นเวลา 5 วัน การศึกษาครั้งนี้พบว่านักเรียนชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกันมีการสังคมกันในนิสัยการเรียนรู้ของตนเองการวิเคราะห์ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เกิดขึ้นโดยมีงานวิจัยที่มุ่งชี้ว่านักเรียนชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกันเป็นผู้เรียนที่อาศัยภาคสนาม ซึ่งอาจจะสร้างความขัดแย้งขึ้นได้เมื่อใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการสอนกับนักเรียนชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกันที่มีสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจต่ำ

Ramsay. (2006 : Abstract) ได้ทำการศึกษาเพื่อให้ทราบอิทธิพลของการรวมกันเป็นกลุ่มผู้เรียนทางสังคมที่มีต่อผลของงานการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิธีการศึกษาใช้หัวข้อที่ใกล้เคียงกับมุมมองสำคัญ 2 มุมมอง คือ การสังเกตและภาพสเก็ตช์ภาพแบบตรงไปตรงมาจากผู้เรียนซึ่งสร้างแหล่งข้อมูลและให้มุมมองเบื้องต้นในด้านที่ศึกษา จากทฤษฎีนี้ที่ให้ข้อมูลได้ประยุกต์ทั้งหลักเกณฑ์การจัดกลุ่มจำเพาะขึ้นสำหรับกลุ่มผู้เรียนผู้ภายหลัง แล้วทำการสำรวจ ได้พิจารณาผลกระทบของกลุ่มต่างๆ ที่จัดขึ้นที่มีต่อคุณภาพและปริมาณของการเรียนรู้ที่สังเกตเห็นได้ภายในชั้นเรียน ในการศึกษาได้ใช้การจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการพิจารณาความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้เรียนในหลายด้าน ซึ่งพบได้จากการใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสังคมที่ผู้เรียนตอบแล้วสรุปรายละเอียดโดยใช้ตารางการวัดทางสังคม และเครื่องมือโซซิโอแกรม

ผลการศึกษาพบตามสมมติฐานว่าพลวัตของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมภายในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นที่ยอมรับและพิจารณาเห็นว่าเป็นหนึ่งในหลายๆ ด้านที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกรักของผู้เรียนแต่ละคนเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม

Risser. (2001 : 1669-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อระบุและอธิบายกลยุทธ์ทางสังคมและกลยุทธ์การเรียนรู้ที่นักศึกษาเพศชายวิทยาลัยชุมชนใช้ลดการเรียนรู้มากที่สุดจากประสบการณ์การทำงานแบบร่วมมือ สภาพ 3 สภาพ ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ ได้แก่ สถานการณ์ของประสบการณ์ในการทำงาน ครูผู้ฝึกสอนงานเป็นลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างสำหรับงานที่พวกตนกระทำผลงานที่ผลิตได้มีความสำคัญประการแรก การฝึกอบรมมีความสำคัญเป็นอันดับรอง และครูฝึกงานประจำสถานที่ที่ทำงานมีความรอบรู้และทักษะสูง ผลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาเพศชายเชิงลึกพบว่า ความสัมพันธ์แบบเปิดเผยและเคารพซึ่งกันและกันระหว่างนักศึกษา กับครูผู้ฝึกสอนต้องมีอยู่ก่อนครูฝึกสอนจะแบ่งปันความชำนาญและความรู้ของตนอย่างเต็มที่กับนักศึกษา และนักศึกษามีความรับผิดชอบเบื้องต้นต่อการสร้างและการบำรุงรักษาความสัมพันธ์อันนี้ไว้ ความพยายามที่ครูฝึกสอนตั้งใจใช้ใน

การฝึกสอนสะท้อนให้เห็นการรับรู้ของตนเกี่ยวกับความกระตือรือร้นของนักศึกษาที่ทำให้ได้ดียิ่งขึ้นและตั้งใจที่จะทำงานหนัก นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอนของตนในระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน

แคลเลอร์ ลาดี (Keller-Lally. 2007 : unpagel) ได้ศึกษาผลกระทบของการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาต่างประเทศในการสื่อสารคอมพิวเตอร์ โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบจิกซอว์ วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบจิกซอว์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาษาต่างประเทศและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างทักษะกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือแบบจิกซอว์ พบว่า ในการเรียนของนักเรียนจำนวน 62 คนที่เรียนภาษาต่างประเทศนักเรียนสามารถอภิปรายงานทางด้านคอมพิวเตอร์ด้วยระบบ (SCMC) ผสมผสานกับวิธีการเรียนแบบใหม่ๆ สามารถหาคำศัพท์และไวยากรณ์ที่เป็นประโยชน์ได้สำเร็จตามขั้นตอนที่ออกแบบไว้ ซึ่งได้สำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน นักเรียน 10 คน ที่เรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิกซอว์ ทางคอมพิวเตอร์ระบบ (SCMC) ผลปรากฏว่านักเรียนมีความคิดเห็นในการเรียนด้วยการสัมภาษณ์ 30 นาที ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศได้สูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการเรียนรู้แบบต่างๆ

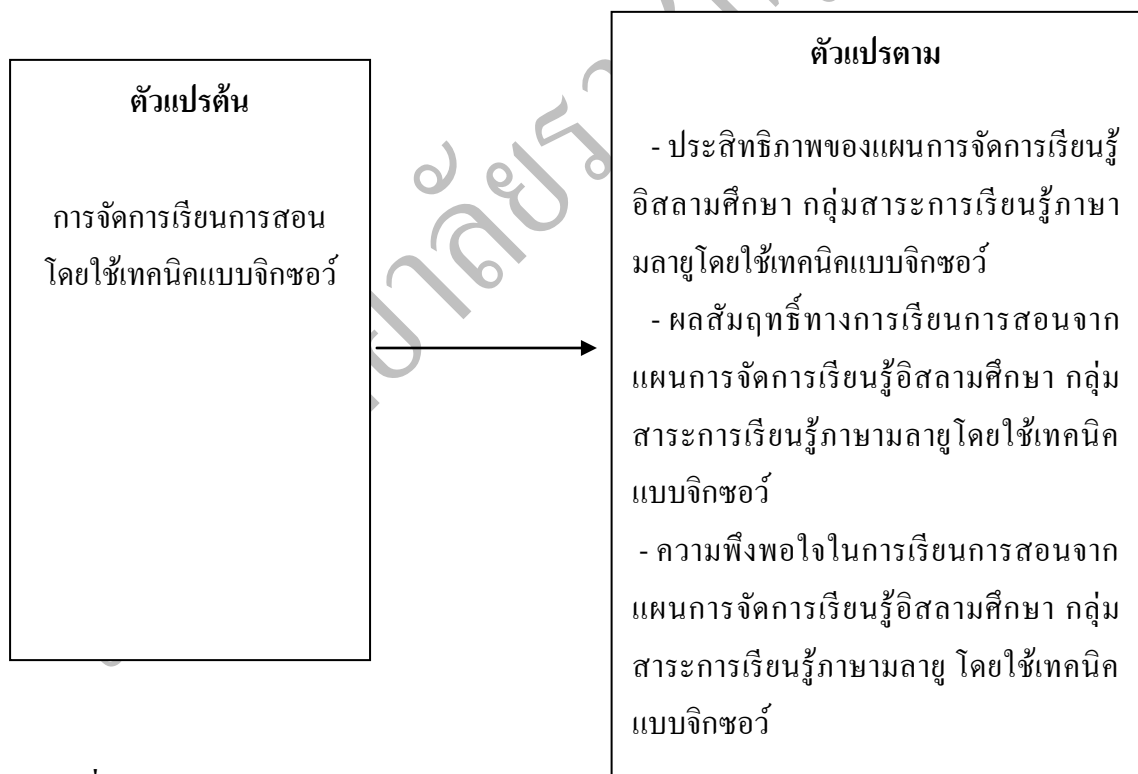
ดี ลิกนี (De Ligny. 2004 : 35) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิค Jigsaw ในการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสำเร็จในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เทคนิค จิกซอว์มีประสิทธิภาพในวิชาสังคมศึกษา การอ่าน และการเรียนภาษาในเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เทคนิคนี้เกี่ยวข้องกับการแบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็นส่วนๆ โดยที่สมาชิกแต่ละคนต้องอาศัยคนอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุความสำเร็จ กลยุทธ์นี้ก่อให้เกิดการพึ่งพาอาศัยกันในการบอกเล่า ความ สามารถในการชี้แจงเป็นรายบุคคล การมีปฏิสัมพันธ์กันและการสอนทักษะการทำงานร่วมกัน อาจเป็นเพราะการพึ่งพาอาศัยกันนี้ในทางบวก นำไปสู่การปฏิบัติที่ดีกว่าในการวัดแบบปรนัยและอัตนัย ครูมักมองหาวิธีการที่ช่วยให้การสอนวิชาคณิตศาสตร์ประสบความสำเร็จมากขึ้น การศึกษาแต่ก่อนมา ได้พิสูจน์ว่าเทคนิคจิกซอว์ ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นในวิชาสังคมศึกษา การอ่าน และภาษา เทคนิคการแบ่งความรับผิดชอบ เพื่อให้เข้าใจสัดส่วนของงานนั้น ประสบความสำเร็จพร้อมกับหลักสูตรวิชาอื่นๆ เป็นที่ปรากฏว่า วิธีการพัฒนาการพึ่งพาอาศัยกันนี้ในทางบวกมีประโยชน์สำหรับความสำเร็จในวิชาคณิตศาสตร์

จากการวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการจัดการเรียนรู้ เทคนิค Jigsaw ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งค้นคว้าอิสระได้นำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง

โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) อำเภอ สุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์แก่การเรียนรู้ของนักเรียนต่อไป

กรอบแนวคิดการค้นคว้าอิสระ

กรอบแนวคิดการค้นคว้าอิสระเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดของการค้นคว้าอิสระ

สมมติฐานการค้นคว้าอิสระ

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิกซอว์เรื่องเรียนรู้ภาษามลายูโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ อยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการค้นคว้าอิสระ

การศึกษา เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ครั้งนี้เป็นการค้นคว้าอิสระ ที่มุ่งเน้นศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าอิสระ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 41 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 2 โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 25 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากคะแนนสอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 4 ชนิด ได้แก่

1.1 คู่มือการใช้ แผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ที่ผู้ค้นคว้าได้สร้างและพัฒนาขึ้น (ภาคผนวก ข)

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ จำนวน 4 แผน (ภาคผนวก ค)

1.3 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (ภาคผนวก ง)

1.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ จิกซอว์ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษา ตอนกลางโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (ภาคผนวก จ)

2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Jigsaw จำนวน 4 แผน มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1.1 ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ Cooperative Learning และ เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของการพัฒนาผู้เรียน

2.1.2 จัดทำขอบข่าย (scope) ของเนื้อหาที่จะนำไปใช้จัดการเรียนรู้ เรื่องการเรียนรู้ ภาษามลายู จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่

เรื่องที่ 1 เรื่องสั้นเกี่ยวกับครอบครัว โรงเรียน ชุมชน

เรื่องที่ 2 หลักการเติม (Imbuhan Pen)

Awalan (peN_, ter_, ber_, ke_)

Apitan (di_ kan, di_, ke_)

เรื่องที่ 3 คำสมาส คำสนธิ (Simpulan Bahasa)

เรื่องที่ 4 คำพังเพย (Perumpamaan)

ร่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขอบข่ายและจำนวนที่กำหนด

นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและปรับปรุงตามคำแนะนำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแผนและปรับปรุงตามคำแนะนำ

จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ ไว้ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

2.2 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษามลายู มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ

2.2.2 ศึกษาจุดประสงค์ของพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์

2.2.3 ขักร่างแบบทดสอบ วัดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษามลายู จำนวน 40 ข้อ

2.2.4 นำแบบทดสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ความเหมาะสมในการสร้างปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.2.5 นำแบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจที่สร้างขึ้นไป Try out กับนักเรียน โรงเรียนเทศบาล 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ

2.2.6 เลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายตั้งแต่ .2 -.8 ตรวจสอบความครบถ้วนของแบบทดสอบ นำแบบทดสอบที่เลือกไปหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับปรับปรุงให้ได้ความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป เก็บแบบทดสอบไว้ใช้ในขั้นทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

2.2.7 จัดทำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ ไว้ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการค้นคว้าอิสระ

2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างและหาคุณภาพของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

2.3.2 ร่างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มตามหัวข้อที่ได้กำหนด

2.3.4 นำร่างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มตามหัวข้อที่ได้กำหนดไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.3.5 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.3.6 จัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มตามฉบับสมบูรณ์ ไว้ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการค้นคว้าอิสระ

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอร์ ในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายู มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้

2.4.2 ร่างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ แบบจิกซอร์ ในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายู

2.4.3 ร่างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนให้ครอบคลุมลักษณะที่ต้องการประเมิน โดยผู้ค้นคว้าอิสระสร้างระดับการประเมินความพึงพอใจ 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด และกำหนดคะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

2.4.4 นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ แบบจิกซอร์ ในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายู ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ แบบจิกซอร์ ในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายู ที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.4.6 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ แบบจิกซอร์ ในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายูฉบับสมบูรณ์ ไว้ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการค้นคว้าอิสระ

2.5 ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน ด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ โดยกำหนดคะแนนความเห็น ดังนี้

+1 แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดหรือไม่

-1 แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

คัดเลือกข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา คือ ดัชนีสอดคล้อง .50 - 1.00 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขในคำถามและตัวเลือก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ก่อนทำการทดลอง ผู้ค้นคว้าอิสระได้ทำการทดลองสอบก่อนเรียน แล้วจึงทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนที่ได้สร้างขึ้น และเมื่อทำการสอนเสร็จได้มีการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายู และผู้ค้นคว้าอิสระได้ทำการสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกภาษามลายู ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ หลังจากนั้นได้นำข้อมูลที่ได้ออกจากการทดลองมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางค้นคว้าอิสระ

1. แบบแผนของการทดลอง

แบบแผนของการทดลองในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้เป็นการค้นคว้าอิสระเชิงทดลองแบบ

One Group Pre-test Post-test Design (สมนึก ภัททิยธนี, 2548 : 39)

ตารางที่ 1 ตารางรูปแบบในการทดลอง (One Group Pre-test Post-test Design)

Group	Pre-test	Treatment	Post-test
Ex	T1	X	T2

Group = กลุ่ม

Ex = การทดลอง

T1 = การวัดผลก่อนทดลอง (Pre-test)

X = การจัดกระทำตามการทดลอง

T2 = การวัดผลหลังการทดลอง (Post-test)

ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าทำการศึกษาและเก็บข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนด้วยแบบทดสอบ จำนวน 40 ข้อ แล้วรวบรวมคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน
2. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการสอนแบบจิกซอว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แผน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554
3. ทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนด้วยแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบ
4. สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ใช้แบบสังเกตในการประเมิน
5. นำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการหาคุณภาพของเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ จำนวน 4 แผน วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยจากค่า E_1/E_2
- 1.2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test
- 1.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 1.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ เรื่อง การเรียนรู้สาระภาษามลายู วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 162)
 - ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
 - ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง เหมาะสมมาก
 - ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1.1 ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา

2.1.2 ค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบ

2.1.3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

2.1.4 ค่า E_1/E_2 (ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

2.2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

2.2.1 ค่าเฉลี่ย

2.2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2.3 ค่า t-test

แผนปฏิบัติการค้นคว้าอิสระ

15 ก.ย. 2554 - 20 มี.ย. 2555

ตารางที่ 2 ตารางแสดงกิจกรรมที่ปฏิบัติในการค้นคว้าอิสระ

ลำดับที่	กิจกรรมที่ปฏิบัติในการค้นคว้าอิสระ	วันเดือนปี
1	ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ - ศึกษาปัญหา	15 ก.ย. 54 – 25 ต.ค. 53
2	ขั้นที่ 2 พัฒนาเอกสาร - พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ - พัฒนาสื่อ - พัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผล	1 พ.ย. 54 – 30 ธ.ค. 54
3	ขั้นที่ 3 นำไปใช้ - นำคู่มือการสอนไปใช้ - ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ก่อนและหลังแบบ One Group Pre-test Post-test Design	10 ม.ค. 55 – 29 มี.ค. 55

ตารางที่ 2 ตารางแสดงกิจกรรมที่ปฏิบัติในการค้นคว้าอิสระ (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรมที่ปฏิบัติในการค้นคว้าอิสระ	วันเดือนปี
4	ขั้นที่ 4 ขั้นวิเคราะห์และสรุปผล - บันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูล - นำคะแนนจากการทดสอบมาวิเคราะห์และสรุปผล - นำผลการวิเคราะห์มาเขียนรายงานค้นคว้าอิสระ - นำรายงานการค้นคว้าอิสระให้ อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ	9 พ.ค. 55 – 20 มี.ย. 55

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าอิสระเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอร์” เป็นการค้นคว้าอิสระเชิงปริมาณ โดยการใช้วิธีการเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ผู้ค้นคว้าอิสระแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลการพัฒนา และประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอร์

ตอนที่ 2 ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนการสอน ในสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคจิกซอร์

ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอน ในสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคจิกซอร์

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่า t-test
E ₁	แทน คะแนนก่อนเรียน
E ₂	แทน คะแนนหลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลการพัฒนา และประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอร์

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ การพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอน
อิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคการสอนแบบจิกซอว์

แผนที่	E ₁		E ₂		E ₁ / E ₂	แปลผล
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		
1	260	81.2	1092	85.3	81.2/85.3	ผ่านเกณฑ์
2	267	83.4			83.4/85.3	ผ่านเกณฑ์
3	270	84.3			84.3/85.3	ผ่านเกณฑ์
4	264	82.5			82.5/85.3	ผ่านเกณฑ์
รวม	1061	82.8	1092	85.3	82.8/85.3	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 3 พบว่า การทดลองจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษา 4 แผนการจัดการเรียนรู้
ในสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคจิกซอว์ ผู้เรียนสามารถทำคะแนนระหว่างเรียนร้อยละ 82.8
และคะแนนหลังเรียนร้อยละ 85.3 และเมื่อพิจารณาเป็นรายแผน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่
1,2,3 และ 4 ผู้เรียนสามารถทำคะแนนระหว่างเรียนร้อยละ 81.2,83.4,84.3 และ 82.5 ตามลำดับ และ
คะแนนหลังเรียนร้อยละ 85.3

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนการสอน ในสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคจิกซอว์

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนการสอน ในสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิค จิกซอว์

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนความก้าวหน้า (D)	คะแนนความก้าวหน้า (D ²)
1	6	13	7	49
2	4	11	7	49
3	8	17	9	81
4	9	20	11	121
5	6	11	5	25
6	9	20	11	121
7	8	12	4	16
8	5	11	6	36
9	5	11	6	36
10	5	12	7	49
11	7	11	4	16
12	8	17	9	81
13	8	16	8	64
14	6	15	9	81
15	9	19	10	100
16	7	13	6	36
17	9	30	11	121
18	7	14	7	49
19	5	12	7	49
20	7	11	4	16
21	8	14	6	36
22	5	15	10	100

ตารางที่ 4 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนความก้าวหน้า (D)	คะแนนความก้าวหน้า (D ²)		
23	6	14	8	64		
24	4	11	7	49		
25	7	12	5	25		
Σ	168	362	ΣD =184	ΣD ² =1,470		
$\bar{X}$	6.72	14.48				
การทดสอบ	คะแนน	D	D ²	$\bar{X}$	S.D	t
ทดสอบก่อนเรียน	701	391	152,881	21.90	4.027	14.807
ทดสอบหลังเรียน	1092			34.12	2.558	

** P < 0.01

จากตารางที่ 4 การทดลองการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษา ในสาระการรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคจิกซอร์ พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 34.12 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.558 เมื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลการทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 21.90 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.027 โดยการทดสอบค่าที จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนที่ผ่านการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษา โดยใช้เทคนิคจิกซอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอน ในสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคจิกซอร์

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมาย ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคจิกซอร์

ข้อที่	ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1.	<u>ด้านเนื้อหา</u>	4.50	.71	มาก
	1.1 สาระการเรียนรู้ภาษามลายู เป็นเรื่องที่นักเรียนชอบ			
	1.2 นักเรียนอยากเรียนในสาระการเรียนรู้ภาษามลายู มากกว่านี้	4.59	.71	มากที่สุด
	1.3 ความรู้ที่ได้รับมาจากการเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.88	.33	มากที่สุด
2.	<u>ด้านการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน</u>	4.41	.75	มาก
	2.1 นักเรียนชอบที่จะวางแผนในการทำงานร่วมกับเพื่อน			
	2.2 นักเรียนและเพื่อน สนุกเมื่อได้เรียนเป็นกลุ่มและช่วยกันทำงาน	4.50	.88	มาก
	2.3 กิจกรรมที่ได้ทำให้นักเรียนเป็นผู้ศึกษา มากกว่าผู้รับ	4.44	.61	มาก
	2.4 ขั้นตอนของกิจกรรมนักเรียนสามารถปฏิบัติได้	4.62	.66	มากที่สุด
	2.5 นักเรียนชอบที่มีการเรียนแบบอภิปราย	4.50	.71	มาก
3.	<u>ด้านสื่อและอุปกรณ์</u>	4.44	.56	มาก
	3.1 สื่อประกอบการเรียนที่ครูนำมาใช้ในชั่วโมงเรียนทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น			
	3.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนตรงกับเรื่องที่เรียน	4.19	.64	มาก
	3.3 สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	4.75	.56	มากที่สุด

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
4.	<u>ด้านการวัดและการประเมินผล</u>	4.66	.65	มากที่สุด
4.1	นักเรียนได้ทราบคะแนนของผลงานที่นักเรียนทำ			
4.2	นักเรียนชอบที่เวลาครูลถามหลังจากการเรียนแต่ละครั้ง	4.56	.61	มากที่สุด
4.3	ครูมักจะชมนักเรียนและเพื่อนๆเสมอเมื่อตั้งใจทำกิจกรรม	4.50	.67	มาก
รวม		4.54	.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้ภาษาบาลี โดยใช้เทคนิคจิกซอว์ ในส่วนของเนื้อหา ด้านการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่ออุปกรณ์และด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับ มากที่สุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาครั้งนี้ในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์พบว่า

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศาสนา ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง ในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีประสิทธิภาพ 82.8/85.3 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ที่สร้างและพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2. ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายูสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.19 อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายูโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ด้วยค่าเฉลี่ย 4.54 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศาสนา ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง ในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีประสิทธิภาพ 82.8/85.3 หมายความว่า นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน การทดสอบจากใบความรู้และแบบประเมินพฤติกรรม

ระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.8 คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 85.3 แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 อันเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนที่มีการกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการเป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเองโดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหา หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง และเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการทำงานเป็นกระบวนการและนำกระบวนการไปใช้จริงในชีวิตประจำวันและสอดคล้องกับงานวิจัยของอังค์สุมล เชื้อชัย (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือต่อแบบจิกซอว์ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ เรื่อง เพศศึกษา ของนักเรียนหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอารูรี บุญยืน(2547 : 49) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ เรื่อง ชุมชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ สาระสังคัมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ เรื่อง ชุมชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ มีประสิทธิภาพ 83.58/83.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของดี ลิกนี (De Ligny, 2004 : 35) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิค Jigsaw ในการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสำเร็จในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เทคนิค จิกซอว์มีประสิทธิภาพในวิชาสังคมศึกษา การอ่าน และการเรียนภาษาในเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เทคนิคนี้เกี่ยวข้องกับการแบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็นส่วนๆ โดยที่สมาชิกแต่ละคนต้องอาศัยคนอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุความสำเร็จ กลยุทธ์นี้ก่อให้เกิดการพึ่งพาอาศัยกันในการบอกเล่า ความ สามารถในการชี้แจงเป็นรายบุคคล การมีปฏิสัมพันธ์กันและการสอนทักษะการทำงานร่วมกัน อาจเป็นเพราะการพึ่งพาอาศัยกันในทางบวก นำไปสู่การปฏิบัติที่ดีกว่าในการวัดแบบปรนัยและอัตนัย ครูมักมองหาวิธีการที่ช่วยให้การสอนวิชาคณิตศาสตร์ประสบความสำเร็จมากขึ้น การศึกษาแต่ก่อนมา ได้พิสูจน์ว่าเทคนิคจิกซอว์ ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น

2. ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศาสนา ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง ในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายูโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ มีความรู้ความ

เข้าใจเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์สูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.19 อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายูสูงขึ้น อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบจิกซอว์ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ลดความสามารถและเป็นการจัดกลุ่มที่นักเรียนต้องลงมือศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองจึงทำให้ความรู้ที่ได้นั้นมีความคงทน รวมถึงเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการร่วมมือและถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยฉัตร ขาวแก้ว (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยผลของการเรียนร่วมมือโดยใช้เทคนิค จิกซอว์ที่มีต่อทักษะการทำงานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา ส 306 ประเทศของเรา 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวคนธ์ ทองแมน (2547 : 103) การเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบจิกซอว์ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 6-8 คน จัดผู้เรียนมีความสามารถละกันโดยจัดเป็นกลุ่มเรียกว่า กลุ่มบ้านและกลุ่มเชี่ยวชาญ สมาชิกของแต่ละกลุ่มศึกษาหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจะนำความรู้ที่ได้ไปทำการศึกษาไปอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มบ้านฟัง และเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการร่วมมือและถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม การประเมินผลรวมคะแนนเป็นของกลุ่ม ครูอาจเสริมด้วยรางวัลหรือประกาศชมเชยจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือของทิสนา แคมมณี (2546 : 72-73) ได้กล่าวถึงผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนของกระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือและช่วยเหลือจากเพื่อนๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ จำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการประสานสัมพันธ์ทักษะการคิด ทักษะการแสวงหาความรู้ และทักษะการแก้ปัญหา

3. ผลจากการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยเทคนิคจิกซอว์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีค่าเฉลี่ย 4.54 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวคนธ์ ทองแมน (2547 : 104) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคจิกซอว์อยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิกซอว์นั้นเป็นการเรียนแบบกลุ่มที่ทุกคนสามารถแสดงความ

คิดเห็นได้ สมาชิกทุกคนมีหน้าที่เป็นของตัวเอง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่เบื่อ และมีการทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนทุกครั้งทำให้นักเรียนสามารถจำได้ง่ายรวมทั้งมีการแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบทันที เพราะเมื่อนักเรียนทราบความก้าวหน้าทำให้นักเรียนสามารถที่จะปรับปรุงและพัฒนาตัวเองตลอดเวลาอีกทั้งนักเรียนจะได้รับรางวัลเป็นการเสริมแรงอีกด้วยซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของ แมคคลีแลนด์ (McClelland) เชื่อว่าแรงจูงใจสู่เป้าหมายนั้นเกิดจากความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Needs for Achievement) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่จะกระทำการใดๆให้เป็นผลสำเร็จ เป็นแรงขับที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ ความต้องการสัมพันธ์ (Needs for Affiliation) เป็นความต้องการปรารถนาที่จะสร้างมิตรภาพและมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นและความต้องการอำนาจ (Needs for Power) เป็นความต้องการควบคุมผู้อื่นมีอิทธิพลต่อผู้อื่น และต้องการควบคุมผู้อื่นการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2540 : 139-144) สอดคล้องกับงานวิจัยของวิเวก บุตรโท (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบจิกซอว์ เรื่อง พุทธประวัติและสาวก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบจิกซอว์ เรื่อง พุทธประวัติและสาวก โดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการค้นคว้าอิสระไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาค้นคว้านั้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องในเรื่องสาระการเรียนรู้ภาษาบาลี เพราะนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งครูจะต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนได้ครบ มีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนในการจัดการเรียนการสอนและที่สำคัญครูจะต้องเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมให้เข้าใจถึงวิธีการเรียนด้วยเทคนิคจิกซอว์ที่นักเรียนทุกคนจะต้องมีบทบาทและหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบและการเสริมแรงโดยการให้รางวัลช่วยส่งเสริมให้การเรียนสัมฤทธิ์ผล ดังนั้นครูผู้สอนที่ทำการเรียนการสอนกลุ่มสาระอิสลามศึกษาภาษาบาลีสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้ อนึ่งครูผู้สอนที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น กลุ่มสาระประวัติศาสตร์ สามารถนำเทคนิคจิกซอว์ไปใช้สอนได้เช่นกัน

1.2 จากการศึกษาค้นคว้า จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์ นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ครูผู้สอนจะต้องอธิบายให้ผู้เรียน

ทราบว่า การได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้นมิได้เกิดจากการแข่งขันระหว่างเพื่อน แต่เป็นการที่ทุกคนจะต้องร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แล้วความก้าวหน้าทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะสูงขึ้นพร้อมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเพื่อนๆ ด้วย และอาจเป็นวิธีหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.3 ครูผู้สอนจะต้องศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบจิกซอว์อย่างละเอียด เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ชัดเจน และนำไปสอนจนเกิดความชำนาญ ครูและนักเรียนมีความเข้าใจในกิจกรรมการเรียนการสอนแบบจิกซอว์ตรงกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำการค้นคว้าอิสระในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบเทคนิคการสอนแบบจิกซอว์กับเทคนิคการสอนแบบปกติ หรือแบบอื่นๆ เพื่อศึกษาว่าการสอนแบบใดที่จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่สูงกว่า จะได้ นำวิธีการนั้นๆ มาเป็นแนวทางในการฝึกต่อไป

2.2 ควรได้มีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิกซอว์ในเนื้อหาและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และระดับชั้นอื่น

2.3 ควรศึกษาทัศนคติของนักเรียนต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ศาสนา โดยเฉพาะวิชาภาษามลายู ว่าหลังจากที่ได้เรียนโดยใช้เทคนิคจิกซอว์นักเรียนมีทัศนคติต่อวิชานั้นอย่างไร เพื่อที่จะสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

บรรณานุกรม

- กาญจนา อรุณสุขรุจิ. (2546). ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์
การเกษตรไชยปราการจำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์
ปริญญา วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546**. ยะลา : สำนักบริหาร
ยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 12 ยะลา.
- _____. (2544). **ศาสนาอิสลามในประเทศไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การ
ศาสนา.
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. **วิธีสืบค้นวัสดุ
สารสนเทศ**. [online]. เข้าถึงได้จาก : <http://digital.lib.kmutt.ac.th>. (2554, มกราคม 18).
- จันทร์ปา ดันติพงศานุรักษ์. (2543). “การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)”
วิชาการ.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). **การวิจัยหลักสูตรและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณรงค์ กาญจนะ. (2553). **เทคนิคและทักษะการสอนเบื้องต้น เล่ม 2**. กรุงเทพฯ : จรัสสินทวงศ์
การพิมพ์.
- ณรงค์ สังข์มูรินทร์. (2549). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏจันทรเกษม.
- ทิสนา แวมมณี. (2551). **กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ :
นิชินแอดเวอร์ไทซิ่ง จำกัด.
- _____. (2546). **รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- _____. (2551). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทวีพงษ์ หินคำ. (2541). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานสุขาภิบาลริมใต้
จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและ
การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนิยา ปัญญาแก้ว. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงานของข้าราชการครูใน
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและ
การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นุชลี อุปกัย. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- นรา สมประสงค์ และโกศล มีคุณ. (2538). การพัฒนาระบบการสอน. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- นรินทร์ กระพี้แดง. (2542). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ ที่มีต่อทักษะการ
ทำงานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบอบประชาธิปไตย ในรายวิชา 402
สังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัด
ขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บรรจง บินกาชัน. (2547). สารานุกรมอิสลาม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ อัล อะมีน.
- ปิยะฉัตร ขาวแก้ว. (2542). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ที่มีต่อทักษะการทำ
งานร่วมกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา ส 306 : ประเทศของเรา 4 ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์
ศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2550). หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์เข้าสู่ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิค
การสอน 2. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- พยุศักดิ์ นามวรรณ. (2537). ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่สืบสวนของเจ้าหน้าที่ ตำรวจชั้น
ประทวนในสถานีตำรวจภูธร จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ภัทรา นิคมานนท์. (2541). แบบฝึกการประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- มะคีนะฮ์, มหาวิทยาลัย (แปลโดยกลุ่มนักศึกษาไทย มหาวิทยาลัยอิสลามนครมะคีนะฮ์). (2006).
หลักการอิสลาม. กรุงริยาด : โรงพิมพ์สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอน
 อิสลามอ์-ร็อบวะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย.
- มาโนชญ์ เชื้อขวัญ. (2542). **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี.
- รุ่งทิวา วิริยาสิต. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง **หน้าที่ประชาชนไทย**
การคิด อย่างมีวิจารณญาณ และความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่
2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กับการจัดการเรียนรู้แบบ Jigsaw.
 ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์สุวิริยาสาน.
- วาสนา ประवालพฤษ. (2544). **หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ :
 มาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- วิราพร พงศ์อาจารย์. (2544). **การประเมินผลการเรียน.** พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิษณุโลก.
- วันเพ็ญ จันท์เจริญ. (2542). **การเรียนการสอนปัจจุบัน.** สกลนคร : สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- วันเพ็ญ วรรณโกมล. (2544). **การพัฒนาการสอนสังคมศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สถาบัน
 ราชภัฏธนบุรี
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2540). **การพัฒนาวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศุภศิริ โสมาเกต. (2544). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน**
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงงานกับ
การเรียนรู้ตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ. (2540). ฟิกซุซซุนะฮุ. กรุงเทพฯ : Arab Universities Alumni
Association.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวคนธ์ ทองแม่น. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินิพนธ์ กศ.ม. หลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ.
กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สำนักงานขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2539). คู่มือการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ไปใช้สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- สำนักงานโครงการพิเศษ. (2541). ก้าวสู่มาตรฐานการเรียนรู้สู่ทักษะชีวิต. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สมนึก กัททิษฐี. (2546). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กอสินธุ์ : โรงพิมพ์ประสาน
การพิมพ์.
- _____. (2548). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กอสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- ศักดิ์ชัย นิธิวุฒิว และไพเราะ พุ่มม้น. (2542). แนวการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณลักษณะ ดี เก่ง
มีสุข. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- อรพรรณ พรสีมา. (2541). การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจในคู่มือการดำเนินการอบรมพัฒนาการ
เรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อรุณ บุญชม. (ม.ป.ป.). อัลฟิฮฺ. กรุงเทพฯ : M.K IMAGE CO.,LTD
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อารุณี บุญเย็น. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบจิกซอว์เรื่องชุมชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- A. Rahman, E. (1986). **Kemampuan Berbahasa Indonesia untuk Perguruan Tinggi**. Jakarta: Hikmah Syahid Indah.
- A.Rasyed, N. Ying, B.P. & Syed Ahmad, S.F. (2009). **Murid dan Alam Belajar**. Selangor : Oxford Fajar.
- Abdul Aziz, S.H. (2011). **Bahasa Melayu I**. Selangor : Oxford Fajar.
- Adbul Rahman, A.R. Mehad, D.M. & Ahmad, M.A. (2010). **Transformasi Penulisan Bahasa Malaysia SPM**. Selangor : Pelangi.
- Ahmad,S.N. (ed.). (2009). **100 Cerita Teladan Tokoh Besar Islam**. Kuala Lumpur : Synergy Media.
- Al-Baghdadi, A.R. (1996). **Sistem Pendidikan di Masa Khilafah Islam**. Surabaya : Al Izzah.
- Al Syailaby, O.M. (1997). **Filsafat Pendidikan Islam**. Jakarta : Bulan Bintang.
- Aman, A. (1967). **Anak Kunci Bahasa 1-2**. Pattani : n.p.
- Arifin,H.M. (1993). **Ilmu Pendidikan Islam**. Jakarta: Bumi Aksara.
- Azwar, A.M. (2006). **Petua Membentuk Anak Pintar dan Kreatif**. Kuala Lumpur : Jasmine Enterprice.
- Bin Haji Salleh, A.Q. (1989). **Dasar-Dasar Pendidikan Menurut Islam**. Kelantan : Pustaka Aman.
- De Ligny, Renee. "How will the use of the Jigsaw Technique of Cooperative Learning Affect Mathematics Achievement of Sixth Grades," Masters Abstracts International.42(1) : 35 ; February, 2004.
- Hasbullah. (2003). **Dasar-Dasar Ilmu Pendidikan**. Jakarta : Raja Wali.
- Karim,N.S. (et al.). (2011). **Tatabahasa Dewan**. Selangor : Dawana.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Keller-Lally Marie, Ann Marie. "Effect of Task-type and Group Size on Foreign Language Learner output in Synchronous Computer-mediated Communication," Dissertation Abstracts International. 67(7) : unpagged ; January, 2007.
- Masri,S. Bahari,M. & Mohm.Junid, J. (2011). **Bahasa Melayu Rujukan Menengah**. Selangor : Utusan Publiucations & Distributors.
- Mohd. Taib, N. (1999). **Bahasa Malaysia Tahun 4. Malaysia**. Kuala lumpur : Penerbit Pelangi.
- Noor, M.S. (1980). **Pengantar Dasar-Dasar Kependidikan**. Surabaya : Usaha Nasional.
- Nurhadi. (2007). **Bahasa Indonesia untuk kelas vii Jilid 1-2**. Jakarta : Erlangga.
- Omar, R. (2006). **Praktis Pentaksiran Bahasa Malaysia**. Kuala Lumpur : Ilmu Bakti.
- Sang, M.S. (2011). **Psikologi Pendidikan**. Selangor : Penerbitan Multimedia.
- Suryabrata, S. (1993). **Psikologi Pendidikan**. Jakarta : Rajawali.
- Suryaman, U. (1989). **Dasar-Dasar Bahasa Indonesia Baku**. Bandung : Alumni.
- Tuan Yusuf, T.J. & Nasir, F. (2011). **Pengajaran Kemahiran Bahasa Melayu**. Selangor : Multi media.
- Wilujeng, A. (2005), **Inti Sari Bahasa Indonesia Lengkap**, Surabaya: Serba Jaya.
- Yunus, M. (1989). **Sejarah Pendidikan Islam**. Bandung : Hidakarya.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ค่า IOC ในการค้นคว้าอิสระ

การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนโดยใช้เทคนิคจิกซอว์
ความเหมาะสมระหว่างรูปแบบการสอนโดยใช้เทคนิคจิกซอว์กับหลักสูตรอิสลามศึกษา

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น			R	N	IOC	แปลผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ						
	1	2	3				
1. เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
2. ความน่าสนใจและตรงกับจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับมาตรฐาน การเรียนรู้ของหลักสูตร	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องและความเหมาะสมกับ สภาพการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
5. มีการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติที่เหมาะสม	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
6. ความสอดคล้องกับธรรมชาติวิชา	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมกับกระบวนการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
8. ความสอดคล้องและความเหมาะสม ระหว่างเนื้อหาและระยะเวลา	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
9. สามารถใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาใน ระดับที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
10. ความเหมาะสมของรูปแบบและขนาด ตัวอักษร	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้

ความเหมาะสมของเครื่องมือวัดและสื่อการเรียนการสอน
ประกอบใช้กับรูปแบบการสอนโดยใช้เทคนิคจิกซอว์

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น			R	N	IOC	แปลผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ						
	1	2	3				
1. ความสอดคล้องและความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
2. ความเหมาะสมกับกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
4. ความสอดคล้องกับธรรมชาติวิชา	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
5. สามารถใช้งานง่าย	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมกับวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมของรูปแบบและขนาดตัวอักษร	+1	+1	0	2	3	0.6	ใช้ได้

ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบใช้กับรูปแบบการสอนโดยใช้เทคนิคจิกซอว์

รายการประเมิน	คะแนนความ			R	N	IOC	แปลผล
	คิดเห็นของ						
	ผู้เชี่ยวชาญ						
	1	2	3				
1. จุดประสงค์การเรียนรู้							
1.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ของหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
1.2 ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้าน ความรู้ ทักษะ และเจตคติ	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
1.3 มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
1.4 สามารถนำมาปฏิบัติได้	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
2. สารและประเด็นการเรียนรู้ในแผนการ จัดการเรียนรู้							
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
2.2 ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่สำคัญ	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
2.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
2.4 เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
2.5 เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
2.6 มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้							
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
3.2 ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่สำคัญ	+1	+1	0	2	3	0.6	ใช้ได้
3.4 เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
3.5 เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนความ			R	N	IOC	แปลผล
	คิดเห็นของ						
	ผู้เชี่ยวชาญ						
	1	2	3				
3.6 ความเหมาะสมของเวลาในแต่ละกิจกรรม	+1	+1	0	2	3	0.6	ใช้ได้
3.7 ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ ทักษะ เจตคติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
4. สื่อการเรียนการสอน							
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
4.2 เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน	+1	+1	0	2	3	0.6	ใช้ได้
4.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
4.4 จัดลำดับขั้นตอนการทำงานได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
4.5 สามารถใช้ได้ง่ายสะดวก	+1	+1	0	2	3	0.6	ใช้ได้
4.6 มีความชัดเจนในการอธิบายและการใช้ภาษา	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
4.7 มีความเหมาะสมของเอกสารและคำอธิบาย	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
5. การวัดและประเมินผล							
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
5.2 เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
5.3 เสนอแนะวิธีการวัดผลไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
5.4 เสนอเกณฑ์การให้คะแนนไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้

ความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ประกอบใช้กับรูปแบบการสอนโดยใช้เทคนิคจิกซอร์

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น			R	N	IOC	แปลผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ						
	1	2	3				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1							
ข้อที่ 1	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 2	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 3	0	+1	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 4	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 5	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 6	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 7	+1	+1	0	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 8	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 9	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 10	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2							
ข้อที่ 11	+1	+1	+1	3	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 12	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 13	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 14	0	+1	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 15	+1	+1	0	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 16	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 17	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 18	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 19	+1	-1	+1	1	3	0.3	ใช้ได้
ข้อที่ 20	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น			R	N	IOC	แปลผล
	ของผู้เชี่ยวชาญ						
	1	2	3				

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3							
ข้อที่ 21	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 22	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 23	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 24	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 25	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 26	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 27	0	+1	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 28	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 23	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 30	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4							
ข้อที่ 31	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 32	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 33	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 34	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 35	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 36	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 37	0	+1	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 38	+1	0	+1	2	3	0.6	ใช้ได้
ข้อที่ 39	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้
ข้อที่ 40	+1	+1	+1	3	3	1	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่น 0.867

**แบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์**

หัวข้อสาระนิพนธ์ : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลาม
ศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์

คำชี้แจง :

1. ให้ท่านแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์
2. กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องแสดงความคิดเห็นตามระดับความคิดเห็นของท่าน และ
กรุณาเขียนข้อเสนอแนะในการแก้ไข เพื่อพิจารณาปรับปรุงต่อไป
3. ในการแสดงความคิดเห็น มีเกณฑ์การประเมินมีดังนี้

+1	หมายถึง	ท่านแน่ใจว่ามีความเหมาะสมตามที่กำหนดจริง
0	หมายถึง	ท่านไม่แน่ใจว่ามีความเหมาะสมตามที่กำหนดจริง
- 1	หมายถึง	ท่านแน่ใจว่าไม่มีความเหมาะสมตามที่กำหนดจริง

Arahan: Berikan imbuhan pe N- yang sesuai bagi perkataan yang di dalam kurungan. Tuliskan jawapan kamu di dalam ruangan yang disediakan.

A

ข้อสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. _____ (Guna) jalan raya haruslah mematuhi undang-undang yang telah ditetapkan a. pengguna b. penguna c. penyeguna d. penguna-guna 2. Setiap _____ (pimpin) memainkan peranan yang penting dalam usaha membangunkan Negara. a. penpimpin b. pepimpin c. pemimpin d. pimpinan 3. Sumbangan _____ (kerja) sekitaran haruslah dihargai kerana tanpa mereka, Singapura tidak mungkin mendapat jolokan kota raya taman a. penkerja b. bekerja c. pekerja d. pekerjaan 4. Semakin banyak rancangan-rancangan yang disajikan di kaca televisyen untuk sajian para _____ (tonton) tempatan. a. petonton b. pentonton c. penonton d. menonton				

ข้อสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
5. Salmah kerap memberi _____ (dapat) yang sesuai semasa perbincangan di dalam kelas. a. pendapat b. pendapatan c. pedapat d. pendapat-pendapat 6. Encik Syukur telah berkhidmat sebagai _____ (pandu) bas selama lima belas tahun. a. penpandu b. panduan c. pandu-pandu d. pemandu 7. _____ (baca) berita itu kelihatan segak memakai kot yang berwarna hitam. a. membaca b. pembaca c. penbaca d. baca-baca 8. Pihak _____ (cadang) yang pertama memulakan perbincangan dengan mengemukakan hujah-hujahnya. a. pencadang b. pecadang c. pencadangan d. cadang-cadang				

ข้อสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
9. Kita harus banyak membaca jika ingin menjadi seorang _____ (tulisi) yang berjaya. a. menulis b. tulisan c. penulis d. penulisan				
10. Akibat kes keracunan makanan itu, _____ (jaja) gerai makan itu telah disaman. a. penjaja b. penjaja-jaja c. menjaja d. jaja-penjaja				

Arahan: Berikan imbuhan peN-an, pe-an dan peR-an yang sesuai bagi perkataan yang di dalam kurungan. Tuliskan jawapan kamu di dalam ruangan yang disediakan.

ข้อสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
11. Guru besar menyuruh para pelajar berkumpul di dewan kerana ada _____ (umum) yang akan dibuat. a. pengumum b. umuman c. pengumuman d. umum				

ข้อสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
12. Berkat ketekunannya mengkaji pelajarannya, Salmi telah lulus dengan cemerlang dalam _____ (periksa) itu. a. periksaan b. peperiksa c. peperiksaan d. periksa				
13. Pada zaman _____ (perintah) Jepun, ramai bangsa Cina yang telah dibunuh dengan kejam. a. pemerintahan b. pemerintah c. perintah-perintah d. perintah memerintah				
14. Bapanya bekerja sebagai buruh di sebuah _____ (labuh) untuk menampung kehidupan mereka sekeluarga. a. pelabuh b. labuhan c. perlabuhan d. pelabuhan				
15. Pengerusi majlis itu sedang memberi taklimat dan _____ (terang) kepada para hadirin. a. terang-terangan b. keterangan c. keteranggan d. keterangan				

ข้อสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
16. Kita haruslah menghargai segala _____ (korban) ibu bapa kita kerana mereka telah banyak berkorban untuk membesarkan kita. a. korbankan b. korban-korbanan c. korban d. pengerbanan 17. _____ (pilih) ahli jawatankuasa untuk tahun hadapan telah bermula sejak pagi tadi. a. pilihan b. pemilihan c. pelih memilih d. pilih-pilih 18. Masalah _____ (angkut) awam di kawasan perumahan itu perlu diatasi dengan segera. a. pengakutan b. angkutan c. pengakut d. angkut mengakut 19. Kita harus mendapatkan _____ (sah) daripada pihak atasan sebelum projek tersebut dapat dijalankan. a. sahan b. pengesah c. pengesahan d. sahkan				

ข้อสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
20. Kita perlu mendapatkan _____ (lindung) dalam apa jua aspek kehidupan. a. lindungan b. pelindung c. lindung-lindung d. pelindungan				

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Arahan: Perkataan yang digarisi memerlukan imbuhan. Isi jawapan yang betul di ruangan yang disediakan.

Salah satu permainan tradisional orang Melayu ialah sepak raga bulat. Dalam permainan ini, pemain mestilah cekap timbang dan kawal bola raga. Permainan ini uji kecekapan pemain sepak, tanduk, dada dan lutut bola raga agar tidak jatuh ke tanah.

Permainan ini dilakukan secara berpasukan. Setiap pasukan terdiri daripada enam orang pemain. Pemain bentuk bulatan dan permainan bermula dengan pemain pertama lontar bola ke arah pemain yang bersetentangan dengannya. Pemain keduas sambut dengan sepak atau tanduk bola dan hantar kepada pemain lain.

Permainan diteruskan selagi bola terus berada di udara. Permainan itu dikira mati apabila bola jatuh ke tanah.

ข้อสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
21.....				
22.....				
23.....				
24.....				
25.....				
26.....				
27.....				
28.....				
29.....				
30.....				
31.....				

Arahan: Carikan arti simpulan bahasa yang berikut ini dengan sesuai

ข้อสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
32. Ada angin a. berkelakuan luar biasa pada satu ketika b. ada perasaan yang sombong c. ada angin untuk main layang-layang d. ada angin bertiup				
33. Ajak-ajak ayam a. ajak anak-anak ayam untuk makan b. ajak main-main atau tidak bersungguhan c. ajak pergi beli ayam d. ajak makan ayam				
34. Atas pagar a. duduk di atas pagar b. ada benda di atas pagar c. tidak menyebelahi mana-mana pihak d. ada pagar di atas				
35. Banyak mulut a. orang yang mempunyai mulut besar b. sekepulan orang yang ramai c. orang yang bercakap besar d. orang yang banyak bercakap				
36. Berat hati a. enggan atau malas b. tidak mampu melakukan sesuatu c. suka iri hati d. suka makan hati ayam				

ข้อสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
37. Berat sebelah a. salah timbang b. tidak berlaku adil c. berat sebelah tangan d. tidak tahu berbelah bagi				
38. Cakar ayam a. ayam kuku panjang b. Bapak ayam c. tulisan yang buruk d. adu ayam				
39. Bertikam lidah a. bertengkar; berdebat b. lidah kena pisau c. lidah cedera d. berkelahi				
40. Bermuka dua a. orang yang tidak sopan b. orang yang kedekut c. orang yang tidak jujur d. orang yang suka berpoya-poya				

คน ที่	ผลของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน													
	ก่อนเรียน		ระหว่างเรียน										หลังเรียน	
			แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1		แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 2		แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3		แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4		รวม			
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	20	50.0	9	90.0	10	100.0	9	90.0	8	80.0	36	90.0	38	34.7
2	23	45.0	10	100.0	9	90.0	10	100.0	8	80.0	37	92.5	38	34.7
3	28	70.0	9	90.0	8	80.0	10	100.0	9	90.0	36	90.0	37	33.8
4	25	65.5	8	80.0	10	100.0	8	80.0	8	80.0	34	85.0	36	32.9
5	27	67.5	9	90.0	9	90.0	8	80.0	10	100.0	36	90.0	38	34.7
6	20	50.0	7	70.0	10	100.0	10	100.0	9	90.0	36	90.0	38	34.7
7	21	52.5	9	90.0	8	80.0	9	90.0	8	80.0	34	85.0	36	32.9
8	29	72.5	8	80.0	9	90.0	9	90.0	9	90.0	35	87.5	37	33.8
9	24	60.0	8	80.0	8	80.0	10	100.0	6	60.0	32	80.0	35	32.0
10	22	55.0	9	90.0	8	80.0	8	80.0	9	90.0	34	85.0	36	32.9
11	23	45.0	8	80.0	7	70.0	9	90.0	8	80.0	32	80.0	34	31.1
12	20	50.0	6	60.0	7	70.0	8	80.0	9	90.0	30	75.0	30	27.4

คน ที่	ผลของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน													
	ก่อนเรียน		ระหว่างเรียน										หลังเรียน	
			แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1		แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 2		แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3		แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4		รวม			
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
13	25	62.5	9	90.0	8	80.0	9	90.0	8	80.0	34	85.0	33	31.1
14	25	62.5	8	80.0	7	70.0	10	100.0	7	70.0	32	80.0	34	32.9
15	25	62.5	9	90.0	7	70.0	10	100.0	8	80.0	34	85.0	36	31.1
16	19	47.5	7	70.0	8	80.0	8	80.0	7	70.0	30	75.0	34	31.1
17	22	55.0	8	80.0	7	70.0	8	80.0	9	90.0	32	80.0	34	29.3
18	18	45.0	7	70.0	7	70.0	10	100.0	8	80.0	32	80.0	32	31.1
19	20	50.0	8	80.0	10	100.0	8	80.0	8	80.0	34	85.0	34	30.2
20	25	62.5	8	80.0	7	70.0	9	90.0	9	90.0	33	82.5	33	31.1
21	22	55.0	7	70.0	9	90.0	9	90.0	9	90.0	30	75.0	34	28.3
22	18	45.0	8	80.0	6	60.0	8	80.0	8	80.0	31	77.5	31	32.0
23	16	40.0	7	70.0	7	70.0	7	70.0	10	100.0	32	80.0	35	30.2
24	23	57.5	8	80.0	9	90.0	8	80.0	7	70.0	32	80.0	33	31.1

คนที่	ผลของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน														
	ก่อนเรียน		ระหว่างเรียน										หลังเรียน		
			แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4		รวม				
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	
25	22	55.0	8	80.0	8	80.0	8	80.0	8	80.0	32	80.0	35	32.0	
26	23	57.5	8	80.0	10	100.0	7	70.0	7	70.0	32	80.0	33	30.2	
27	20	50.0	6	60.0	9	90.0	7	70.0	9	90.0	31	77.5	32	29.3	
28	20	50.0	8	80.0	7	70.0	7	70.0	8	80.0	30	75.0	31	28.3	
29	19	47.5	10	100.0	10	100.0	6	60.0	9	90.0	35	87.5	30	27.4	
30	20	50.0	8	80.0	10	100.0	8	80.0	9	90.0	35	87.5	28	25.6	
31	19	47.5	9	90.0	9	90.0	8	80.0	7	70.0	33	82.5	32	29.3	
32	18	45.0	9	90.0	9	90.0	7	70.0	8	80.0	33	82.5	35	32.0	
รวม	701	54.76	260	81.2	267	83.4	270	84.3	264	82.5	1061	82.8	1092	85.3	
$\bar{X}$	21.90											32.81		34.19	
S.D	4.027											2.278		2.558	

ภาคผนวก ข

คู่มือการใช้ ผลการจัดการเรียนการสอน

คู่มือการใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน
โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ เรื่องสาระการเรียนรู้ภาษามลายู
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

อายุ ภูโน

โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง)
อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่ปรับให้มีความเหมาะสมและชัดเจนมากขึ้น ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การเรียนการสอนในแต่ละระดับนอกจากนั้น ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อม และจุดเน้นและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และนโยบายรัฐบาลที่สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับวัฒนธรรมและความต้องการของชุมชนที่ผู้ปกครองต้องการให้บุคคลได้เรียนรู้วิชาสามัญควบคู่กับวิชาศาสนาอิสลาม

สาระภาษามลายู เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจกระบวนการฟัง ดู พูด อ่านและเขียน เห็นคุณค่าและมีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย และศึกษาค้นคว้าความรู้จากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะช่วงชั้นที่ 3 นักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องการอ่านร้อยแก้ว ร้อยกรองและบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน นอกจากนี้สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์โดยใช้ทักษะการอ่าน และแผนภาพโครงเรื่อง พัฒนาการอ่านและการย่อเรื่อง นำความรู้ ความคิดจากการอ่าน ใช้ในการศึกษาความรู้จากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ ใช้ภาษาและถ้อยคำสุภาพเหมาะสมตามกาลเทศะ ทางสังคมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสามารถดำเนินการสนทนาอย่างต่อเนื่องภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

สภาพปัจจุบันพบว่าวิชาภาษามลายู เป็นวิชาที่นักเรียนไม่ให้ความสำคัญ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านแต่มีผลการเรียนที่อยู่ในระดับพอใช้ถึง ปานกลาง ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษามลายูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

ปีการศึกษา	เป้าหมาย	ผลสัมฤทธิ์
2550	ร้อยละ 75	ร้อยละ 45
2551	ร้อยละ 75	ร้อยละ 43
2552	ร้อยละ 75	ร้อยละ 42
2553	ร้อยละ 75	ร้อยละ 47
2554	ร้อยละ 75	ร้อยละ 42

ที่มา : ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส, 2556

เมื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาพบว่านักเรียนขาดความรู้ด้านหลักภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านโครงสร้างประโยคนั้น พบว่าผู้เรียนยังไม่สามารถแต่งประโยคภาษามลายูได้ถูกต้อง เพราะนักเรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษามลายูถิ่นในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างภาษามลายูและสับสนกับการใช้ประโยคในภาษาไทย มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษามลายู เมื่อศึกษาถึงสาเหตุของการขาดความรู้ความเข้าใจดังกล่าวพบว่า สาเหตุหนึ่งคือการใช้วิธีสอนที่ไม่เหมาะสม เน้นสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนขาดการฝึกฝนทักษะในการเขียนประโยค การสอนที่ไม่หลากหลาย ผู้เรียนไม่ได้มีส่วนร่วม ผู้ค้นคว้าจึงคิดหาแนวทางในการสอนและเห็นว่าการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเรียนรู้ มีโอกาสฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกัน คิดพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ขึ้น

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของประโยคภาษามลายู และคำศัพท์ที่กำหนดให้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถแต่งประโยคภาษามลายู โดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้ได้
3. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษามลายู

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี หลักการและกรอบแนวคิด

การพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ผู้ค้นคว้าได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนา ดังนี้

1. หลักคิดกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษามลายู
2. สภาพการจัดการเรียนการสอน
3. ทฤษฎีการเรียนรู้
4. กรอบแนวคิด

1. หลักคิดกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษามลายู

หลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ. 2551 กำหนดจุดหมายของหลักสูตรอิสลามศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ยึดจุดหมายของหลักสูตรอิสลามศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิตมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อเรียนจบในรายวิชาภาษามลายู จะต้องมีความสามารถในการเรื่องภาษาท่าทาง น้ำเสียงความรู้สึกรู้สึกของผู้พูด สามารถตีความข้อความในรูปแบบต่างๆ โดยถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเองหรือถ่ายโอนข้อความที่เป็นสื่อ สามารถนำเสนอข้อมูลเรื่องราวสั้นๆ ได้ สามารถอ่านร้อยแก้ว ร้อยกรองได้คล่องแคล่ว รวดเร็วและถูกต้อง สามารถ แสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ โดยใช้ทักษะการอ่านได้ เพื่อนำความรู้ ความคิดจากการอ่าน ใช้ในการศึกษา ความรู้จากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ สามารถดำเนินการสนทนาอย่างต่อเนื่อง

2. สภาพการจัดการเรียนการสอน

2.1 ผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านมา

ผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านมาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษามลายูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

ปีการศึกษา	เป้าหมาย	ผลสัมฤทธิ์
2550	ร้อยละ 75	ร้อยละ 45
2551	ร้อยละ 75	ร้อยละ 43
2552	ร้อยละ 75	ร้อยละ 42
2553	ร้อยละ 75	ร้อยละ 47
2554	ร้อยละ 75	ร้อยละ 42

ที่มา : ฝ่ายวิชาโรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านทรายทอง) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส.2556

จากตารางจะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนไม่ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ปัญหาเหล่านี้จะส่งผลให้นักเรียนขาดความรู้ในเรื่องโครงสร้างประโยค ไม่เข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่านและเขียน ไม่มีทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ สื่อความหมาย ส่งผลให้การเรียนภาษามลายูในระดับที่สูงขึ้นไปไม่มีประสิทธิภาพตามไปด้วย

2.2 วิธีการสอนภาษามลายูที่ผ่านมา

วิธีการสอนภาษามลายูที่ผ่านมาใช้วิธีสอนโดยใช้การบรรยายเป็นวิธีสอนที่อาศัยความสามารถของผู้สอนในการเรียบเรียงเนื้อหาสาระและการใช้เทคนิคในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระให้น่าสนใจ

การสอนโดยวิธีบรรยายมีข้อจำกัดหลายอย่างเช่น เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนมีบทบาทน้อย จึงอาจทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจในการบรรยาย เป็นวิธีสอนที่อาศัยความสามารถของผู้บรรยาย ถ้าผู้บรรยายไม่มีศิลปะในการบรรยายที่ดึงดูดใจผู้เรียน ผู้เรียนอาจขาดความสนใจ และถ้าผู้สอนขาดการเรียบเรียงเนื้อหาสาระอย่างเหมาะสม ผู้เรียนอาจเกิดความไม่เข้าใจ และไม่สามารถซักถามได้ เป็นวิธีสอนที่ไม่สามารถสนองตอบความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล

ความหมายการสอนโดยวิธีบรรยาย

การบรรยาย หมายถึง วิธีสอนโดยใช้การบรรยายคือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการพูด บอก เล่า อธิบาย สิ่งที่ต้องการสอนแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนซักถาม แล้วประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

การบรรยาย (Lecture) หมายถึง วิธีที่วิทยากรเป็นผู้พูดบอกเล่าหรืออธิบายเนื้อหาแก่ผู้เรียน วิทยากรเป็นผู้เตรียมการค้นคว้าในเรื่องที่จะสอนมาเป็นอย่างดี ผู้เรียนเป็นผู้รับการถ่ายทอด โดยการจดบันทึกหรือท่องจำการสอนโดยการบรรยายตามความหมายดั้งเดิม หมายถึง วิทยากรเป็นผู้พูดตลอด ผู้เรียนไม่ได้มีส่วนร่วม ต่อมาได้มีการประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบอื่นๆ เข้ามาร่วม เพื่อให้การบรรยายน่าสนใจยิ่งขึ้น เช่น การถาม-ตอบ การแสดงบทบาท การใช้สื่อการสอน การทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น

3. ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนแบบร่วมมือมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหลายทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีด้านสติปัญญา (cognitive Theory)

ทฤษฎีด้านสติปัญญาที่สำคัญมี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา และทฤษฎีการขยายความคิด (Slavin, 1995:17-18) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Developmental Theory) จากผลการวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของมนุษย์ แสดงให้เห็นข้อเท็จจริงอย่างเด่นชัดประการหนึ่งว่า แต่ละขั้นตอนในการพัฒนาของเด็กมีลักษณะเฉพาะของตนเองพัฒนาการด้านโครงสร้างการรับรู้ความคิดและความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งรอบๆตัว เป็นลักษณะเฉพาะซึ่งแตกต่างกันในแต่ละวัย ทฤษฎีพัฒนาการด้านสติปัญญาที่สำคัญและนำมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย คือ ทฤษฎีพัฒนาการด้านสติปัญญาของ Piaget และทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Bruner โดยเงื่อนไขพื้นฐานของทฤษฎีพัฒนาการของ Piaget คือ การปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในวัยเดียวกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โน้ตสนที่ต้องการซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ปิยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553: 63) ที่เชื่อว่าการที่ผู้เรียนร่วมมือกันเรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียน เพราะเด็กในวัยเดียวกันมีพฤติกรรมที่คล้ายกัน มีระดับพัฒนาการที่ใกล้เคียงกัน สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้กว้างขวางกว่าการเรียนเป็นรายบุคคล Piaget กล่าวถึงความรู้ด้านภาษา คุณค่า กฎเกณฑ์ ศีลธรรม และระบบสัญลักษณ์ เช่นการ

อ่านและคณิตศาสตร์ ผู้เรียนสามารถเรียนจากการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคล ตัวอย่างเช่นการเรียนรู้เรื่องการอนุรักษ์ (Conservation) มีงานวิจัยหลายเรื่องพบว่า เมื่อให้เรียนที่เข้าใจ และไม่เข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ที่มีอายุใกล้เคียงมาเรียนร่วมกัน ผู้เรียนที่ไม่เข้าใจเรื่องการอนุรักษ์สามารถพัฒนาความเข้าใจได้ดี เป็นที่ยอมรับว่าการมีปฏิสัมพันธ์ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้

1.2 ทฤษฎีการขยายความคิด (Cognitive Elaboration Theory) ทฤษฎีแตกต่างไปจากทฤษฎีพัฒนาการ ทั้งนี้เพราะทฤษฎีพัฒนาการเน้น การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม แต่ทฤษฎีการขยายความคิดเป็นเรื่อง การนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ ซึ่งในการวิจัยทางจิตวิทยาพบว่า ถ้าบุคคลนำความรู้ที่บรรจุในหน่วยความจำมาใช้โดยสรุป รวบรวมความรู้ที่มีอยู่เพื่อการสื่อสารหรือเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหา ผู้เรียนประสานโครงสร้างความรู้ให้มีระบบระเบียบ ทำให้เกิดการขยายความคิด จัดระบบความคิดของตนเองให้ดีขึ้น ตัวอย่างเช่น การเขียนสรุปข้อบรรยายดีกว่าการจดบันทึกธรรมดา เพราะว่าการสรุปผู้เรียนจะรวบรวมความรู้และคัดเลือกสิ่งสำคัญในบทเรียนมาคิดพิจารณา ทำให้เกิดการสรุปผู้เรียนจะรวบรวมความรู้และคัดเลือกสิ่งสำคัญในบทเรียนมาคิดพิจารณา ทำให้เกิดการขยายโครงสร้างของความรู้มากยิ่งขึ้น (Slavin, 1995:17-18)

2. ทฤษฎีสถาน (Field theory)

สนามเป็นทฤษฎีของ Kurt Lewin ซึ่งเน้นเรื่องแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเป้าหมายหรือเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนทำพฤติกรรมอย่างมีเป้าหมายและมีทิศทาง อารีย์ พันธุ์ฉิม (2545 : 257 -258) ได้อธิบายว่า แนวคิดทฤษฎีสถานได้รับอิทธิพลมาจากหลักฟิสิกส์โดยอธิบายหลักการเรียนรู้ของบุคคลด้วยส่วนประกอบที่สำคัญสองส่วน คือ ทิศทางและรูปแบบของพฤติกรรมกับสิ่งที่เรียกว่าโลกส่วนบุคคลของแต่ละคนหรืออวกาศชีวิต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1. ทิศทางและรูปแบบของพฤติกรรม (Vector and Field of Force) นักจิตวิทยาทฤษฎีสถานอธิบายว่า บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะของแรงซึ่งพลัง และมีทิศทางที่แน่นอน สิ่งใดที่อยู่ในความสนใจหรือความต้องการพฤติกรรมนั้นจะมีผลผลักดันมากสิ่งใดที่ไม่อยู่ในความสนใจหรือไม่ต้องการก็จะไม่มีพลังผลักดันให้เกิดพฤติกรรม สำหรับรูปแบบของพฤติกรรมสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายๆลักษณะแต่สามารถกำหนดได้ว่าได้อิทธิพลมาจากพลังผลักดันอะไรและมีทิศทางไปทางด้านใด

2.2. โลกส่วนตัวของบุคคลหรืออวกาศชีวิต (Life Space) ตามหลักของทฤษฎีสถานมนุษย์แต่ละคนจะต้องสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้องในรูปแบบที่ไม่เหมือนกันปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันนี้เองทำให้บุคคลมีโลกส่วนตัวหรือโลกทางความคิด ที่แตกต่างกัน เหตุนี้เองจึงทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันในเรื่อง

ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ ลักษณะของบุคลิกภาพ ความต้องการ เป้าหมายในชีวิต ธรรมชาติ การมองโลก มองชีวิต ลักษณะของจิตใจและความคิดต่างๆ เป็นต้น

สรุปได้ว่าทฤษฎีสถานะของ Levin พยายามอธิบายพลังต่างๆที่เกิดขึ้นภายในสภาวะจิตใจของบุคคล มิให้เกิดแรงขับที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมบรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญมิใช่ส่วนย่อยๆเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้นสามารถนำไปสอนได้ดังนี้

1. การตั้งเป้าหมาย ครูผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสร้างเป้าหมายของตนเองขึ้นมาอย่างชัดเจนเมื่อมีเป้าหมายชัดเจนแล้ว ครูจะต้องหาวิธีการให้นักเรียนกำหนดยุทธวิธีหรือพฤติกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการให้ได้จริงๆ โดยครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือ ชี้แนะ ให้กำลังใจเพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

2. การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น เมื่อครูพบว่านักเรียนมีโลกส่วนตัวแตกต่างกันสิ่งที่ครูจะต้องทำก็คือ การสร้างประสบการณ์สำหรับเด็กๆทุกคน โดยให้ความสำคัญในเรื่องของสภาพแวดล้อมของทางโรงเรียน ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องแนะแนว รวมทั้งการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาสติปัญญาหลายรูปแบบ เพื่อให้เด็กมีจิตใจที่เปิดกว้างมาสารมมองโลกเข้าใจชีวิตที่ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถเปลี่ยนแปลงโลกทางความคิดของตนได้ทั้งสอดคล้องกับสภาพของความเป็นจริงทั้งหลายได้

3. แรงจูงใจ ครูจะต้องสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นแก่เด็กรวมทั้งการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ขณะเดียวกันครูควรฝึกให้เด็กมีความภาคภูมิใจในตัวเองเมื่อทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย สร้างความคิดให้เด็กทุกคนมีความเชื่อมั่นว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีความเก่งความสามารถเป็นคนมีประโยชน์ต่อกลุ่มและสังคม และหาวิธีการที่ให้นักเรียนได้เรียนร่วมกันและทำงานร่วมกันด้วยความรัก ความเมตตา เอื้ออริต่อกัน แล้วความสุขก็จะเกิดขึ้นจากการทำงานและการเรียน

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

อาร์ชท และนิวแมน (Artzt and newman, 1990 : 448 – 449) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายสมาชิกทุกคนจึงช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เกิดการเรียนรู้และแก้ปัญหาครูไม่ใช่เป็นแหล่งความรู้ที่คอยป้อนแก่นักเรียน แต่จะมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือจัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนตัวนักเรียนเองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1991 : 6-7) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยการคละกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันนักเรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันเพื่อให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จในการเรียน

สลาบิน (Slavin, 1995 : 2 – 7) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีสอนที่นำไปประยุกต์ใช้ได้หลายวิชาและหลายระดับชั้น โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยโดยทั่วไปมีสมาชิก 4 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกันเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน นักเรียนในกลุ่มที่ต้องเรียนและรับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน นักเรียนจะประสบผลสำเร็จก็ต่อเมื่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคนประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายร่วมกัน จึงทำให้นักเรียนช่วยเหลือพึ่งพากัน และสมาชิกในกลุ่มจะได้รับรางวัลร่วมกัน เมื่อกลุ่มทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542 : 34) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

พิมพ์พันธ์ เคะชะคุปต์ (2544 : 6) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีสอนแบบหนึ่ง โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็กโดยทุกคนมีความรับผิดชอบงานของตนเอง และงานส่วนรวมร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์กันและกันมีทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดความพอใจอันเป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มร่วมมือ

จากความหมายของการเรียนแบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกันโดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ในการเรียนร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ขอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งนักเรียนจะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มไปถึงเป้าหมายเช่นเดียวกัน ความสำเร็จของตนเองก็คือความสำเร็จของกลุ่มด้วย

ในการสร้างการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ที่เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องนำหลักจิตวิทยาและหลักการสอนมาเป็นพื้นฐานในการจัดทำซึ่งการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาเป็นข้อคิดในการจัดทำ ดังนี้

1. ทฤษฎีการสอนของบรูเนอร์ (Bruner's Instruction Theory) ทฤษฎีนี้ได้เสนอทฤษฎีพัฒนาการของความคิดของมนุษย์โดยให้แนวความคิดของมนุษย์แบ่งออกได้เป็น 3 ขั้น ดังนี้ (คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2554 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

1) ระยะของการคิดบนพื้นฐานของการกระทำ (Acting) หมายถึง การถ่ายทอดประสบการณ์ด้วยการกระทำ การคิดลักษณะนี้มีได้จำกัดเฉพาะวัยเด็กแต่ในชีวิตประจำวันเราสามารถที่จะเห็นผู้ใหญ่ถ่ายทอดความนึกคิดของเขาด้วยการปฏิบัติ แสดงพฤติกรรมให้ดูแทนการอธิบายด้วยคำพูด ในการฝึกทักษะ

2) การคิดการเกิดภาพในใจ

3) ความสามารถในการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ด้วยการใช้สัญลักษณ์ ในระยะนี้สามารถคิดหาเหตุผล และเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม และสามารถคิดแก้ปัญหาได้กระบวนการคิดทั้งหมดนี้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันตลอดชีวิต มิได้เกิดขึ้นเฉพาะช่วงระยะแรกของชีวิตเท่านั้น

จะเห็นว่า บรูเนอร์ให้ความสำคัญกับการสอนแบบค้นพบด้วยตนเอง เพราะมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาความคิดของคน มิใช่สอนเพื่อให้ท่องจำ แต่สอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถคิดอย่างมีเหตุผล ผู้สอนมีบทบาทในการสอนน้อยหรือแทบไม่มีเลยเพราะส่วนใหญ่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ความคิดของบรูเนอร์ได้ให้แนวคิดในการออกแบบการสอนโดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมองเห็นโครงสร้างหรือเค้าโครงของสิ่งที่เรียนและมีบทบาทในการแสวงหาความรู้ ซึ่งจำทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และสามารถนำสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ได้ในสภาพการณ์ต่างๆ โดยสรุปบรูเนอร์ได้เน้นความสำคัญของกระบวนการเรียนมากกว่าการได้รับข้อมูล

2. ทฤษฎีการเชื่อมโยง ของธอร์น ไคค์ โดยทฤษฎีนี้ได้กล่าวเกี่ยวกับการลองผิดลองถูกซึ่งกล่าวถึงแนวทางในการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้ (มาโนชญ์ เชี่ยวชาญ, 2542 : 63)

- 1) การเรียนรู้จะมีพลังหรือแรงจูงใจ อันเป็นผลเนื่องจากการขาดความสมดุล
- 2) พลังหรือแรงจูงใจจะกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมหลายอย่างเพื่อจะหาทางตอบสนองความต้องการ
- 3) การประสบความสำเร็จในช่วงแรกไม่เกิดการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง

4) หากทดลองซ้ำ พฤติกรรมที่ไม่ช่วยแก้ปัญหาจะลดลงเรื่อยๆ

5) จนในที่สุดเกิดการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง

จะเห็นว่า ธอร์นไคค์ให้ความสำคัญกับการทำซ้ำๆ เพราะการทำซ้ำๆ จะทำให้เกิดการเรียนรู้จนในที่สุดเกิดการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง

3. ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขของกาแย์ ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงแนวทางในการจัดการเรียนรู้ไว้ทั้งหมด 8 ขั้นตอนได้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2546 : 87-89)

1) การเรียนรู้สัญญาณ เป็นการเรียนรู้ในลักษณะนิสัยหรืออารมณ์ จากการทดลองการหลั่งน้ำลายของสุนัข เมื่อได้ยินเสียงสั่นกระดิ่ง เป็นตัวอย่างของการเรียนรู้สัญญาณ สิ่งที่เราสามารถสังเกตเห็นจากชีวิตประจำวันของเรา ได้แก่ การกะพริบตา เมื่อมีพองอากาศมาเราจะกะพริบตา เรียนปฏิภิกิริยานี้ว่า ปฏิภิกิริยาสะท้อนที่ไม่ได้วางเงื่อนไข หมายถึง ไม่ได้เกิดจากการเรียนรู้มาก่อน

2) การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง เป็นการเคลื่อนไหวของอวัยวะต่างๆ ของร่างกายต่อสิ่งเร้า เป็นการเน้นข้อต่อระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง โดยผู้เรียนเป็นผู้กระทำเอง

3) การเรียนรู้การเชื่อมโยง เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองติดต่อกัน เป็นการเรียนรู้ในด้านทักษะด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ การเคลื่อนไหว

4) การเชื่อมโยงทางภาษา เป็นการเรียนรู้ในลักษณะคล้ายกับการเรียนรู้การเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่อง แต่เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษา การเรียนรู้แบบการรับสิ่งเร้า การตอบสนอง เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้แบบต่อเนื่องและการเชื่อมโยงทางภาษา

5) การแยกประเภท เป็นความสามารถในการแยกสิ่งเร้าและตอบสนองสิ่งเร้าได้ ผู้เรียนเห็นความแตกต่างของสิ่งประเภทเดียวกัน

6) การเรียนรู้ความคิดรวบยอด เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มสิ่งเร้าที่มีเหมือนกันหรือแตกต่างกัน โดยสามารถระบุลักษณะที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันได้ พร้อมทั้งสามารถขยายความรู้ไปยังสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากที่เคยเห็นมาก่อนได้

7) การเรียนรู้หลักการ หรือการเรียนรู้กฎ เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการนำความคิดรวบยอดสองความคิดหรือมากกว่านั้นมาสัมพันธ์กัน แล้วสรุปตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้น การที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้กฎเกณฑ์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้

8) การเรียนรู้จากการแก้ปัญหา การเรียนรู้ด้วยการแก้ปัญหา เกิดขึ้นจากที่ผู้เรียนนำหลักการที่มีประสบการณ์มาก่อนมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับปัญหา การเรียนรู้ในลักษณะนี้เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดภายในตัวผู้เรียน และเป็นการใช้กฎเกณฑ์ขั้นสูงเพื่อการแก้ไขที่ค่อนข้างซับซ้อน และสามารถนำกฎเกณฑ์ในการแก้ปัญหานี้ไปใช้กับสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

จะเห็นว่า การแก้ปัญหาให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากง่ายสู่การเรียนรู้ที่ยากจนสามารถนำไปแก้ปัญหาและใช้ในชีวิตประจำวันได้

ปรัชญาการศึกษาอิสลาม

ปรัชญาการศึกษา หมายถึง ความเชื่อหรือความคิดที่เกี่ยวกับการศึกษา ซึ่งแสดงออกมาในรูปของอุดมการณ์ ทฤษฎีต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา โดยปกติแล้วปรัชญาการศึกษาจะคำตอบคำถาม 2 ประการคือ การศึกษาจะพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะอย่างไร อะไรคือความรู้ที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อมนุษย์ อิสลามให้ความสำคัญกับการศึกษาหาความรู้เป็นอย่างยิ่ง ผลสัมฤทธิ์จากการศึกษาหาความรู้คือการค้นพบความจริงที่จะเกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคมและโลก นั่นคือการดำรงชีวิตที่ถูกต้องในโลกนี้และหลักประกันถึงความผาสุกในโลกหน้าอัลลอฮทรงสร้างมนุษย์และประดับด้วยองค์ความรู้ต่างๆ ที่แสดงถึงความเด่นกว่าที่มนุษย์มีเหนือสรรพสิ่งอื่นที่อัลลอฮทรงบังเกิด สามารถย้อนลักษณะเฉพาะนี้ตั้งแต่ศาสดาอาดัมจนถึงศาสดาท่านสุดท้าย มุฮัมมัด (ศล.) แนวปรัชญาการศึกษาของบุคคลยุคต่างๆ พอสรุปได้ดังนี้ การศึกษาต้องสามารถทำให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จในการแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตัวเอง

1. แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาอิสลาม

1.1 แนวคิดทางการจัดการเรียนรู้ของอิบนุ คอลดูน (Razavi, 1954 : 145-146 อ้างอิงใน อิบราฮีม ณรงค์รักษาเขต 2551 : 142-143) แนวคิดทางการจัดการเรียนรู้ของอิบนุ คอลดูน ท่านถือว่าการศึกษามีผลอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคม และเชื่อว่าการศึกษาคือการพัฒนาไปตามความประสงค์ของสังคมอย่างช้าๆ เป้าหมายของการสอนตามทัศนะของอิบนุ คอลดูน มีดังนี้

- 1) เพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนที่จะตอบสนองความต้องการของสังคม
- 2) เพื่อแสวงหาความรู้ที่อยู่เหนือความรู้ที่ได้จากประสาทสัมผัส
- 3) เพื่อพัฒนาบุคลิกนิสัยให้สอดคล้องกับศาสนา เพราะสิ่งนี้จะทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข
- 4) เพื่อให้นักเรียนมั่นใจกับวิถีชีวิต

จากแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามปรัชญาอิสลามดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะดังนี้

- 1) การจัดการเรียนรู้ในแต่ละวิชาต้องสามารถตอบสนองความต้องการของสังคม
- 2) การจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับศาสนา
- 3) การจัดการเรียนรู้สามารถนำมาใช้และมั่นใจในการดำรงชีวิต
- 4) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนต้องมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2. แนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

วันเพ็ญ วรรณโกมล (2544 : 71-72) วิธีสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5-6 คน โดยผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถในระดับต่างกัน คือ สูง ปานกลาง ต่ำ มีอัตราส่วน 1 : 4 : 1 โดยกำหนดบทบาทของกลุ่มและหมุนเวียนบทบาทหน้าที่กัน โดยผู้เรียนร่วมกันศึกษาค้นคว้าประเด็นต่างๆ ที่ครูกำหนดให้อภิปราย สรุปผลงานในกลุ่ม และนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องมีองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัย (Positive Interdependence) ผู้เรียนต้องมีความเชื่อว่าเราอยู่ด้วยกันรอดด้วยกัน ตายด้วยกัน
2. มีปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้า (Face-to-face Interaction) ผู้เรียนต้องอธิบายโต้แย้ง ช่วยเสริม และสรุปเรื่องที่เรียนในวันนี้กับบทเรียนที่เรียนแล้วในสัปดาห์ก่อน
3. ทุกคนได้รับความรู้ (Individual Accountability) ผู้เรียนต้องเข้าใจว่าผู้เรียนทุกคนต้องเรียนโดยไม่มีการหลีกเลี่ยง
4. ทักษะทางสังคม (Social Skills) ผู้เรียนจะได้รับการสอนเรื่องผู้นำที่ดี การสื่อสาร การสร้างความไว้วางใจ และการแก้ปัญหาความขัดแย้ง แลเขาจะต้องใช้ทักษะเหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพ

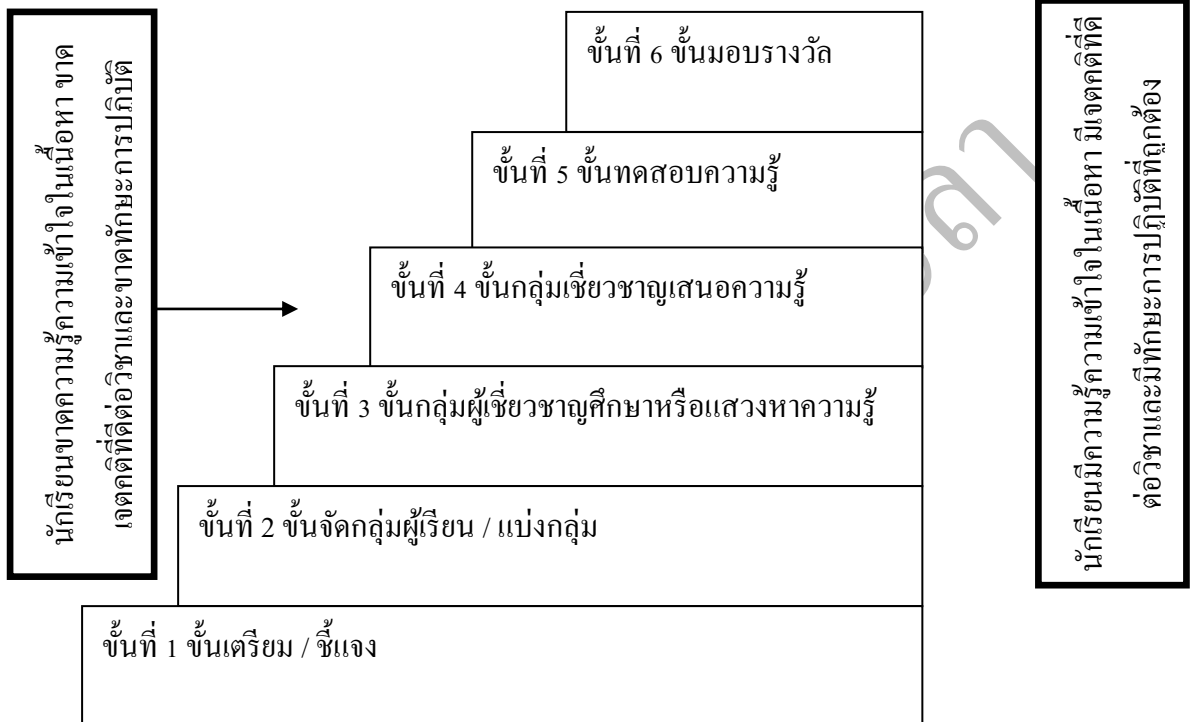
5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) มีการประเมินการทำงานกลุ่มเป็นระยะ

จากแนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมดังกล่าวจะเห็นว่า การจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะ ดังนี้

1. จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่ปฏิสัมพันธ์กันเพื่อผู้เรียนจะได้รับความรู้ทุกคน
3. จะต้องมีการประเมินการทำงานกลุ่มและการให้รางวัลสำหรับกลุ่มที่ทำงานได้ดี

กรอบแนวคิด

จากแนวคิด ทฤษฎี หลักการ ดังกล่าวทำให้ได้กรอบแนวคิดในการพัฒนาเทคนิคการสอนแบบจิกซอร์ ดังนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง โดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ ครึ่งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในสอน ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้แบบฝึกหัด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษามลายู
- 1.2 ครูอธิบาย บทบาทหน้าที่ของผู้เรียนและบทบาทของครู เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและเตรียมความพร้อมของตนเองในการเรียนครั้งนี้
- 1.3 เตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนรู้ให้มีจำนวนเพียงพอกับกลุ่มตัวอย่าง
- 1.4 จัดแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5 คน โดยที่สมาชิกแต่ละกลุ่มเป็นผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 2 คน
- 1.5 ทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนแบบแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคจิกซอว์

2. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 2.1 ครูดำเนินการทดลองก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre - test) กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายู นำผลการทดลองที่ได้จากผู้เรียนแต่ละคนเก็บรวบรวม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบต่อไป
- 2.2 ครูดำเนินการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ สาระภาษามลายู จำนวน 4 แผน ดำเนินการจัดการเรียนรู้ เป็น 8 ชั่วโมง จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคจิกซอว์ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม / จัดแจง

ครูแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นจัดกลุ่มผู้เรียน / แบ่งกลุ่ม

จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถละกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ Home Groups จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 3 หรือ 4 คนก็ได้ จากนั้นแจกเอกสารหรืออุปกรณ์การสอน

ให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้ กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วนๆ ตามหัวข้อย่อย ดังนี้ ในแต่ละกลุ่ม

นักเรียนคนที่ 1 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 1

นักเรียนคนที่ 2 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 2

นักเรียนคนที่ 3 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 3

ขั้นที่ 3 ขั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญศึกษาหรือแสวงหาความรู้

เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) นักเรียนจะแยกย้ายจากกลุ่มพื้นฐาน (Home Group) ไปจับกลุ่มใหม่เพื่อทำการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มด้วยกัน กลุ่มละ 3 หรือ 4 คน แล้วแต่จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ครูกำหนด

ขั้นที่ 4 ขั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเสนอความรู้

นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิมของตน แล้วผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละหัวข้อ มีการซักถามข้อสงสัย ตอบปัญหา ทบทวนให้เข้าใจชัดเจน

ขั้นที่ 5 ขั้นทดสอบความรู้

นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดทุกหัวข้อ แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 6 ขั้นมอบรางวัล

กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด จะได้รับรางวัล หรือการชมเชย การสอนแบบจิกซอว์เป็นการสอนที่อาจนำไปใช้ในการทบทวนเนื้อหาที่มีหลายๆ หัวข้อ หรือใช้กับบทเรียนที่เนื้อหาแบ่งแยกเป็นส่วนๆ ได้ และเป็นเนื้อหาที่นักเรียนศึกษาจากเอกสารและสื่อการสอนได้

3. ขั้นหลังการจัดการเรียนรู้

3.1 ครูนำผลที่ได้จากการทดลองวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายู ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคจิกซอว์ วิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

3.2 ครูนำผลการบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัดมาประมวลผล

บทที่ 4

สื่อและเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบจิกซอว์

รูปแบบการสอนแบบจิกซอว์ มีสื่อและเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบจิกซอว์ ประกอบด้วย 4 แผน ได้แก่

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเดิม (Imbuhan Pen)

แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Awanlan (pen_, ter_, ber_, ke_)

แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Apitan (di_kan, di_i)

แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำสมาส คำสนธิ (Simpulan bahasa)

องค์ประกอบของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้

ส่วนที่ 1 ส่วนต้นของแผน ประกอบด้วยชื่อแผนการเรียนรู้ ชื่อเรื่อง ชั้นที่ทำการจัดการเรียนรู้ ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการสอน

ส่วนที่ 2 ส่วนเนื้อหาของแผนการเรียนรู้ ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

- 1) มาตรฐานการเรียนรู้
- 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 3) สาระสำคัญ
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 5) สาระการเรียนรู้
- 6) ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน
- 7) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. สื่อการเรียนรู้ ได้จัดทำสื่อประกอบแผนการเรียนรู้ 2 แบบ ดังนี้

- 1) ใบความรู้
- 2) ใบงาน
- 3) บัตรคำสั่งประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

2. แหล่งการเรียนรู้

- 1) ห้องสมุด
- 2) ครูผู้เชี่ยวชาญ
- 3) แหล่งออนไลน์

8) การวัดและประเมินผล

9) กิจกรรมการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ส่วนท้ายแผน ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

- 1) ลงชื่อผู้สอน
- 2) ความคิดเห็นและการลงนามของผู้บริหาร
- 3) ผลการจัดการเรียนรู้
- 4) การปรับปรุงและพัฒนา
- 5) ลงชื่อผู้สอน
- 6) ความคิดเห็นและการลงนามของผู้บริหาร

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผ่านการหาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นมาเรียบร้อยแล้ว เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3. แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน

แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา จำนวน 8 ข้อ ด้านปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์ จำนวน 3 ข้อ และด้านการวัดและการประเมินผลจำนวน 3 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 14 ข้อ

ภาคผนวก ค
แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง MASA ITU EMAS

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

รู้และเข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีทักษะและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์

2. ตัวชี้วัด

รู้และเข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีทักษะและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้

3. สาระสำคัญ

นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและ เขียน ภาษามลายูที่กำหนด แสดงความคิดเห็น ประโยชน์และเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1 นักเรียนออกเสียงและอ่านภาษามลายูตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง

4.2 นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่าน เขียน ภาษามลายู

5. สาระการเรียนรู้

ความสำคัญของเรียนรู้ภาษามลายู

การเขียนเรียงความและย่อความภาษามลายูได้

หลักการฟัง การพูด การอ่านในสถานการณ์ต่างๆ

หลักการเติม (IMBUHAN)

งความรับผิดชอบการทำงานเป็นกลุ่มได้

6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

6.1 ผลงาน

6.1.1 สรุปความรู้ที่ศึกษา

6.2 ภาระงาน

6.2.1 อธิบายตามหน้าที่กลุ่มบ้าน

6.2.2 ไปศึกษาตามหน้าที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

6.2.3 อธิบายตามที่ได้ศึกษากับกลุ่มตัวเอง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

7.1.1 ใบความรู้เรื่องหลักการเติม (IMBUHAN)

7.1.2 ใบงาน

ใบงานที่ 1.1 Masa Itu Emas

ใบงานที่ 1.2 Budi Yang Tak Terbeli

ใบงานที่ 1.3 Tata Bahasa

ใบงานที่ 1.4 Minat Membaca

7.1.3 บัตรคำสั่งประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

7.2 แหล่งเรียนรู้

7.2.1 ห้องสมุด

7.2.2 ศูนย์สื่อ

8. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

8.1 การวัด

8.1.1 ใบงาน

ลำดับ	ข้อ-สกุล	ตอบตรงประเด็นคำถาม	เน้นสื่อความหมายด้วยภาพ	มีความเชื่อมโยงของเนื้อหาที่ตอบ	ได้ตอบทุกแง่มุมที่สำคัญของปัญหาแล้ว	รวม
		1-5	1-5	1-5	1-5	20
1.						
2.						
3.						
.....						

8.2. การวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน					รวม
		ความสามัคคีในกลุ่ม	แสดงความคิดเห็นในกลุ่ม	การปฏิบัติตามหน้าที่รับผิดชอบ	การช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม	ความกระตือรือร้นในการทำงาน	
		1-4	1-4	1-4	1-4	1-4	20
1.							
2.							
....							

8.3 เกณฑ์การประเมินผลงาน

- คะแนน 16-20 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับดีมาก
- คะแนน 11-15 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับ ดี
- คะแนน 5-10 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับ ปานกลาง
- คะแนนต่ำกว่า 5 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับต้องปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้พร้อมเงื่อนไขต่างๆในการเรียนการสอนพร้อมเกณฑ์การประเมินผล

2. นักเรียนกับครูสนทนาเกี่ยวกับหลักการเดิม awalan pen

3. ครูใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนประโยคที่กำหนดเป็นภาษา มลายู
ขั้นสอน

1. จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถคละกัน เป็นกลุ่มพื้นฐาน จากนั้นแจกคำศัพท์ให้กลุ่มละ 1 ชุด กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วนๆตามหัวข้อย่อย

2. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง
3. สมาชิกกลุ่มบ้านแต่ละคนแยกย้ายไปศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยรับบัตรคำสั่งปฏิบัติกิจกรรม จากนั้นร่วมอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
4. สมาชิกทุกคนกลับกลุ่มบ้านนำเสนอความรู้ในส่วนที่ตนรับผิดชอบ เลขานุการกลุ่มจดบันทึก

ขั้นสรุป

6. นักเรียนนำเสนอเนื้อหาที่ศึกษาสรุปตามความเข้าใจ
7. สมาชิกทุกคนทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบอัตนัยจำนวน 5 ข้อ แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม
8. เปรียบเทียบแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้จะได้รับคำชมเชย ส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดจะได้รับรางวัล

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร
(.....)

10. ผลการจัดการเรียนรู้

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			สรุปผล
		10	10	10	
1					
2					
3					
4					
5					
.....					

11. การปรับปรุงและการพัฒนา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ใบความรู้ที่ 1.1

MASA ITU EMAS

Bagi orang yang berjaya dan **mengejar** kejayaan, selalu berpedomankan waktu adalah wang. Memang benar. Kerana melewatkan waktu sedikit sahaja bererti kerugian yang akan didapati. Dengan berpegang pada **pedoman** itu. Akhirnya mereka yang mengejar kejayaan akan **tangkis** melawan waktu.

Kalau kita sebagai seorang pelajar ingin berjaya, maka kita harus pandai berjimat waktu, pandai **mengatur** waktu. Kalau ada waktu kosong, sebaiknya kita gunakan untuk kegiatan yang merujuk pada kejayaan. Buanglah budaya malas dan gantikan dengan tindakan-tindakan yang **bermanfaat**.

Kita mesti yakin, bahawa diri kita lebih mampu dari orang lain. Kita harus yakin bahawa kita boleh melebihi mereka. Dengan berbekalkan keyakinan itulah, kita mengisi berbagai kegiatan, misalnya membaca buku yang dapat menambahkan ilmu pengetahuan, mengisi masa lapang dengan berbincang dengan kawan-kawan dan sebagainya.

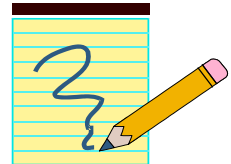
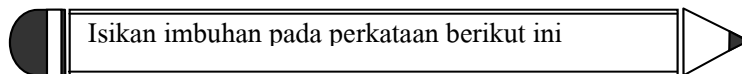
Orang-orang yang berjaya dan pemimpin negara benar-benar mempergunakan waktu sebaik mungkin. Meskipun ia selalu disibukkan dengan pekerjaan dan **kerjaya** tetapi ia masih boleh membahagikan waktu dan menguruskan masa dengan baik. Maka bagaimanakah kita sebagai seorang pelajar, sudahkah kita mengadakan jadual belajar ? yang semestinya akan menjamin kejayaan kita di masa akan datang.

ใบงานที่ 1.1

ชื่อกลุ่มบ้าน.....

เรื่อง.....

เรื่อง MASA ITU EMAS

1. Mengejar = _____
2. Pedoman = _____
3. Tangkas = _____
4. Mengatur = _____
5. Manfaat = _____
6. Kerjaya = _____

ใบความรู้ที่ 1.2

BUDI YANG TAK TERBELI

Satu hari Murni dan Jamal terkejut bila menerima surat dari ibu. Surat itu menyuruh Murni balik ke kampung segera. Apa mustahaknya ibu menyuruh ia pulang itu. Sakitkah? Ada kenduri-kendarakah?

“ Apa mustahaknya ni?” Murni bertanya berkali-kali.

“Ah, nak mintak bantu wang ringgit awaklah tu! Entah apa-apalah yang menyimpannya,” sahut Jamal bena tak bena.

“ Abang tu selalu fikir yang buruk-buruk saja.” sanggahnya.

“ Kalau surat dari kampung sampai selalunya begitulah,” sambungnya dengan nada mengejek. Radangnya hati Murni diperli-perli begitu.

“ Ada apa mak menyuruh Murni balik ni?” tanya Murni kehairanan kerana dilihat ibunya sihat-sihat saja tidak sakit. Wajahnya rian saja menyambut anak dan menantunya.

“ Tak ada apa-apa. Cuma aku perlukan kau. Cap jari kau tu,” jekas Jemah sambil senyum.

Murni dan Jamal berpandangan. Mereka tertanya-tanya sendiri.

“ Nak buat apa dengan cap jari Murni, mak”? soalnya sambil merenung muka ibu yang sudah uzur itu.

“ Aku nak menyalin nama tanah untuk kau,” tambah ibu.

“Tanah mana?”

“Tanak aku baru beli.”

ใบงานที่ 1.2

ชื่อกลุ่มบ้าน.....
เรื่อง.....

Baca petikan cerpen di atas dengan teliti, kemudian jawabkan soal berikut

1. Bagaimanakah reaksi Murni dan Jamal apabila mendapat surat dariada emak di kampung ?

2. Pada pendapat anda, mengapa emak Murni dapat dianggap sebagai wanita yang berpandangan jauh?

3. Apakah tujuan ibu menyuruh Murni balik kampung?

4. Kenapakah jamal selalu sangka jahat terhadap ibu mertuanya?

5. Untuk apa ibu Murni mau cap jarinya?

ใบความรู้ที่ 1.3

TATA BAHASA

Kata Ganti Tanya

1. Kata ganti tanya digunakan untuk membentuk ayat-ayat tanya .Kata ganti tanya digunakan untuk menanyakan manusia, benda, binatang, tempat dan bilangan.

Misalnya :

Apa	Digunakan untuk menanyakan nama benda dan binatang. Contohnya : Nama binatang ini apa ?
Mana	Digunakan untuk menanyakan benda. Binatang, orang dan tempat. Contohnya : 1. Bajumu mana ? 2. Kucingmu mana ? 3. Ibumu mana ? 4. Mereka itu dari mana ?
Siapa	Digunakan untuk menanyakan orang atau nama orang. Contohnya : 1. Orang itu siapa ? 2. Namanya siapa ?

ใบงานที่ 1.3

ชื่อกลุ่มบ้าน.....
เรื่อง.....

Tandakan (✓) untuk pernyataan yang betul dan (✕) untuk pernyataan yang tidak betul dalam ruang yang disediakan .

1. () Siapakah nama anak Puan Seri yang baru lahir itu ?
2. () Sampai manakah dia hendak berkerja di rumah
Encik Idris ?
3. () Siapakah yang mengambil buku di atas meja itu ?
4. () Rumah aiman di mana ?
5. () Anak patung itu apa harganya ?
6. () Nenek menggunakan apa untuk mengganti buah
rambutan ?
7. () Nama kucing peliharaan kamu siapa ?
8. () Manakah banyak wang tersimpan di dalam tabung
kamu ?
9. () Shamimi dan adiknya hendak ke mana ?
10. () Mana hari kamu akan bercuti di Pulau Tioman ?

ใบความรู้ที่ 1.4

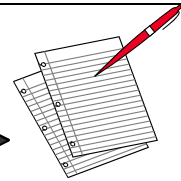
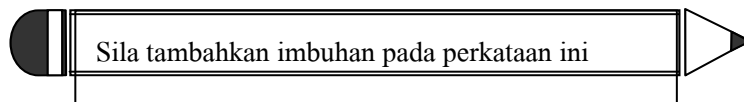
MINAT MENBACA

Pertambahan bilangan majalah dan akhbar, membantu meningkatkan **minat** membaca di kalangan masyarakat, khususnya di kalangan kanak-kanak dan remaja. Jika minat ini terus **dipupuk**, generasi akan datang pasti akan biasa dengan **budaya** membaca. Walau bagaimanapun, ada sesuatu yang perlu diperhatikan secara teliti. Para penerbit, termasuklah syarikat-syarikat penerbitan sepatutnya menyediakan bahan-bahan yang bermutu untuk pembaca.

Usaha untuk meningkatkan minat membaca ini tidak akan memberikan **manfaat**, malah mungkin akan mendatangkan **mudarat** seandainya bahan-bahan bacaan yang disajikan adalah bahan-bahan picisan, terutamanya kisah-kisah seks dan cerita-cerita tahyul. Malangnya, inilah **realiti** yang terjadi sekarang. Kanak-kanak dan remaja kita mula ketagih akan majalah yang lebih banyak menonjolkan nilai-nilai negatif. Kecuali majalah yang diterima sebagai ”majalah dalam derjah” rata-rata majalah berbentuk pendidikan agama tidak diminati oleh sebahagian besar pembaca.

ใบงานที่ 1.4

ชื่อกลุ่มบ้าน.....
เรื่อง.....

1. Minat = _____
2. Pupuk = _____
3. Budaya = _____
4. Manfaat = _____
5. Mudarat = _____
6. Realiti = _____

บัตรคำสั่ง

คำสั่ง สมาชิกในแต่ละกลุ่มปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. เลือกประธานกลุ่ม
2. สมาชิกศึกษาใบความรู้ที่กำหนดในเวลา 25 นาที
3. ร่วมกันอภิปราย
4. สมาชิกกลับ “กลุ่มบ้าน” นำเสนอความรู้ที่ได้รับต่อสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

ตามลำดับหมายเลขและสรุปเป็นความรู้

แบบทดสอบย่อย

PENERAPAN BAHASA

Di dalam petikan di atas terdapat sepasang kata lawan, yaitu **manfaat** dan **mudarat**. Walau bagaimanapun terdapat banyak kata lawan yang kita sering gunakan di dalam kehidupan seharian seperti

1. malas ⇔ rajin,
2. tinggi ⇔ rendah dan lain-lain.

Datangkan lawan perkataan berikut

1	Baru	⇔	
2	Penjang	⇔	
3		⇔	Mahal
4	Tebal	⇔	
5		⇔	Nyaring
6	Kuat	⇔	
7		⇔	Nipis
8		⇔	Miskin
9	Cerdik	⇔	
10		⇔	Baik

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง BUDAYA SAMSENG

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

รู้และเข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีทักษะและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รู้ เข้าใจ กระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีทักษะและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้

3. สาระสำคัญ

อ่าน สนทนา ได้ตอบและบอกความหมายของคำพังเพยและ, สมาส สนธิ แสดงความคิดเห็น เห็นประโยชน์และเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

4. จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถ

- 4.1 อ่านเขียนเรียงความและย่อความ
- 4.2 สนทนา ได้ตอบและบอกความหมายของกลุ่มคำ/สุภาษิต
- 4.3 แสดงความคิดเห็น เห็นประโยชน์และเลือกใช้ภาษามลายู
- 4.4 ทักษะการฟัง พูด อ่าน ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม
- 4.5 สร้างการมีความรับผิดชอบและทำงานเป็นกลุ่มได้

5. สาระการเรียนรู้

- 5.1 การอ่าน การเขียนเรียงความ และย่อความ
- 5.2 การได้ตอบ ความหมายของกลุ่มคำ และสุภาษิต

6. ภาระงาน

- 6.1 อธิบายตามหน้าที่กลุ่มบ้าน
- 6.2 ไปศึกษาตามหน้าที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- 6.3 อธิบายตามที่ได้ศึกษากับกลุ่มตัวเอง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 7.1 สื่อการเรียนรู้
 - 7.1.1 ใบความรู้เรื่องที่กำหนด

7.1.2 ใบงานที่ 1.1

7.1.3 บัตรคำสั่งประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

7.2 แหล่งเรียนรู้

7.2.1 ห้องสมุด

7.2.2 ศูนย์สื่อ

8. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

8.1 การวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	คะแนน
1. เพื่อให้นักเรียนอธิบายอ่านและเขียนเรียงความได้	การทดสอบ	แบบทดสอบ	ครูผู้สอน	10
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบ และสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้	การสังเกต	แบบสังเกต	ครูผู้สอน	10
รวม				20

8.2 เกณฑ์การประเมินผลงาน

คะแนน 16-20 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับดีมาก

คะแนน 11-15 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับ ดี

คะแนน 5-10 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับ ปานกลาง

คะแนนต่ำกว่า 5 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับต้องปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้พร้อมเงื่อนไขต่างๆในการเรียนการสอนพร้อมเกณฑ์การประเมินผล

2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนประโยคที่กำหนดเป็นภาษามลายู

3. ครูใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษามลายูที่ถูกต้อง

ขั้นสอน

4. จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถคละกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ จากนั้นแจกเอกสารเรียงความ ให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้ กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วนๆ ตามหัวข้อย่อย ในแต่ละกลุ่ม

5. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง

6. สมาชิกกลุ่มบ้านแต่ละคนแยกย้ายไปศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยรับบัตรคำสั่งปฏิบัติกิจกรรม จากนั้นร่วมอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

7. สมาชิกทุกคนกลับกลุ่มบ้านนำเสนอความรู้ในส่วนที่ตนรับผิดชอบ เลขานุการกลุ่มจดบันทึก

ขั้นสรุป

8. ตัวแทนกลุ่มทุกกลุ่มนำเสนอเรียงลำดับตามหัวข้อที่ได้รับ ครูและนักเรียนประเมินการนำเสนอผลงาน ครูเสนอแนะและอธิบายเพิ่มเติม

9. สมาชิกทุกคนทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบอัตนัยจำนวน 5 ข้อ แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม

10. เฉลยแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้จะได้รับคำชมเชย ส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดจะได้รับรางวัล

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

10. ผลการจัดการเรียนรู้

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			สรุปผล
		10	10	10	
1					
2					
3					
4					
5					
.....					

11. การปรับปรุงและการพัฒนา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ใบความรู้ที่ 2.1

BUDAYA SAMSENG

Budaya **samseng** nampaknya semakin **menular** ke sekolah-sekolah di tempat kita sekarang. Kita sering mendengar dan membaca berita-berita tentang gejala samseng yang **kerap** kali berlaku di sekolah-sekolah yang melibatkan pelajar-pelajar terutamanya pelajar lelaki. Walau bagaimanapun terdapat juga **segelintir** pelajar wanita yang cuba melibatkan diri dengan gejala samseng ini.

Budaya samseng ini dapat menjejaskan keamanan dan keharmonian di sekolah yang sepatutnya menjadi tempat untuk mendidik pelajar dengan ilmu pengetahuan dan tingkah laku yang baik.

Banyak **punca** yang dapat dikaitkan dengan budaya samseng ini dan salah satunya adalah pengaruh rakan sebaya. Selain itu, faktor media massa menjadi penyumbang kepada **gejala** ini juga. Filem- filem yang berunsur ganas kasar yang ditayangkan di kaca televisyen dan video atau cakera padat akan mempengaruhi pemikiran dan tingkah laku pelajar-pelajar.

ใบงานที่ 2.1

ชื่อกลุ่มบ้าน.....

เรื่อง.....

PEMBENDAHARAAN KATA

1. Samseng : _____

2. Menular : _____

3. Kerap : _____

4. Segelintir : _____

5. Punca : _____

6. Gejala : _____

ใบความรู้ที่ 2.2

TATA BAHASA

KATA GANTI TAK TENTU

1. Kata ganti tak tentu menunjukkan sesuatu atau seseorang secara tidak tentu.
2. Kata ganti tak tentu terbentuk daripada penggandaan kata ganti tanya apa, mana, suatu, dan siapa. Misalnya :

Kata Ganti Tak Tentu	Penggunaannya	Ayat Contoh
Apa-apa	Digunakan untuk hal atau benda yang tidak tentu.	Tidak ada apa-apa di dalam laci itu.
mana-mana, masing-masing, dan sesuatu	Digunakan untuk tempat atau benda yang tidak tentu.	● Dia tidak ke mana-mana. ● Mereka sedang tekun membuat kerja masing-masing. ● Ada sesuatu yang telah berlaku di rumah itu.
siapa-siapa, atau sesiapa	Digunakan untuk menggantikan orang yang tidak tentu	Saya tidak memihak kepada sesiapa / siapa-siapa
bila-bila	Digunakan untuk menggantikan masa yang tidak tentu.	Kau boleh datang ke rumah ku bila-bila masa

ใบงานที่ 2.2

ชื่อกลุ่มบ้าน.....

เรื่อง.....

LATIHAN

 Tandakan (✓) untuk pernyataan yang betul dan (✕) untuk pernyataan yang tidak betul dalam ruang yang disediakan .

1. () Apa-apa pun tidak dibenarkan meletakkan kenderaan di sini.
2. () Ayah sedang mencari sesuatu di dalam laci itu.
3. () Kita tidak dapat pergi ke mana-mana selagi hujan tidak berhenti.
4. () Puan Fong terlalu sedih sehingga tidak mahu bercakap dengan sesiapa.
5. () Belilah mana-mana yang mustahak saja.
6. () Masing-masing tidak mahu mengalah.
7. () Mak Munah tidak mempunyai apa-apa lagi kerana semua hertanya musnah dalam bakaran itu.
8. () Majalah ini ada dijual di masing-masing tempat.
9. () Mana-mana yang baik, jadikanlah telad
10. () Pengawal polis itu tidak mahu membuat ulasan mana-mana tentang hal itu.

ใบความรู้ที่ 2.3

Kata ganti nama iaitu kata ganti nama diri. Untuk pengetahuan anda, kata ganti nama bukan sahaja terhad kepada kata ganti nama diri tetapi merangkumi juga kata ganti tak tentu, kata ganti nama tempat, kata ganti nama tunjuk, dan kata ganti tanya.

Kata ganti tak tentu menunjukkan sesuatu atau seorang secara tidak tentu.

Contoh: apa-apa, mana-mana, siapa-siapa, dan bila-bila.

Kata ganti nama tak tentu digunakan untuk menunjukkan seseorang atau sesuatu benda, perkara, dan masa secara tidak tentu. Contoh :

- a. siapa-siapa/sesiapa - untuk menggantikan orang.
- b. apa-apa - untuk menggantikan nama benda atau perkara.
- c. bila-bila - untuk menggantikan masa d.mana-mana - untuk menggantikan nama benda dan tempat.

Peringatan:

1. Fungsi kata ganti tak tentu adalah berbeza sama sekali dengan fungsi kaa ganti tanya.
2. Di hujung ayat yang mengandungi kata ganti tak tentu tiada tanda tanya (?) sebagaimana ayat yang mengandungi kata ganti tanya.

Contoh : Kesalahan dari segi kata

Ayat yang salah

Siapa yang bersalah akan tetap dihukum.

Apa yang dilarang oleh agama jangan dibuat

Ayat yang betul

Sesiapa yang bersalah akan tetap dihukum.

Apa-apa yang dilarang oleh agama jangan dibuat.

Keterangan

Salah penggunaan kata ganti tanya.

ใบงานที่ 2.3

ชื่อกลุ่มบ้าน.....
เรื่อง.....

LATIHAN

Pilihlah kata di bawah ini dan isikan di tempat kosong yang berikut.

apa-apa	sesuatu	mana-mana	seseorang
	sesiapa	masing-masing	

1. Semasa kejadian itu, semua pekerja sudah pulang ke rumah _____ .
2. Ketika mula-mula bekerja dulu, saya tidak mempunyai pengalaman _____ .
3. Tidak _____ yang mengetahui ke mana Aiman pergi.
4. “ Jangan berbuat bising. Tolong duduk di tempat _____ “ kata ketua darjah
5. Jika _____ memerlukan bantuan kita. Kita perlulah membantunya.

ใบความรู้ที่ 2.4

SYAIR

Dari pendalaman membawa impian

Sudah lama hidup kesepian

Hasrat berjaya tidak berkesudahan

Tetapi yakin beroleh kejayaan

Berusaha siang dan juga malam

Segera lupa kesusahan silam

Cahaya terang daripada kelam

Kejayaan akhirnya dapat digenggam

Apabila berjaya ceria di muka

Ibu dan bapa tidak dilupa

Dibuang kesusahan melanda mereka

Biar bersama menikmati bahagia

Air mata akhirnya tiada

Kini bertukar riang dan tawa

Syukur kepadaNya tidak terhingga

Segala-galanya ketentuan belaka

ใบงานที่ 2.4

ชื่อกลุ่มบ้าน.....

เรื่อง.....

MEMAHAMI KARANGAN

Berdasarkan syair di atas, jawabkan soaln berikut

1. Apakah impian penyair
 - a. Tidak mahu lagi kesepian
 - b. Meninggalkan kampung
 - c. Berjaya
 - d. Seorang berkeyakina
2. Kehidupan masa depan begitu _____.
 - a. susah
 - b. terang
 - c. riang
 - d. mengembirakan
3. Setelah impian tercapai, ibu bapa tidak dilupa agar dapat bersama-sama _____.

a. gembira	b. ceria
c. bahagia	d. senang
4. Pada pendapat kamu bagaimana peribadi penyair?

a. Seorang yang bertakwa	b. Mengakui kuasa Allah
c. Rajin berusaha	d. Seorang yang baik
5. Apakah tajuk yang sesuai untuk puisi di atas ?
 - a. Anak pendalaman yang gigih
 - b. Berusaha tangga kejayaan
 - c. Perjalanan ke puncak jaya
 - d. Orang tua jangan dilupa.

บัตรคำสั่ง

คำสั่ง สมาชิกในแต่ละกลุ่มปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. เลือกประธานกลุ่ม
2. สมาชิกศึกษาแบบอ่านที่กำหนดในเวลา 25 นาที
3. อภิปราย
4. สมาชิกกลับ “กลุ่มบ้าน” นำเสนอความรู้ที่ได้รับต่อสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

ตามลำดับหมายเลขและสรุปเป็นความรู้

Isilah tempat-tempat kosong dalam ayat-ayat di bawah ini dengan kata yang paling sesuai di dalam petak

beberapa	berminggu-minggu	ketiga
para	lima	ribuan
setengah	setengah-setengah	setiap
semua	semu semua	

1. Pada hujung tahun ini sekolah akan bercuti selama _____ minggu.
2. Dalam pertandingan itu dia mendapat tempat _____.
3. _____ perkara akan dibincangkan semasa mesyuarat itu nanti.
4. _____ pelajar harus memakai lencana sekolah.
5. Ikmal mengeluarkan _____ daripada wang simpanannya untuk membayar yuran peperiksaan.
6. _____ belia gemar melakukan kerja-kerja yang tidak berfaedah.
7. _____ penonton menyaksikan perlawanan bola sepak itu.
8. _____ rahsianya telah terbongkar.
9. Sudah _____ dia menanggung kesakitan itu.
10. _____ peserta ekspedisi itu berkumpul di sekolah.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง PANTUN, NILAI BUDI BAHASA

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

รู้และเข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีทักษะและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รู้ เข้าใจ กระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีทักษะและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้

3. สาระสำคัญ

อ่าน เขียน เรื่องสั้นที่กำหนดสนทนา ได้ตอบและบอกความหมายของหลักการเดิม (Imbuhan PeN) แสดงความคิดเห็น เห็นประโยชน์และเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 4.1 อ่าน เขียนเรียงความและย่อความ
- 4.2 สนทนา ได้ตอบและบอกความหมายของกลุ่มคำ/สุภาษิต
- 4.3 แสดงความคิดเห็น เห็นประโยชน์และเลือกใช้ภาษาจาก การฟัง พูด อ่าน ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

5. สาระการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถ

- 5.1 อ่าน เขียน เรื่องสั้นที่กำหนดสนทนา ได้ตอบและบอกความหมายของหลักการเดิม (Imbuhan) แสดงความคิดเห็น เห็นประโยชน์และเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

- 6.1 ผลงาน
 - 6.1.1 รายงานที่ศึกษา
 - 6.1.2 สรุปงานที่ได้รับผิดชอบ
- 6.2 ภาระงาน
 - 6.2.1 อธิบายตามหน้าที่กลุ่มบ้าน
 - 6.2.2 ไปศึกษาตามหน้าที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

6.2.3 อธิบายตามที่ได้ศึกษากับกลุ่มตัวเอง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

7.1.1 ใบความรู้เรื่อง PANTUN, NILAI DUBI BAHASA

7.1.2 ใบงานที่ 3.1

7.1.3 บัตรคำสั่งประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

7.2 แหล่งเรียนรู้

7.2.1 ห้องสมุด

7.2.2 ศูนย์สื่อ

8. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

8.1 การวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	คะแนน
1. เพื่อให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าจากแหล่ง วิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามและการ สื่อสารอย่างสร้างสรรค์	ทดสอบ	แบบทดสอบ	ครูผู้สอน	10
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบและสามารถ ทำงานเป็นกลุ่มได้	สังเกต	แบบสังเกต	ครูผู้สอน	10
รวม				20

8.2 เกณฑ์การประเมินผลงาน

คะแนน 16-20 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับดีมาก

คะแนน 11-15 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับ ดี

คะแนน 5-10 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับ ปานกลาง

คะแนนต่ำกว่า 5 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับต้องปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้พร้อมเงื่อนไขต่างๆในการเรียนการสอนพร้อมเกณฑ์การประเมินผล

2. ครูนักเรียนกับครูสนทนาเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษามลายู

3. สมาชิกกลุ่มบ้านแต่ละคนแยกย้ายไปศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยรับบัตรคำสั่งปฏิบัติกิจกรรม จากนั้นร่วมอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ขั้นตอน

4. ครูจัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถต่างกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ จากนั้น แจกเอกสาร PANTUN, NILAI DUBI BAHASA ให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้ กำหนดให้ สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับ เอกสารเพียงชุดเดียว ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วนๆ ตามหัวข้อย่อ ในแต่ละกลุ่ม

5. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง

6. สมาชิกกลุ่มบ้านแต่ละคนแยกย้ายไปศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยรับบัตรคำสั่งปฏิบัติ กิจกรรม จากนั้นร่วมอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

7. สมาชิกทุกคนกลับกลุ่มบ้านนำเสนอความรู้ในส่วนที่ตนรับผิดชอบ เลขาการกลุ่มจด บันทึก

ขั้นสรุป

8. ตัวแทนกลุ่มทุกกลุ่มนำเสนอเรียงลำดับตามหัวข้อที่ได้รับ ครูและนักเรียนประเมินการ นำเสนอผลงาน ครูเสนอแนะและอธิบายเพิ่มเติม

9. สมาชิกทุกคนทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบอัตนัย แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม

10. เฉลยแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้จะได้รับคำชมเชย ส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดจะได้รับรางวัล

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร
(.....)

10. ผลการจัดการเรียนรู้

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			สรุปผล
		10	10	10	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
.....					

11. การปรับปรุงและการพัฒนา

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

ใบความรู้ 3.1

PANTUN

NILAI BUDI BAHASA

Tanam nangka tumbuh kelapa,
 Terbit bunga pucuk mati;
 Budi tuan saya tak lupa,
 Sudah terpaku di dalam hati.

Pokok Jati daunnya rendang,
 Tumbuh subur di hutan Melaka;
 Harta yang banyak orang tak pandang,
 Kalau pekerti ibarat puaka.

Tenang-tenang air di laut,
 Sampan kolek mudik ke tanjung;
 Hati terkenang mulut menyebut,
 Budi baik rasa nak junjung.

Bunga Kenanga bunga di darat,
 Bunga Seroja di tepi kali;
 Hina besi kerana karat,
 Hina manusia tidak berbudi

ใบงานที่ 3.1

ชื่อกลุ่มบ้าน.....
เรื่อง.....

Berdasarkan pantun diatas, jawabkan soaln berikut

1. Mengapakah tidak mudah bagi seseorang itu melupakan budi baik yang pernah diterimanya?

- A. kerana orang yang berbudi itu berperibadi mulia
- B. kerana orang yang menabur budi itu tidak akan melupakannya
- C. kerana orang yang tidak mengenang jasa tidak akan dibantu lagi
- D. kerana orang yang menabur budi itu akan dikenang selama- lamanya

2. Maksud kata *terpaku* dalam pantun ialah...

- A. tersimpan. B. terpahat.
- C. tersorok. D. teringat.

3. Rangkap kedua pantun menjelaskan bahawa...

- A. budi pekerti yang mulia hanya ada pada orang berharta.
- B. orang yang berharta berpekerti seperti puaka.
- C. budi pekerti lebih tinggi nilainya daripada harta.
- D. budi pekerti yang mulia hanya ada pada orang yang berharta.

4. Antara yang berikut, yang manakah merupakan budi baik yang perlu dikenang oleh semua orang?

- A. Seorang anak yang membeli sebuah rumah untuk ibu bapanya.
- B. Kakak yang menyara persekolahan adiknya.
- C. Seorang pelajar yang bergaduh dengan rakannya sendiri.
- D. Jasa ahli sukan yang telah mengharumkan nama negara.

5. Apakah pandangan orang lain terhadap seseorang yang tidak berbudi?

- A. dipandang mulia
- B. dipulau oleh masyarakat
- C. dipuji dan disanjung.
- D. dipandang hina

6. Pilih pernyataan yang salah tentang pantun tersebut.

- A. Budi yang ditaburkan hendaklah dengan kejujuran dan keikhlasan
- B. Kita hanya perlu berbudi sekiranya ada orang yang akan mengingatnya
- C. Budi baik akan sentiasa disebut dan disanjung.
- D. Berbudi bahasa yang mulia merupakan suatu perkara yang dituntut

7. Apakah peribahasa yang mempunyai kaitan dengan pantun di atas?

- A. Alang-alang menyeluk pekasam, biar sampai ke pangkal lengan.
- B. Hendak seribu daya, tak hendak seribu dalih.
- C. Harimau mati meninggalkan belang, manusia mati meninggalkan nama.
- D. Buat baik berpada-pada, buat jahat jangan sekali.

ใบความรู้ 3.2

TATA BAHASA

Kata Sendi (sambung)

Kata Sendi	Penggunaannya	Ayat contoh
<i>ke</i>	Untuk tempat dan benda tak bernyawa	1. Roslan ke rumah kawannya. 2. Dia campakkan barang itu ke tanah
<i>kepada</i>	Digunakan untuk manusia	Surat itu diserahkan kepada guru kelas
<i>oleh</i>	Digunakan selepas kata kerja pasif	Surat itu ditulis oleh Kamaruddin
<i>pada</i>	Dugunakan untuk masa, manusia dan benda abstrak.	1. Kami tiba pada pukul 7 pagi. 2. Kamus itu ada pada Faiz. 3. Pada pendapat saya perkara itu salah.
<i>Sejak</i>	Untuk menyatakan say jangka masa	Dia keluar dari rumah sejak pagi tadi
<i>Seperti / bagai</i>	Untuk menyatakan makna persamaan dengan yang lain.	Gadis itu cantik seperti/bagai bulan purnama

ใบงานที่ 3.2

ชื่อกลุ่มบ้าน.....
เรื่อง.....

Isikan tempat kosong dengan kata sendi yang betul.

akan	dari	dengan	di	hingga
ke	kepada	oleh	seperti	untuk

1. Wanita itu cantik _____ bidadari.
2. Ibu pergi _____ pasar malam.
3. Dia tertidur di bilik rehat _____ petang.
4. Guru itu mengucapkan tahniah _____ muridnya yang berjaya.
5. Dia ke sekolah _____ abangnya.
6. Kami menunggunya _____ tadi.
7. Dia tertarik _____ keindahan alam di sini.
8. Pertandingan melukis itu akan diadakan _____ taman Negara.
9. Berbagai-bagai kemudahan disediakan _____ penduduk di kawasan ini.
10. Kami tidak suka _____ perangainya.

ใบความรู้ที่ 3.3

TATA BAHASA

PENGENALAN

- Kata Ganti Nama Diri ialah kata yang digunakan sebagai ganti nama manusia.
- Kata ganti nama diri dapat dibahagikan kepada :
 - (a) Kata ganti diri pertama, iaitu *aku, beta, daku, hamba, patik, kita, kami* dan *saya*.
 - (b) Kata ganti diri ke dua, iaitu *anda, awak, kamu, dikau, engkau, kalian* dan *tuanku*.
 - (c) Kata ganti diri ke tiga, iaitu *baginda, beliau, ia, dia* dan *mereka*
- Antara kata ganti nama ini ada yang membawa makna satu (tunggal) dan ada yang membawa makna jamak (lebih daripada satu)

PENGERTIAN

1. Penggunaan **dia / ia / beliau**

- (salah) *Beliau* ditangkap kerana mengedar dadah
- (betul) *Dia/ia* ditangkap kerana mengedar dadah

Kata *beliau* tidak boleh digunakan sewenang-wenang. Kata *beliau* sebenarnya digunakan khusus untuk orang yang dihormati seperti ibu bapa, guru, menteri dan sebagainya.

2. Penggunaan **mereka-mereka**

- (salah) *Mereka-mereka* adalah pelajar yang rajin.
- (betul) *Mereka* adalah pelajar yang rajin.

Kata ganti diri ke tiga *mereka* sudah jelas menyatakan pengertian jamak. Oleh yang demikian, tidaklah patut kata *mereka* itu dijamakkan lagi menjadi *mereka – mereka*.

3. Penggunaan kita dan kami

(Salah)

(a) “ *Kita* ingin mengetahui masalah itu dengan lebih mendalam” kata beberapa wartawan.

(b) “ Perlawanan petang ini penting untuk *kami*” kata jurulatih itu kepada pemainnya.

(Betul)

(a) ***Kami*** ingin mengetahui masalah itu dengan lebih mendalam” kata beberapa wartawan.

(b) “ Perlawanan petang ini penting untuk **kita**” kata jurulatih itu kepada pemainnya.

Kami bererti “ **saya dan dia**” apabila bercakap dengan orang ke dua. Orang yang kita ajak bercakap tidak disertakan. Kita pula bererti “ **anda dengan saya**” atau “ **anda dengan kami**” orang yang kita ajak bercakap disertakan.

ใบงานที่ 3.3

ชื่อกลุ่มบ้าน.....

เรื่อง.....

UJIAN KEFAHAMAN

Tandakan alamat ✓ pada penggunaan kata ganti nama yang betul dan alamat ✕ pada penggunaan kata ganti nama yang salah.

1. () “akan **saya** melaksanakan perintah tuanku itu dengan segera” sembah
Temenggung Ali kepada sultan.
2. () “kesusahan ini akan **aku** hadapi dengan tabah” kata Farid.
3. () “Marilah **kami** sama-sama mencegah kegiatan genayah” kata polos kepada
penduduk kampung.
4. () “Lelaki yang **kamu** tegur tadi siapa” tanya Aminah kepada kawannya Anita.
5. () “Saya minta **kamu** menyiapkan segala kerja pejabat ini dengan segera” kata
pengurus syarikat itu kepada keraninya.

6. () Pada minggu lepas, saya dan Azlan menziarahi Ahamad di hospital. **Kita** membawa buah tangan untuknya.
7. () “**Engkau** berilah aku hidayat Ya Allah”.
8. () Ahamad, Ali dan Aminah belajar di kelas 3 Mutawassit. **Mereka** tinnggal sekampung.
9. () Saiful sakit mata, **mereka** tidak dapat pergi ke sekolah.
- 10.() “**Kita** datang dari kampung Janing” beri tahu Azmi kapada kawan barunya.

ใบความรู้ที่ 3.4

TATA BAHASA

Kata Ganti Tanya

Kata ganti tanya digunakan untuk membentuk ayat-ayat tanya .Kata ganti tanya digunakan untuk menanyakan manusia, benda, binatang, tempat dan bilangan. Misalnya :

Apa	Digunakan untuk menanyakan nama benda dan binatang. Contohnya : Nama binatang ini apa ?
Mana	Digunakan untuk menanyakan benda. Binatang, orang dan tempat. Contohnya : 5. Bajumu mana ? 6. Kucingmu mana ? 7. Ibumu mana ? 8. Mereka itu dari mana ?
Siapa	Digunakan untuk menanyakan orang atau nama orang. Con tohnya : 3. Orang itu siapa ? 4. Namanya siapa ?

ใบงานที่ 3.4

ชื่อกลุ่มบ้าน.....

เรื่อง.....

LATIHAN

Isilah tempat kosong dengan kata ganti tanya yang sesuai dalam dialog di bawah ini .

Anis : Kamu dari _____ , Ravi ?

Ravi : Aku dari kedai buku .

Anis : Mengapa kamu ke sana ?

Ravi : Aku membeli buku cerita untuk adikku.

Anis : Adikmu yang _____ ?

Ravi : Yang bongsu.

Anis : Namanya _____ ? Di _____ dia
bersekolah ?

Ravi : Namanya Leela. Dia bersekolah di Kuantan kerana dia
tinggal dengan nenekku .

Anis : _____ tajuk buku-buku cerita itu ?

Ravi : Buku cerita ini bertajuk “ Rumah misteri “ dan
“Rahsia Pengemis Muda“ .

คำสั่ง สมาชิกในแต่ละกลุ่มปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. เลือกประธานกลุ่ม
 2. สมาชิกศึกษาใบความรู้ที่กำหนดในเวลา 25 นาที
 3. ร่วมกันอภิปราย
 4. สมาชิกกลับ “กลุ่มบ้าน” นำเสนอความรู้ที่ได้รับต่อสมาชิกทุกคนในกลุ่ม
- ตามลำดับหมายเลขและสรุปเป็นความรู้

Tuliskan soalan bagi jawapan-jawapan di bawah ini. Gunakanlah kata ganti tanya yang betul .

1. Kasut ini dibeli oleh ayah.

2. Yang mencakar kaki adik tadi kucing.

3. Yang datang ke rumah saya tadi Harban Kaur.

4. Nama guru saya Puan Faziah .

5. Kotak itu diberi barang permainan Raju.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง BATIK

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศาสนาอิสลาม

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

รู้และเข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีทักษะและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้ ศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับศาสนาอิสลามและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถร่วมกันอภิปรายถึงคุณค่าของการเรียนภาษามลายูได้

3. สาระสำคัญ

อ่าน เขียน เรื่องสั้นที่กำหนดสนทนา ได้ตอบและบอกความหมายของคำศัพท์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวประโยชน์และการเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 4.1 สามารถอธิบายถึงเกี่ยวกับคำต่างๆ สมาชิก Simpulun Bahasa
- 4.2 นักเรียนเขียนเนื้อหาเกี่ยวกับคำพังเพย (Perumpamaan)
- 4.3 นักเรียนเห็นคุณค่าของภาษามลายู

5. สาระการเรียนรู้

5.1 อ่าน เขียน เรื่องสั้นที่กำหนดสนทนา ได้ตอบและบอกความหมายของคำศัพท์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวประโยชน์และการเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

6. ผลงานหรือภาระงานของผู้เรียน

6.1 ภาระงาน

- 6.1.1 อธิบายตามหน้าที่กลุ่มบ้าน
- 6.1.2 ไปศึกษาตามหน้าที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- 6.1.3 อธิบายตามที่ได้ศึกษากับกลุ่มตัวเอง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 สื่อการเรียนรู้

- 7.1.1 ใบความรู้เรื่องภาษามลายู
- 7.1.2 ใบงานโดยใช้เป็นบัตรคำสั่งประกอบแผนการจัดการเรียนรู้
- 7.1.3 หนังสือเรียน

7.2 แหล่งเรียนรู้

7.2.1 ห้องสมุด

7.2.2 ครูผู้เชี่ยวชาญ

7.2.3 แหล่งออนไลน์

8. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

8.1 การวัด

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	ผู้ประเมิน	คะแนน
1. นักเรียนเห็นคุณค่าของภาษามลายู	สังเกต	แบบสังเกต	ครูผู้สอน	10
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบและสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้	สังเกต	แบบสังเกต	ครูผู้สอน	10
รวม				20

8.2 เกณฑ์การประเมินผลงาน

คะแนน 16-20 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับดีมาก

คะแนน 11-15 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับ ดี

คะแนน 5-10 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับ ปานกลาง

คะแนนต่ำกว่า 5 คะแนน หมายถึง ผลการประเมินการเรียนรู้ ระดับต้องปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้พร้อมเงื่อนไขต่างๆในการเรียนการสอนพร้อมเกณฑ์การประเมินผล

2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาษามลายู ได้ตอบและบอกความหมายของกลุ่มคำ/สุภาษิต

ขั้นสอน

4. ครูจัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถคละกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ จากนั้น แจกเอกสาร คำพังเพย (Perumpamaan) คำสมาส สนธิ Simpuln Bahasa ให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้ กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วนๆ ตามหัวข้อย่อย ในแต่ละกลุ่ม

5. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง

6. สมาชิกกลุ่มบ้านแต่ละคนแยกย้ายไปศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยรับบัตรคำสั่งปฏิบัติกิจกรรม จากนั้นร่วมอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

7. สมาชิกทุกคนกลับกลุ่มบ้านนำเสนอความรู้ในส่วนที่ตนรับผิดชอบ เลขานุการกลุ่มจดบันทึก

ขั้นสรุป

7. สมาชิกทุกคนทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบอัตนัย แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม

8. เฉลยแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้จะได้รับคำชมเชย ส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดจะได้รับรางวัล

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(.....)

10. ผลการจัดการเรียนรู้

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน			สรุปผล
		10	10	10	
1					
2					
3					
4					
5					
.....					

11. การปรับปรุงและการพัฒนา

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้สอน

(.....)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

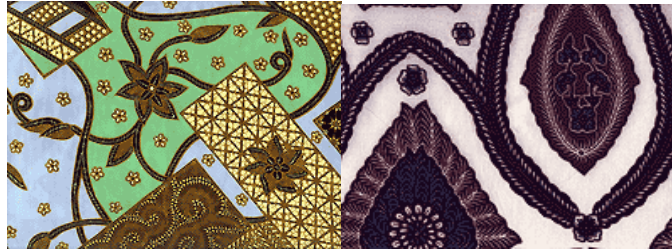
ลงชื่อ..... ผู้บริหาร

(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ใบความรู้ที่ 4.1

BATIK

Batik merupakan salah satu bidang kraf tangan tradisional di Malaysia dan Selatan Thailand. Corak dan kombinasi warnanya yang segar dan sentiasa disesuaikan dengan perubahan zaman serta mengekalkan ciri-ciri tradisi menjadikan batik berjaya memikat hati pengguna.

Kelantan dan Terangganu merupakan negeri perintis kepada sejarah perkembangan batik di Malaysia. Kini, batik Malaysia tetap unggul kerana ciptaan dan reka bentuknya bermutu tinggi.

Bagi menghasilkan batik, pelbagai cara dan teknik boleh dilakukan. Pada mulanya, batik dihasilkan melalui proses penerapan bahan lilin dan celupan warna. Terdapat dua teknik menghasilkan batik dengan menggunakan lilin dan warna iaitu batik conteng dan batik blok.

Selain daripada itu, terdapat satu lagi teknik yang lebih unik iaitu batik cetak Sutura Saring atau dikenali juga sebagai Batik Skrin. Teknik ini dipercayai adalah hasil penemuan sekumpulan pembuat batik di negeri Kelantan.

Kain batik jenis cetakan skrin ini, sangat popular di kalangan kaum wanita. Ini disebabkan teknik ini paling sesuai untuk menghasilkan kain batik sarung. Selain itu, batik skrin sesuai untuk dibuat topi, beg dan lain-lai.

Oleh yang demikian, perusahaan batik ini berpeluang untuk terus maju.

ใบงานที่ 4.1

ชื่อกลุ่มบ้าน.....
เรื่อง.....

Berdasarkan petian di atas, jawabkan soalan berikut.

1. Mengapakah batik berjaya menawan hati pengguna ?

2. Apakah negeri pelopor kepada perembangan batik di Malaysia.

3. Berikut adalah cara-cara menghasilkan batik **kecuali**

- a. Batik Conteng
- b. Batik Blok
- c. Batik Cetak Sutera Kering
- d. Batik Sarung.

4. Manakah antara pilihan berikut jenis batik yang paling popular di kalangan kaum wanita?

- a. Batik Sarung
- b. Batik Skrin
- c. Batik Alat Pakaian Wanita.
- d. Batik Topi dan Beg.

5. Mengapakan perusahaan batik boleh terus maju?

ใบงานความรู้ที่ 4.2

TATA BAHASA KATA KETERANGAN

1. Kata keterangan ialah kata yang menerangkan kata adjektif, kata kerja dan kata keterangan yang lain.
2. Kata keterangan terbahagi kepada:
 - (a) Kata Keterangan Cara. Contohnya: begini, begitu, demikian dan sebagainya.
 - (b) Kata Keterangan Masa. Contohnya: akan, belum, kadang-kadang, kelak, masig, pernah dan sebagainya.
 - (c) Kata Keterangan Tanya. Contohnya: bagaimana, bila dan mengapa.

Jenis Kata Keterangan	Penggunaan	Ayat Contoh
Kata Keterangan Cara	Digunakan untuk menerangkan cara	1. Kamu tidak patut berbuat <i>begitu</i> 2. Dia tidak pernah bersiap <i>demikian</i> selama ini.
Kata Keterangan Masa	Digunakan untuk menerangkan masa	1. Ayah <i>akan</i> ke Kalantan esok 2. Kamal <i>belum</i> ke pejabat
Kata Keterangan Tanya	Digunakan untuk menanyakan cara, keadaan, masa dan sebab.	1. <i>Bagaimanakah</i> mereeka ke Taman Negara?. 2. <i>Bilakah</i> kamu datang?

ใบงานที่ 4.2

ชื่อกลุ่มบ้าน.....
เรื่อง.....

UJIAN KEFAHAMAN

Isi tempat kosong di bawah dengan kata keterangan yang sesuai

1. “Saya hendak ke kedai _____” kata Amir kepada ibunya. (setelah, sekejap, bagaimana)
2. “_____ pergi ke rumah Ali” tanya Badrul. (masih, agak, bila)
3. Mereka itu _____ polis, tetapi askar. (begitu, selalu, bukan)
4. “_____ dia tertawa apabila melihat saya?” tanya Nurin. (bagaimana, mengapa, bila)
5. “_____ Rahim tidak ada di rumah” kata Suhaili. (bila, barangkali, begitu)
6. Dia _____ bersedih sejak ibunya meninggal dunia. (sedang, begini, selalu)
7. “Ibulah yang _____ gembira dengan kejayaan saya ini” kata Saiful. (akan, paling, demikian)
8. _____ dia belum bangun lagi. (bukan, bila, entah-entah)
9. “ Saya _____ mengantuk. Kamu tidurlah dulu,” kata Liza (belum, akan sekiranya)
10. Faridah _____ mengambil berat tentang pelajaran adiknya. (sentiasa, sekejap, jua)

ใบความรู้ที่ 4.3

TATA BAHASA AYAT NAFI

1. Ayat nafi ialah ayat yang disertai kata nafi seperti bukan, tidak atau tak.
2. kata nafi bukan digunakan untuk membentuk ayat nafi daripada ayat positif apabila frasa nama (FN) menjadi predikatnya.

Contoh Ayat :

Ayat Positif

Subjek	Predikat
1. Mereka itu	peguam (frasa nama)
2. Itu	labi-labi (frasa mana)
3. Lelaki itu	posmen (frasa nama)

Ayat Nafi Negatif

Subjek	Predikat
1. Mereka itu	bukan peguam
2. Itu	bukan labi-labi
3. Lelaki itu	bukan posmen

3. kata nafi tidak atau tak dapat digunakan untuk membentuk ayat nafi daripada ayat positif yang predikatnya terdiri daripada frasa adjektif, frasa kerja atau frasa sendi.
- Contohnya

ใบความรู้ที่ 4.3

Ayat positif

Subjek	Predikat
1. Perigi itu	dalam (frasa adjektif)
2. Anjing itu	garang (frasa adjektif)

Subjek	Predikat
3. Rahayu	menangis (frasa kerja)
4. Dia	Menulis surat (frasa kerja)

Ayat Nafi (Nagatif)

Subjek	Predikat
1. Perigi itu	<i>tidak</i> dalam
2. Anjing itu	<i>tidak</i> garang
3. Rahayu	<i>tidak</i> menangis
4. Dia	<i>tidak</i> Menulis surat

1. Kata nafi bukan boleh digunakan untuk frasa-frasa lain daripada frasa nama hanya jika maksudnya hanya untuk menekankan **pertentangan** secara lebih jelas.

Contohnya:

- (a) Ular ini kubunuh *bukan* dengan parang,
tetapi dengan buluh.
- (b) Alias *bukan* bodoh, tetapi malas.
- (c) Palancung itu bukan dari Jepun, Tetapi dari Korea.
- (d) Dia bukan membaca buku tetapi mendengar radio.

ใบงานที่ 4.3

ชื่อกลุ่มบ้าน.....

เรื่อง.....

Isikan tempat kosong berikut dengan kata nafi yang sesuai

Saya _____ pergi ke sekolah pada hari ini, kerana saya _____ seorang pelajar yang rajin. Saya sering _____ menyiapkan kerja-kerja rumah yang diberikan oleh ustaz. Oleh sebab itulah, ramai ustaz _____ sukakan saya dan _____ membenarkan saya menduduki peperiksaan, kerana kehadiran saya _____ mencukupi 80 peratus.

ใบความรู้ที่ 4.4

Penggunaan dengan frasa nama

Secara umum, kata nafi "*bukan*" digunakan apabila frasa yang mengikutinya ialah frasa nama. Contohnya:

1. Ini bukan *kucing*.
2. Malaysia bukan *negara republik*.
3. Gajah bukan *haiwan yang terbesar di dunia*.

Selain itu, "*bukan*" juga boleh digunakan untuk frasa yang lain daripada frasa nama dalam hubungan seperti yang berikut:

1. Dia *bukan* bodoh, tetapi malas.
2. Dia *bukan* belajar, tetapi bermain.

Kata "*bukan*" dalam kedua-dua ayat itu boleh juga digantikan dengan "*kata tidak*":

1. Dia *tidak* bodoh, tetapi malas.
2. Dia *tidak* belajar, tetapi bermain.

Bagaimanapun, penggantian "*bukan*" dengan "*tidak*" menyebabkan sedikit perubahan maksud. Penggunaan "*tidak*" hanya menyatakan maksud secara biasa, sedangkan penggunaan "*bukan*" menekankan pertentangan dua keadaan secara jelas.

ใบงานที่ 4.4

ชื่อกลุ่มบ้าน.....
เรื่อง.....

Isikan tempat kosong berikut dengan kata nafi yang sesuai

1. Buah durian itu _____ masak lagi.
2. Asraf _____ sengaja menendang bakul itu.
3. Afrina _____ cantik malah berbudi bahasa.
4. Malik _____ sempat menonton perlawanan bola sepak malam tadi.
5. Dia _____ membeli baju yang mahal itu.
6. Pensel itu _____ kepunyaan saya.
7. Zalina sudah tiga hari _____ ke sekolah kerana demam.
8. Saya _____ samada hendak ke rumahnya atau tidak.

บัตรคำสั่ง

คำสั่ง สมาชิกในแต่ละกลุ่มปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. เลือกประธานกลุ่ม
 2. สมาชิกศึกษาใบความรู้ที่กำหนดในเวลา 25 นาที
 3. ร่วมกันอภิปราย
 4. สมาชิกกลับ “กลุ่มบ้าน” นำเสนอความรู้ที่ได้รับต่อสมาชิกทุกคนในกลุ่ม
- ตามลำดับหมายเลขและสรุปเป็นความรู้

Bina ayat nafi daripada ayat-ayat di bawah.

1. Halim tinggal di Kampung Nangka.

2. Buah ini buah rambutan, tetapi buah pulasan.

3. Dia bercita-cita hendak menjadi jurutera.

4. Dia adalah guru besar sekolah ini.

5. Kamali pengurus syarikat yang berjaya.

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง :

1. ข้อสอบชุดนี้เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
2. กรุณาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. _____ (Guna) jalan raya haruslah mematuhi undang-undang yang telah ditetapkan
 - a. pengguna
 - b. penguna
 - c. penyeguna
 - d. penguna-guna
2. Setiap _____ (pimpin) memainkan peranan yang penting dalam usaha membangunkan Negara.
 - a. penpimpin
 - b. pepimpin
 - c. pemimpin
 - d. pimpinan
3. Sumbangan _____ (kerja) sekitaran haruslah dihargai kerana tanpa mereka, Singapura tidak mungkin mendapat jolokan kota raya taman
 - a. penkerja
 - b. bekerja
 - c. pekerja
 - d. pekerjaan
4. Semakin banyak rancangan-rancangan yang disajikan di kaca televisyen untuk sajian para _____ (tonton) tempatan.
 - a. petonton
 - b. pentonton
 - c. penonton
 - d. menonton

5. Salmah kerap memberi _____ (dapat) yang sesuai semasa perbincangan di dalam kelas.
- pendapat
 - pendapatan
 - pedapat
 - pendapat-pendapat
6. Encik Syukur telah berkhidmat sebagai _____ (pandu) bas selama lima belas tahun.
- penpandu
 - panduan
 - pandu-pandu
 - pemandu
7. _____ (baca) berita itu kelihatan segak memakai kot yang berwarna hitam.
- membaca
 - pembaca
 - penbaca
 - baca-baca
8. Pihak _____ (cadang) yang pertama memulakan perbahasan dengan mengemukakan hujah-hujahnya.
- pencadang
 - pecadang
 - pencadangan
 - cadang-cadang
9. Kita harus banyak membaca jika ingin menjadi seorang _____ (tulis) yang berjaya.
- menulis
 - tulisan
 - penulis
 - penulisan
10. Akibat kes keracunan makanan itu, _____ (jaja) gerai makan itu telah disaman.
- penjaja
 - penjaja-jaja
 - menjaja
 - jaja-penjaja

Arahan: Berikan imbuhan peN-an, pe-an dan peR-an yang sesuai bagi perkataan yang di dalam kurungan. Tuliskan jawapan kamu di dalam ruangan yang disediakan.

11. Guru besar menyuruh para pelajar berkumpul di dewan kerana ada _____ (umum) yang akan dibuat.

- a. pengumum
- b. umuman
- c. pengumuman
- d. umum

12. Berkat ketekunannya mengkaji pelajarannya, Salmi telah lulus dengan cemerlang dalam _____ (periksa) itu.

- a. periksaan
- b. peperiksa
- c. peperiksaan
- d. periksa

13. Pada zaman _____ (perintah) Jepun, ramai bangsa Cina yang telah dibunuh dengan kejam.

- a. pemerintahan
- b. pemerintah
- c. perintah-perintah
- d. perintah memerintah

14. Bapanya bekerja sebagai buruh di sebuah _____ (labuh) untuk menampung kehidupan mereka sekeluarga.

- a. pelabuh
- b. labuhan
- c. perlabuhan
- d. pelabuhan

15. Pengerusi majlis itu sedang memberi taklimat dan _____ (terang) kepada para hadirin.

- a. terang-terangan
- b. keterangan
- c. keterangan
- d. keterangan

16. Kita haruslah menghargai segala _____ (korban) ibu bapa kita kerana mereka telah banyak berkorban untuk membesarkan kita.

- a. korbakan
- b. korban-korbanan
- c. korban
- d. pengerbanan

17. _____ (pilih) ahli jawatankuasa untuk tahun hadapan telah bermula sejak pagi tadi.

- a. pilihan
- b. pemilihan
- c. pelih memilih
- d. pilih-pilih

18. Masalah _____ (angkut) awam di kawasan perumahan itu perlu diatasi dengan segera.

- a. pengakutan
- b. angkutan
- c. pengakut
- d. angkut mengangkut

19. Kita harus mendapatkan _____ (sah) daripada pihak atasan sebelum projek tersebut dapat dijalankan.

- a. sahan
- b. pengesah
- c. pengesahan
- d. sahkan

20. Kita perlu mendapatkan _____ (lindung) dalam apa jua aspek kehidupan.

- a. lindungan
- b. pelindung
- c. lindung-lindung
- d. pelindungan

Arahan: Perkataan yang digarisi memerlukan imbuhan. Isi jawapan yang betul di ruangan yang disediakan.

Salah satu permainan tradisional orang Melayu ialah sepak raga bulat. Dalam permainan ini, pemain mestilah cekap timbang dan kawal bola raga. Permainan ini uji kecekapan pemain sepak, tanduk, dada dan lutut bola raga agar tidak jatuh ke tanah.

Permainan ini dilakukan secara berpasukan. Setiap pasukan terdiri daripada enam orang pemain. Pemain bentuk bulatan dan permainan bermula dengan pemain pertama lontar bola ke arah pemain yang bersementaraan dengannya. Pemain kedua sambut dengan sepak atau tanduk bola dan hantar kepada pemain lain.

Permainan diteruskan selagi bola terus berada di udara. Permainan itu dikira mati apabila bola jatuh ke tanah.

ข้อสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
21.....				
22.....				
23.....				
24.....				
25.....				
26.....				
27.....				
28.....				
29.....				
30.....				
31.....				

Arahan: Carikan arti simpulan bahasa yang berikut ini dengan sesuai

32. Ada angin

a. Segala sesuatu mestilah ada asal mulanya	b. ada perasaan yang sombong
c. ada angin untuk main laying-layang	d. ada angin bertiup

33. Ajak-ajak ayam

- a. ajak anak-anak ayam untuk makan
- b. ajak main-main atau tidak bersungguhan
- c. ajak pergi beli ayam
- d. ajak makan ayam

34. Atas pagar

- a. duduk di atas pagar
- b. ada benda di atas pagar
- c. tidak menyebelahi mana-mana pihak
- d. ada pagar di atas

35. Banyak mulut

- a. orang yang mempuyai mulut besar
- b. sekepulan orang yang ramai
- c. orang yang bercakap besar
- d. orang yang banyak bercakap

36. Berat hati

- a. engan atau malas
- b. tidak mampu melakukan sesuatu
- c. suka iri hati
- d. suka makan hati ayam

37. Berat sebelah

- a. salah timbang
- b. tidak berlaku adil
- c. berat sebelah tangan
- d. tidak tahu berbelah bagi

38. Cakar ayam

- a. ayam kuku panjang
- b. Bapak ayam
- c. tulisan yang buruk
- d. adu ayam

39. Bertikam lidah

- a. bertengkar; berdebat
- b. lidah kena pisau
- c. lidah cedera
- d. berkelahi

40. Bermuka dua

- a. orang yang tidak sopan
- b. orang yang kedekut
- c. orang yang tidak jujur
- d. orang yang suka berpoya-poya

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

เฉลย

1. A	2. C	3. C	4. C	5. A
6. D	7. B	8. A	9. C	10. A
11. C	12. C	13. A	14. D	15. B
16. B	17. B	18. A	19. C	20. D

Arahan: Perkataan yang digarisi memerlukan imbuhan. Isi jawapan yang betul di ruangan yang disediakan.

21. Timbangan

22. Kawalan

23. Ujian

24. Sepakan

25. Tandukan

26. Mendada

27. Melutut

28. Membentuk

29. Melontar

30. Menyambut

31. Sepakan

Arahan: Carikan arti simpulan bahasa yang berikut ini dengan sesuai

32. A

33. B

34. C

35. D

36. B

37. B

38. C

39. A

40. C

ภาคผนวก จ

ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก

ตารางแสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ จิกซอว์

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1			
1	0.34	0.66	ใช้ได้
2	0.46	0.70	ใช้ได้
3	0.62	0.41	ใช้ได้
4	0.46	0.37	ตัดทิ้ง
5	0.43	0.68	ใช้ได้
6	0.59	0.59	ใช้ได้
7	0.81	0.07	ตัดทิ้ง
8	0.71	-0.06	ตัดทิ้ง
9	0.50	0.50	ใช้ได้
10	0.50	0.23	ใช้ได้
11	0.46	0.39	ใช้ได้
12	0.71	0.37	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2			
13	0.96	0.09	ใช้ได้
14	0.53	0.39	ใช้ได้
15	0.31	0.27	ตัดทิ้ง
16	0.46	0.54	ใช้ได้
17	0.65	0.03	ตัดทิ้ง
18	0.56	0.70	ใช้ได้
19	0.56	0.61	ใช้ได้
20	0.46	0.79	ใช้ได้
21	0.71	0.07	ตัดทิ้ง
22	0.59	0.54	ใช้ได้
23	0.43	0.30	ใช้ได้

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
24	0.59	0.70	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3			
25	0.65	0.52	ใช้ได้
26	0.75	0.05	ตัดทิ้ง
27	0.46	0.41	ใช้ได้
28	0.68	0.43	ใช้ได้
29	0.50	0.70	ใช้ได้
30	0.37	0.55	ใช้ได้
31	0.71	0.63	ใช้ได้
32	0.62	0.12	ตัดทิ้ง
33	0.46	0.59	ใช้ได้
34	0.53	0.30	ใช้ได้
35	0.40	0.41	ใช้ได้
36	0.40	0.61	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4			
37	0.56	0.50	ใช้ได้
38	0.37	0.68	ตัดทิ้ง
39	0.71	0.05	ตัดทิ้ง
40	0.62	-0.04	ตัดทิ้ง
41	0.40	0.50	ใช้ได้
42	0.53	0.72	ใช้ได้
43	0.31	0.48	ใช้ได้
44	0.59	0.03	ใช้ได้
45	0.56	0.54	ใช้ได้
46	0.53	0.43	ใช้ได้
47	0.62	0.54	ใช้ได้

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผลคุณภาพข้อสอบ
48	0.53	0.61	ใช้ได้
49	0.53	0.61	ใช้ได้
50	0.62	0.61	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้สร้างขึ้นเพื่อถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์ โดยแบ่งคำถามเป็น 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านเนื้อหา

1.2 ด้านการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน

1.3 ด้านสื่อและอุปกรณ์

1.4 ด้านการวัดและการประเมินผล

2. วิธีตอบแบบสอบถามให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วพิจารณาว่ามีความพึงพอใจตรงคำคำตอบใดให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจในช่องนั้น

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์

ข้อความ	ระดับความพอใจ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
ด้านเนื้อหา						
1. การเรียนภาษามลายูโดยใช้เทคนิคจิกซอว์เป็น เรื่องที่นักเรียนชอบ						
2. นักเรียนอยากเรียนจะเรียนเป็นกลุ่มให้มากกว่านี้						
3. ความรู้ที่ได้รับมาจากการเรียนสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้						
ด้านการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน						
4. นักเรียนชอบที่จะวางแผนในการทำงาน ร่วมกับเพื่อน						
5. นักเรียนและเพื่อน สนุกเมื่อได้เรียนเป็นกลุ่ม และช่วยกันทำงาน						
6. กิจกรรมที่ได้ทำนักเรียนพอใจที่จะเป็นผู้ ศึกษา มากกว่าผู้รับ						
7. นักเรียนพึงพอใจกับขั้นตอนของกิจกรรมและ นักเรียนสามารถปฏิบัติได้						
8. นักเรียนชอบที่มีการเรียนแบบอภิปราย						
ด้านสื่อและอุปกรณ์						
9. สื่อประกอบการเรียนที่ครูนำมาใช้ในชั่วโมง เรียนทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น						
10. สื่อและอุปกรณ์การเรียนตรงกับเรื่องที่เรียน						
11. สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีเพียงพอกับ จำนวนนักเรียน						

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนวิชาภาษามลายูของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางโดยใช้เทคนิคแบบจิกซอว์

ข้อความ	ระดับความพอใจ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
ด้านการวัดและการประเมินผล						
12. นักเรียนได้ทราบคะแนนของผลงานที่ นักเรียนทำ						
13. นักเรียนชอบที่เวลาครูถามหลังจากการเรียนรู้ แต่ละครั้ง						
14. ครูมักจะชมนักเรียนและเพื่อนๆเสมอเมื่อ ตั้งใจทำกิจกรรม						

ภาคผนวก ข

ประกาศนียบัตรการนำเสนอบทความวิชาการ

"THE 1ST YRU INTERNATIONAL CONFERENCE IN ISLAMIC EDUCATION "YRU-ICIE 2013)
ON THE OCCASION OF 80TH ANNIVERSARY CELEBRATION, FACULTY OF EDUCATION, YALA RAJABHAT UNIVERSITY (YRU

Certificate of Appreciation

Awarded to

Ayob Kuno

For presenting the paper entitled:

Development Of Academic Achievement To Malay Language By Using Jigsaw Technique For Mutawasit Level

On January 23 - 26, 2013

At B.P. Samila Beach Resort Hotel, Songkhla, Thailand

L. Kessaree

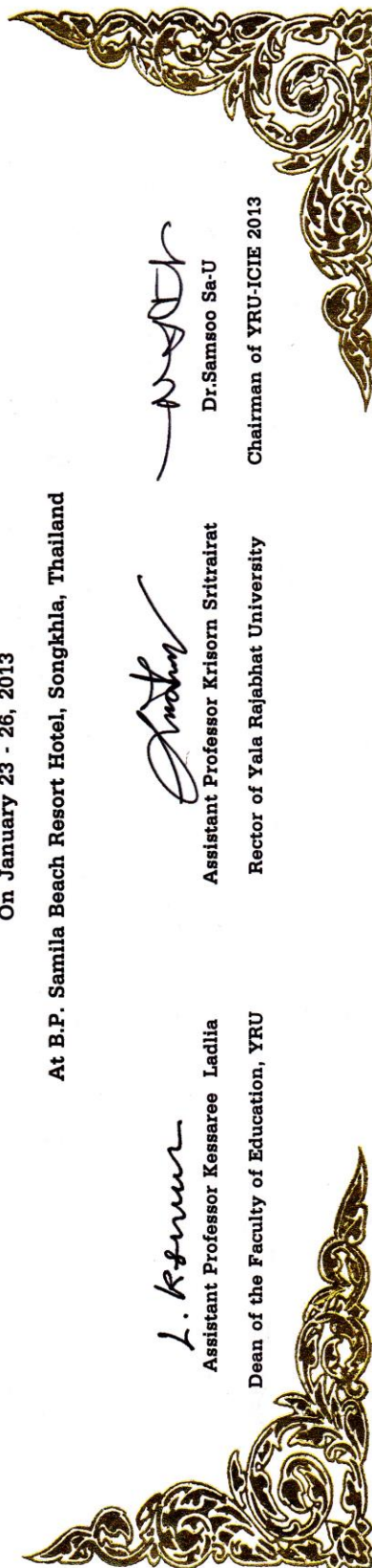
Assistant Professor Kessaree Ladlia
Dean of the Faculty of Education, YRU

Krisorn Sritrairat

Assistant Professor Krisorn Sritrairat
Rector of Yala Rajabhat University

Dr. Samsoo Sa-U

Dr. Samsoo Sa-U
Chairman of YRU-ICIE 2013

**The 2nd YRU National and International Conference on Teaching in Islamic Education
(The 2nd YRU-NICTIE 2014)
“ Islamic Education Towards ASEAN: Future and Challenge ”**

Certificate of Appreciation
Awarded to

Ayob Kuno

For presenting the paper entitled:
“ Development of Academic Achievement to Malay Language by Using Jigsaw Technique for Students is
Mutawasit Level ”

On March 11- 12, 2014
At Yala Rajabhat University (YRU), THAILAND

Asst. Prof. Urairat Yamareng
Chairperson of YRU-NICTIE

Assoc. Prof. Dr. Vichit Rueangpan
Director of Graduate Studies Office, YRU

ประวัติผู้ทำการค้นคว้าอิสระ

ชื่อ-นามสกุล	นายอายุ ภูโน	
วัน เดือน ปี เกิด	08 เมษายน 2516	
ที่อยู่ปัจจุบัน	189 ถ.ทรายทอง 5 ซ.1 อ.สุโขทัย-ลก จ.นราธิวาส	
ประวัติการศึกษา	ระดับประถมศึกษา	โรงเรียนบ้านแจ๊ะ
	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนนะที่ฏอฏออิสลาฮียะห์
	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนนะที่ฏอฏออิสลาฮียะห์
	ระดับปริญญาตรี	Institut Agama Islam Negeri Sunan Gunung Djati Bandung Rep.Indonesia
ประสบการณ์การทำงานในอดีต	ครูสอนศาสนา	โรงเรียนเทศบาล ๔ (บ้าน ทรายทอง) อ.สุโขทัย-ลก จ.นราธิวาส
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูสอนศาสนา	
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเทศบาล ๔ (บ้านทรายทอง) อ.สุโขทัย-ลก จ.นราธิวาส	